

Giới thiệu Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!

Thể loại: ngôn tình hắc bang, ngọt sủng, mọt hiểm

Chuyện tình yêu giữa một nữ hacker cùng với một ông trùm mafia sẽ như thế nào? Một ông trùm bá đạo chọn cách bá đạo mà yêu cô nàng mạnh mẽ có biệt tài hacker rất giỏi nhưng không ai biết con người thật sự của cô.

Trong thế giới ngầm nổi tiếng tồn tại một "Nữ hoàng hacker JJ". Mọi thiết bị điện tử, vi tính, khóa bảo mật... tối tân nhất đều bị cô xâm nhập vào một cách dễ dàng. Không một ai biết được thân phận thật sự của cô.... có người nói cô xuất quỷ nhập thần, là một cô gái nhỏ với vóc dáng mảnh mai, thông thạo mọi việc, giỏi giang...v.v.. nhưng thật sự không ai ngờ rằng "Nữ hoàng hacker JJ" thật ra là "một con sâu lười"....

Hắn- ông trùm mafia khét tiếng trong thế giới ngầm. Hơn 70% tổ chức mafia trên thế giới đều do hắn đứng đầu.... Mọi quy định trong thế giới ngầm hắn đặt ra, hắn là trời, là pháp luật,... không theo chỉ có 1 kết cục rất thê thảm. Với hắn chỉ có 2 con đường: Thuận thì sống! Không thuận thì chết!

~~~~~

Trích đoạn:

- Mặc Từ Thần! Anh rốt cuộc làm sao vậy hả!!! Không nói móc tôi là không chịu nổi được sao?

- Em nghĩ tôi có thời gian rảnh nói móc người khác? Nếu tôi nói móc thì cũng chỉ là vì thích em!

Cô sững sờ, ngạc nhiên

- Đây là lời tỏ tình?

- Mặc Từ Thần tôi không giống những kẻ tầm thường khác! Tôi chỉ nói thích em chứ không tỏ tình. Khi nào tôi tỏ tình, tôi sẽ khiến tất cả những kẻ trong giới mafia đều phải quỳ gối cùng tôi, xem tôi cầu hôn em!

- "....."

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Giao dịch hàng tỷ

Tất cả các thành phố lớn hiện nay đang náo loạn, xôn xao bàn luận về sự xuất hiện của một hacker bí ẩn. Hacker này đã xâm nhập vào một số tập đoàn lớn đứng nhất nhì quốc tế và tra ra một số công viên chức nhà nước ăn hối lộ, những vụ giao dịch phi pháp và những đường dây buôn bán ma túy. Rất nhiều tập đoàn gần như bị phá sản bởi hacker này. Đã có rất nhiều tập đoàn cài các thiết bị bảo vệ tối tân nhất nhưng tất cả đều bị phá giải một cách nhanh chóng....

Nhiều tập đoàn, nhà chính trị, FBI,...

đang cho người điều tra hacker này vì một khi đã nắm trong tay một quân cờ tốt giúp ích cho mình thì ai mà không muốn...

Nhưng điều tra mãi vẫn không được kết quả gì chỉ biết đó là một cô gái... hacker này vẫn là một ẩn số với mọi người.

Đây là một mặt, mặt khác trong thế giới ngầm cô được mệnh danh là "nữ hoàng hacker JJ"

Trái ngược với sự ồn ào, tấp nập ngoài kia. Tại một khu chung cư cao cấp nằm gần bờ biển, trong căn hộ số 14 là một sự im lặng chỉ nghe được tiếng đồng hồ treo tường tích tắc... tích tắc....

Trên chiếc giường êm ái, một thân hình nhỏ nhắn đang cuộn tròn vào chiếc chăn mỏng vẻ lười biếng đang đắm chìm vào giấc mộng của mình. Đây không ai khác chính là "nữ hoàng hacker JJ" đang làm mưa làm gió hiện nay- Lục Nhiễm Vy.

- Reng... reng... reng... kẻ ngốc gọi.... kẻ ngốc gọi....

Bỗng tiếng chuông điện thoại vang lên phá tan không gian tĩnh mịch của căn phòng.

Lục Nhiễm Vy đưa tay với điện thoại gần đó giọng vẫn còn ngái ngủ

- Alo! Ai vậy?

- Là chị Lam Lệ đây!! Vẫn còn ngủ hả?

- Em mệt! Chị gọi gì không nói nhanh đi..

Nghe Lục Nhiễm Vy nói vậy Lam Lệ cười lắc đầu nói vào điện thoại

-Dậy đi! Có người nhờ chị kết nối điện thoại với em. Họ nói là muốn nhờ em xâm nhập vào hệ thống an ninh của tập đoàn Mặc thị.

- Mặc thị??? Chẳng phải tập đoàn lớn nhất đứng đầu Châu Á sao? Em chắc không giúp được đâu, tập đoàn đó lớn thế mà...

Vừa nói mắt cô vừa lim dim định ngủ tiếp

- Haiz.... tiếc thật... người đó nói với chị là sẽ trả hậu hĩnh nếu như em chịu đồng ý giúp họ... hình như là 10 tỷ gì đó...

10 tỷ??? Vừa nghe thấy số tiền hàng tỷ cô lập tức tỉnh ngủ ngồi bật dậy vui mừng

- 10 tỷ sao? Em đồng ý. Chị kết nối máy để em nói chuyện với họ.

- Hả? Chẳng phải vừa này em mới còn từ chối sao?

- Haha... chị yêu à! Ai mà chả mê tiền. 5 phút nữa chuyển kết nối cho em đi. Còn đâu cứ để em lo. Chị chỉ cần ngồi trong phòng nghiên cứu của mình là được rồi.

Nói xong cô lập tức cúp máy vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân.

Chưa kịp nói thì Lục Nhiễm Vy cúp máy khiến Lam Lệ thờ dài.

Kì thực Lam Lệ được Lục Nhiễm Vy cứu trong một lần chạy trốn khỏi tổ chức. Tổ chức của cô là một tổ chức chuyên nghiên cứu về các loại vũ khí và sáng chế ra các loại vũ khí tối tân nhất. Nhưng vì không đồng ý kiến với các nhà nghiên cứu khác vì họ đã thông đồng với những kẻ buôn lậu nên cô đã bị họ cho truy sát nhằm bịt đầu mối. Trong khi chạy trốn thì cô bị rơi xuống vực. Tưởng mình sắp không còn cơ hội nữa thì may sao đúng lúc xe của Lục Nhiễm Vy đi qua....

Kể từ lúc đó cô coi Lục Nhiễm Vy như em gái của mình. Hằng ngày trong phòng thí nghiệm chế tạo vũ khí giúp đỡ Nhiễm Vy đề phòng nguy hiểm khi làm nhiệm vụ...

Đúng 5 phút từ phòng tắm bước ra, Lục Nhiễm Vy nhanh chóng ngồi vào trước máy tính. Mười ngón tay linh hoạt lướt nhanh trên bàn phím. Chỉ chốc lát cô đã kết nối được với máy chủ đang chờ cuộc gọi.

Thực ra chiếc máy tính này là sản phẩm mới nhất của Lam Lệ thiết kế cho cô. Nó có thể nhìn thấy người nói chuyện với mình như đang chat video. Nhưng người kia thì không thể nhìn thấy mình được để phòng trường hợp có người biết được thân phận của cô

Màn hình hiện lên hình của một người đàn ông làm cô nhúm mày. Đeo máy chuyển đổi giọng nói vào, cô nói

- Anh là người giao dịch với tôi?

Người đàn ông bên kia tuy không nhìn thấy gì trong màn hình nhưng vẫn bình thản

- Đúng! Tôi muốn nhờ cô xâm nhập vào hệ thống an ninh của Mặc thị.

- Anh cũng biết Mặc thị là một tập đoàn lớn, hệ thống an ninh chắc cũng thuộc vào loại tối tân nhất... vậy nên giá cả cũng sẽ đắt hơn- cô nói

- 10 tỷ!

- Có vẻ hơi khó... anh cũng biết Mặc thị là tập đoàn đứng đầu Châu Á mà!

Tuy nghe con số 10 tỷ trong lòng cô vui sướng tột độ... nhưng nhìn người đàn ông này có vẻ không tiếc tiền này ngại gì mà cô không đòi thêm

- 20 tỷ! Thành giao. Tôi sẽ chuyển 10 tỷ cho cô trước, phần còn lại đợi cô làm xong nhiệm vụ!- giọng nói vẫn bình thản

- ok! Tôi cần 1 thời gian nhất định.

- 12h đêm nay! Cô chỉ cần xâm nhập vào hệ thống an ninh và phá hủy nó. Còn lại tôi có thể sắp xếp được

- Đã biết! Xong tôi sẽ gọi lại cho anh.

Tất máy, cô thờ phào, trong lòng sung sướng. Xong giao dịch này chắc chắn cô sẽ phải làm 1 chuyến đi Mỹ chơi cho thỏa thích mới được.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Đụng mặt

***12h đêm

Đứng trước tập đoàn cao ốc của Mặc thị Lục Nhiễm Vy không khỏi kinh ngạc

- Chà.. chà... không hổ danh là tập đoàn đứng nhất châu Á.... cao thế này chắc phải hơn trăm tầng mất...

Nghĩ đến đây cô thờ dài. Cởi chiếc balo mini đeo trên vai xuống, mở khóa lấy chiếc ipad mà Lam Lệ chuẩn bị cho mình bắt đầu xâm nhập vào bức tường phòng thủ dữ liệu. Quét qua một lượt dữ liệu, Lục Nhiễm Vy vô hiệu hóa toàn bộ các thiết bị camera và tia hồng ngoại. Xong cô mở hình sơ đồ của tòa nhà và tìm kiếm phòng chứa dữ liệu bảo mật. 30 giây sau một tiếng "ting" vang lên, cô vui mừng khoác balo lên thành thoi đi vào tòa nhà

Vì đã vô hiệu hóa hết tất cả các thiết bị nên Lục Nhiễm Vy không còn trở ngại gì. Việc duy nhất là tránh chạm mặt với những người bảo vệ gác đêm. Cô lấy chiếc kính nhìn ban đêm móc ở cổ áo ra đeo lên. Dĩ nhiên đây vẫn là sản phẩm của Lam Lệ.

Đi theo sơ đồ khu vực, cuối cùng cô cũng dừng lại ở một căn phòng tầng 49. Lấy dây nối từ trong balo xuống, cô cắm một đầu vào cửa kính, một đầu vào ipad của cô. Lập tức một loạt dãy chữ số hiện lên, phía bên dưới để một khoảng trống để gõ mật khẩu

- Đúng là không làm mình thất vọng! Đến cả mật khẩu cũng thuộc vào loại khó mở nhất

Lục Nhiễm Vy nhếch miệng lên cười nhạt. Không nghĩ nhiều lập tức mở phần mềm bẻ khóa cô mới thiết kế ra gõ liên tục trên màn hình. Chỉ trong giây lát, màn hình hiện lên màu xanh, cô liền đẩy cửa đi vào.

Bước vào căn phòng tối om, cô liền nhìn vào sơ đồ trong ipad tìm máy chủ, kích hoạt tất cả các máy tính trong phòng. Căn phòng trở lên sáng trưng ánh điện. Không nghĩ ngợi nhiều, cô liền đi đến chỗ máy chủ cắm dây nối vào ipad tiếp tục công việc

Mười ngón tay gõ thoăn thoắt trên bàn phím. Một loạt con số khác nhau hiện liên tiếp trên màn hình. Cô chăm chú nhấn liên hồi vào bàn phím và căng thẳng.

5 phút sau, cuối cùng cũng xâm nhập thành công, cô mở phần mềm phá lớp khóa cuối cùng... tiếng còi báo động khẩn cấp vang ỳnh ỳnh... cô nhanh chóng thu dọn đồ đạc vội bỏ giăng tay vào trong balo rồi khỏi phòng.

Nghe thấy còi báo động, các nhân viên bảo vệ gác đêm lập tức chạy tới. Cô nấp ở một góc mở balo mặc đồ cài trang bảo vệ mà Lam Lệ chuẩn bị sẵn xong nhập vào đoàn người đang hỗn loạn.

- Sao? Có người xâm nhập vào phá khóa dữ liệu?

Ngồi trong chiếc xe exphen đen sang trọng, một người đàn ông tỏ vẻ khó chịu đang nghe điện thoại. Khí chất tản ra ở người đàn ông đó khiến cho người lái xe phải rét run

Đầu dây bên kia điện thoại biết là sắp có chuyện, giọng điệu run run

- Dạ! Vâng! Chúng tôi...đã kiểm tra các thiết bị theo dõi nhưng... dường như có người nào đó đã vô hiệu hóa hết tất cả các thiết bị..

- Tôi sẽ đến ngay! Phong tỏa hết tất cả các lối, không được để ai bước chân ra khỏi đó nửa bước.

Người đàn ông đó lập tức cúp máy, nói với người lái xe

- Quay lại công ty!

Chiếc xe siêu xe đen liền chuyển bánh lao nhanh trên đường cao tốc

---

Lục Nhiễm Vy đứng ở một góc, trên người vẫn còn mặc bộ quần áo bảo vệ lấy ipad ra gọi điện

- Đã hoàn thành! Giờ chuyển nốt số tiền còn lại cho tôi!

- Được!

Cô cúp máy. 1 phút sau thì lập tức cô nhận được tin nhắn đã chuyển khoản, vui vẻ khoác balo lên rồi hướng cửa ra vào đi tới

Đúng lúc này chiếc xe exphen dừng lại trước cửa của tập đoàn, người đàn ông mặc vec đen lập tức xuống xe đi vào bên trong...

Một tiếng "rầm", cô đâm xam vào 1 người đàn ông rồi loạng choạng ngã xuống đất

- Ui!! Tôi... xin lỗi!...- cô xoa xoa cái mông rồi lập tức đứng dậy cúi xuống

Người đàn ông đó không nói gì nhìn cô một lượt rồi lại nhìn chiếc balo mini cô đang đeo về nghi ngờ...

Lục Nhiễm Vy cảm thấy có hàn khí, ngẩng đầu lên thì đập vào mắt cô là đôi mắt sắc lạnh của người đàn ông đó khiến cô rùng mình "làm gì mà nhìn ghê vậy? Có đụng chút xù thôi mà!! Tên này đúng là làm cho người ta cảm thấy nguy hiểm mà!!!" Cô nghĩ

Đúng lúc nguy cấp thì đột nhiên từ đâu một người đàn ông chạy từ bên trong ra

- Thần! Cuối cùng cậu cũng đến!

Lúc này Mặc Từ Thần mới quay lại. Nhân cơ hội đó, Lục Nhiễm Vy nhanh chóng rời khỏi chạy thật nhanh đi.

Tần Hào vội chạy đến chỗ Mặc Từ Thần, bắt chợt gặp ánh mắt rét lạnh liền hiểu ra vội lùi lại 2 bước

- Sao rồi! Điều tra ra ai chưa?- giọng nói lạnh tanh mang theo chút tức giận

- Theo như mình thấy thì các thiết bị ở công ty toàn là những thiết bị hàng đầu thế giới. Những siêu... siêu hacker phải mất một tháng để phá giải. Cũng có người phải mấy nửa năm... như vậy lúc đó ta có thể chuyển dữ liệu đến một nơi khác xong xuôi... nhưng vấn đề là vẫn còn một người chỉ phá trong 5 phút...

- Ai?

- Nữ hoàng hacker JJ

"Nữ hoàng hacker JJ" trong đầu Mặc Từ Thần lập tức hiện lên hình ảnh người bảo vệ nữ đeo balo lúc này. Hấn tức giận nắm chặt tay đập mạnh vào bức tường bên cạnh. Chết tiệt! Sao hấn không nhận ra sớm. Hấn có bao giờ thuê bảo vệ là nữ đâu.!!!

Thấy hành động như vậy của Mặc Từ Thần, Tần Hào cảm giác chân tay bắt đầu run rẩy...

- Thần! Còn.. còn 1 việc nữa.....

- Nói!

-Cô ta đã lấy cắp con chip phần mềm rồi!

Vừa dứt lời, Tần Hào cảm thấy lo sợ cho chính mình... lần này Mặc Từ Thần giận thật rồi

- LẬP TỨC VỀ TRỤ SỞ DÒ TÌM NGAY NỮ HOÀNG HACKER JJ.... TÔI MUỐN BẮT SỐNG CÔ TA!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Sòng bạc MGM Grand Casino

Ngồi thư giãn trên máy bay đến Mĩ, Lục Nhiễm Vy sung sướng tận hưởng chuyến du lịch này. Tuy trước đây cô đã đi Mĩ nhiều lần làm giao dịch nhưng chưa có cơ hội để ngắm cảnh đẹp nơi đây. Vụ giao dịch lần này thật là ngoài sức tưởng tượng của cô. Với số tiền 20 tỷ thì cũng đủ để cô ăn chơi trong vòng 3 ngày ở Mĩ.

Càng nghĩ càng vui vẻ, Lục Nhiễm Vy bỗng tiếc thắm cho Lam Lệ. Thực ra thì cô đã "Ăn vạ" cầu xin Lam Lệ đi cùng nhưng với công việc "yêu phòng thí nghiệm phát cuồng" thì cho dù làm đủ mọi cách Lam Lệ nhất quyết không chịu đi cùng cô....

- Haiz.... một mình tận hưởng thật là buồn tẻ....

Lục Nhiễm Vy bỗng than thở một tiếng. Cầm chiếc balo mini của mình, cô mở một ngăn nhỏ lấy ra một cái hộp bằng gỗ đàn hương. Cạy nắp chiếc hộp ra xem thì bên trong là một con chip phần mềm được đặt trong khung chính giữa của hộp.

Con chip này là cô vô tình nhìn thấy ở kết bảo mật trong một căn phòng toàn tia laser. Lúc mặc bộ đồ bảo vệ chuẩn khỏi tầng 49 thì cô vô tình thấy một căn phòng vẫn còn tia laser bảo vệ vẫn chưa bị cô xâm nhập. Thấy vậy cô liền tò mò tiếp tục sử dụng kỹ xảo vượt qua đồng tia laser chẳng chịt vào trong phòng. Nhưng thật không ngờ trong phòng chẳng có thứ gì ngoài các thiết bị bảo vệ và một chiếc hộp gỗ được đặt chính giữa căn phòng. Đến khi lấy được chiếc hộp mở ra thì cô phát hiện bên trong là một con chip phần mềm... ngắm nhìn kỹ một lượt, cô quyết định "thâu tóm" luôn con chip này.

Cầm con chip lên quan sát một lượt chẳng thể có gì đặc biệt cả, cô liền cất vào hộp. Nhìn sơ qua cũng biết đây là con chip được cài đặt mật khẩu JP. Muốn mở được thì chắc cô cũng phải tốn 1 chút thời gian giả mã. Tốt nhất là cứ giữ lại, đến khi nào rảnh thì nghiên cứu sau cũng không muộn.

Cất chiếc hộp gỗ lại vào balo, cô lấy iPad ra xem thông tin trên mạng giết thời gian. iPad này Lam Lệ đã gắn thêm chức năng tạo sóng nên khi dù ở trên máy bay thì cô vẫn sử dụng như iPad bình thường.

Lướt bảng tin một đoạn, cô chợt dừng lại ở một trang web giới thiệu các sòng bạc nổi tiếng ở Mỹ.

- Hay nha! Chỗ này được đấy!

Lục Nhiễm Vy bắt đầu hứng thú. Có vẻ như tối nay cô có thể ăn chơi thỏa thích rồi...

Tại trụ sở dưới lòng đất của tập đoàn Mặc Thị.

Thực ra thì tập đoàn Mặc Thị trên thương trường là tập đoàn kinh doanh nổi đứng trong hàng ngũ tập đoàn quyền thế giàu nhất thế giới. Nhưng không ai biết được rằng đó chỉ là lớp vỏ bọc bên ngoài... thực ra ngay phía dưới của tập đoàn Mặc Thị chính là một trụ sở dưới lòng đất khổng lồ. Đó là nơi họp mặt cũng giống như "gốc rễ" của các bang phái Mafia trên thế giới.

Tại phòng họp chính, nơi đây đang diễn ra một cuộc họp vô cùng căng thẳng bởi vì khí lạnh toát ra từ nào đó đang bao trùm cả căn phòng.

Bỗng một tiếng "Rầm" đập mạnh. Mặc Tử Thần tay nắm thành nắm đấm đập mạnh xuống chiếc bàn thủy tinh siêu trọng lực dày.

- Chưa tìm thấy cô ta sao?

- Thần... bình tĩnh... có gì thì nên hạ hỏa đã rồi hẵng nói....

Tần Hào run rẩy nói. Còn tất cả những người trong phòng thì im bất.... không ai dám nhúc nhích hay lên tiếng thêm.

- Cậu nói gì hả? - Mặc Tử Thần ném cho Tần Hào một ánh mắt sắc lạnh.

- Không... mình... mình không nói gì cả....

Tần Hào cảm thấy buốt cả sống lưng... thực ra anh và Mặc Tử Thần là bạn bè bao nhiêu năm... nhưng thấy Mặc Tử Thần tức giận muốn điên lên như thế này thì chưa thấy lần nào. Cô gái đó đúng là ăn gan hùng nên mới chọc nhâm vào ông trùm Mafia. Thật không dám nghĩ nếu Thần bắt được cô ta thì không biết sẽ hành hạ dã man như thế nào nữa.....

Tiêu Triệt ở bên cạnh bỗng nhớ ra điều gì đó, rút một thiệp mời được dát vàng trong túi ra cung kính đưa cho Mặc Tử Thần.

- Lão đại! Đây là thiệp mời của bá tước William gửi cho ngài. Ông ta nói là muốn mời ngài đến sòng bạc MGM Grand Casino ở Las Vegas tối nay để tham dự buổi bán đấu giá.

Nghe Tiêu Triệt nói vậy, Mặc Tử Thần trầm ngâm một lúc. Thực ra hắn thừa biết buổi bán đấu giá đó chỉ là một cái cớ. Mà cái chính ở đây là để buôn bán vũ khí. Hắn muốn xem ông ta định giờ trò gì...

- Lập tức chuẩn bị máy bay riêng!

- Dạ!

Nói xong Mặc Tử Thần quay về phía tiêu Trác đang làm việc trên chiếc máy tính màn hình lớn.

- Tiếp tục tìm kiếm cô ta! Dò xem tần số sóng phát ra từ con chip. Có thông tin gì thì liên lạc cho tôi biết ngay.

- Dạ! Lão đại!

Buổi tối, 8h30 phút tại sòng bạc MGM Grand Casino- một trong những sòng bạc nổi tiếng nhất tại Las Vegas

Một chiếc xe Compori sang trọng dừng lại ở trước cửa ra vào. Bước xuống xe là một cô gái mái tóc màu hạt dẻ rất xinh đẹp. Chiếc váy màu trắng trễ vai dài qua đầu gối làm tô thêm vẻ đẹp thuần khiết của cô. Tuy không trang điểm nhưng cô vẫn toát ra một lực hút làm mê mẩn mọi người đặc biệt là phái nam. Lục Nhiễm Vy tháo chiếc kính đen xuống, không thèm để ý tới xung quanh mà quan sát một lượt sòng bạc này... không hổ danh là một trong những sòng bạc lớn nhất thế giới... thật đẹp. Không nghĩ ngợi nhiều, cô lập tức đi vào bên trong..

Cùng lúc đó, chiếc siêu xe đen của Mặc Tử Thần cũng vừa dừng lại. Ngay lập tức bá tước William cùng đám thuộc hạ đã chờ sẵn ở đó

Vừa bước xuống xe, Mặc Tử Thần như có linh cảm liền nhìn sang hướng cửa ra vào khi Lục Nhiễm Vy vừa mới vào trong....

- Mặc lão đại! Thật là vinh dự của tôi khi ngài đích thân đến

- Đã lâu không gặp. Ông vẫn khỏe chứ?

Hắn dòi tầm mắt về phía bá tước William hỏi

- Tôi vẫn khỏe! Cảm ơn ngài đã hỏi thăm! Đã sắp đến giờ cho buổi đấu giá rồi, mời ngài vào trong

Bá tước William cười nói về nịnh nọt cung kính cúi đầu. Thấy vậy Mặc Tử Thần gật đầu rồi cùng Tiêu Triệt bước vào.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Cô ta là mục tiêu của tôi

Bước vào sòng bạc, Lục Nhiễm Vy có thể cảm nhận được sự xa hoa và lộng lẫy của nó.

Người bước chân vào sòng bạc không phải đại gia thì cũng là nhà chính trị hay lão đại của một bang phái cũng có tiếng không hề nhỏ... thậm chí ở đây cũng hiện một vài minh tinh nổi tiếng hay xuất hiện trên kênh quốc tế mà cô hay xem...

Lại gần một bàn cá cược tại một góc khuất, Lục Nhiễm Vy nhanh chóng hòa nhập tham gia cuộc vui của mình.....

Trên sân thượng...

Nơi đây đang diễn ra một cuộc đấu giá vô cùng náo nhiệt. Những sản phẩm được mang lên đấu giá không phải là những đồ cổ, món đồ nổi tiếng mà là những cô gái ăn mặc rất gợi cảm. Đặc biệt họ chính là những xử nữ

Mặc Tử Thần đang ngồi trên chiếc ghế rất vàng chính giữa trung tâm, bên phải là Tiêu Triệt. Còn bên trái là bá tước William, cũng là người chủ trì buổi đấu giá này

- Mặc lão đại! Ngài xem, những cô gái này đều là hàng tốt! Nếu ngài muốn tôi có thể tặng ngài

Bá tước William về nịnh nọt, chân tay múa máy giới thiệu

- Những người như thế này đối với tôi không có 1 chút gì thú vị! Chẳng phải ông muốn tôi giúp ông tiêu thụ vũ khí tại Châu Á sao? Nói vòng vo từ này tới giờ là có ý gì?

Nghe Mặc Tử Thần nói vậy, bá tước William chợt giật nảy mình, trong lòng bắt đầu lo sợ nhưng bề ngoài vẫn tỏ ra bình tĩnh ứng xử

- Mặc lão đại quả là sáng suốt! Vấn đề này mong lão đại giúp đỡ cho...

- Giúp đỡ?? Tôi không có quy tắc giúp đỡ người khác. Và lại chẳng phải tôi đã cảnh cáo ông 1 lần là không được buôn bán ma túy sao? Giờ lại muốn giấu vào trong vũ khí để tiêu thụ?

Mặc Tử Thần vẫn thản nhiên, tay mân mê ly rượu vang đỏ, thỉnh thoảng đưa lên miệng nhấp 1 ngụm

Vừa nghe đến 2 chữ "ma túy", bá tước William không còn có thể kiềm chế được sự sợ hãi trong lòng nữa... mặt ông ta tái mét, chân tay bắt đầu bủn rủn....

Sự nghiệp của ông ta, gia tộc của ông ta gây dựng được như ngày hôm nay một phần lớn là dựa vào quen biết với Mặc Tử Thần. Ai chả biết ông trùm mafia này ghét nhất là bị đâm sau lưng, sự tàn bạo và dã man của Mặc Tử Thần không phải là ông chưa được chứng kiến... nếu như Mặc Tử Thần tra

cứu về việc này không những ông mà còn cả gia tộc đều sẽ bị liên lụy

- Ba!!

Một cô gái xinh đẹp, thân hình quyến rũ bỗng từ đến chỗ bá tước William

Nhận ra giọng của con gái, bá tước William bỗng chốc như gặp được vị cứu tinh. Vui vẻ giới thiệu

- Mặc lão đại, đây là con gái của tôi tên Diệp Như

- Diệp Như! Đây là Mặc lão đại- ông trùm mafia mà ba đã kể cho con nghe

Diệp Như nghe ba mình giới thiệu như vậy thì lập tức nhìn sang người đàn ông đang ngồi trên chiếc ghế vàng. Bỗng chốc cô đỏ mặt, thẹn thùng. Từ khi tham gia làng giải trí thì cô đã gặp rất nhiều minh tinh điện ảnh đẹp trai, cũng có rất nhiều bạn trai là ngôi sao lớn nhưng cô ta chưa bao giờ gặp một người nào như Mặc Từ Thần. Phong thái và con người của Mặc Từ Thần khiến cô ta như rơi vào lưới tình khi ngay lần đầu tiên gặp mặt.

- Chào Mặc lão đại! Đã nghe danh ngài đã lâu. Hân hạnh làm quen!

Diệp Như đưa bàn tay ngọc ngà trước mặt Mặc Từ Thần, người hơi cúi xuống lộ ra vòng ngực xuân sắc của mình

Thấy hành động này của Diệp Như, Mặc Từ Thần bắt đầu khó chịu. Đôi mắt sắc lạnh lập tức quét qua làm Diệp Như rùng mình vô thức lùi lại 2 bước

- Tôi không có thói quen chạm vào phụ nữ!

Giọng nói lạnh lùng của Mặc Từ Thần khiến 2 cha con bá tước William bỗng chốc tái mét, chân tay bắt đầu bủn rủn....

Tình thế này khiến người ta thật sợ hãi... bỗng Tiêu Triệt ngồi bên cạnh đứng dậy nói

- Lão đại! Tiêu Trác đã tìm ra tàn số phát ra từ con chip!

- Địa điểm!

- Ngay phía dưới tầng của sòng bạc MGM Grand Casino

Ngay phía dưới? Thật là trùng hợp... cô ta đúng là tự vác xác đến?

Không nghĩ nhiều, Mặc Từ Thần lập tức đứng dậy rời khỏi sân thượng.

Lúc này bá tước William mới thở phào nhẹ nhõm. Còn Diệp Như thì tức giận, cô ta không cam tâm như vậy. Người mẫu nổi tiếng như cô ta chỉ cần gọi 1 tiếng là có bao nhiêu đại gia, minh tinh khác theo đuổi. Vậy mà Mặc Từ Thần lại có thể không thèm đoái hoài đến... Diệp Như tay nắm chặt thành năm đầm nhũ thắm... Mặc Từ Thần rồi anh sẽ phải thuộc về em!!! Bằng mọi giá....

Phía dưới sòng bạc

Lục Nhiễm Vy đang sung sướng ôm 1 đồng tiền cô vừa cá cược được. Hôm nay đúng là ngày may mắn của cô mà... đã có 1 đồng tiền lại thêm cá cược thắng nữa... lần này không tiêu hết thì hơi phí....

Lục Nhiễm Vy chìm trong sự sung sướng mà không phát hiện 1 ánh mắt quan sát cô từ đầu tới giờ.

Đang thu xếp dúi khỏi đây thì 1 người đàn ông bỗng từ đâu xuất hiện trước mặt làm cô giật mình

- Tiêu thư! Tôi có thể mời cô một ly không?

Giọng nói này... cô giật mình ngẩng đầu lên. Đây chẳng phải là người đàn ông thuê cô xâm nhập dữ liệu bảo mật của Mặc Thị sao?? Tuy tên này không nhìn thấy cô nhưng tại sao lại trùng hợp gặp nhau thế này??

- Không thể! Tôi bận rồi!

Lục Nhiễm Vy vội từ chối, định quay lưng đi trước thì anh ta lập tức túm chặt tay cô.

- Em tên gì vậy?

- Đây anh kia! Bỏ tay tôi ra!

Cô cố gắng dứt tay ra nhưng không thể vì anh ta nắm quá chặt.

- Nói tên tôi sẽ thả!

- Lục Nhiễm Vy! Bây giờ thả ra được chưa?

Không hài lòng với cách trả lời của cô, anh ta dần kéo cô lại gần. Khóe miệng nở nụ cười nhẹ

- Tôi nhìn trúng em rồi! Làm bạn gái tôi!

Cô suýt nữa bị hộc máu khi nghe anh ta nói vậy. Tức giận, định đưa tay còn lại tát anh ta thì đột nhiên một cánh tay to lớn nắm chặt tay còn lại của cô kéo cô về phía mình.

Mặc Tử Thần đen mặt, giọng nói lạnh tanh vang lên về uy hiếp

- Thả ra! Cô ta là mục tiêu của tôi!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Bá đạo cường hôn

Mặc Tử Thần lạnh lùng, ánh mắt tỏa ra một sự bức người nắm chặt tay Lục Nhiễm Vy.

Bị hai người đàn ông cầm chặt 2 tay, cô khó chịu giằng tay ra nhưng vô ích, 2 tên này càng nắm chặt hơn.

Người đàn ông kia nhìn thấy Mặc Tử Thần thì ngạc nhiên nhưng nhanh chóng khôi phục nụ cười phóng đảng

- Thì ra là Mặc lão đại! Phải chi chúng ta thật là có duyên

Mặc Tử Thần lúc này thần sắc biến đổi về giễu cợt

- Tử thiếu vẫn chưa nghe câu đánh chó phải nể mặt chủ sao? Mau buông tay ra! Cô ta là mục tiêu của tôi!

"Đánh chó nể mặt chủ"??? Tên này có ý gì?? Nói cô là chó sao??? Lục Nhiễm Vy đưa mắt nhìn Mặc Tử Thần tức giận, định lên tiếng phản bác thì nhận ngay ánh mắt cảnh cáo của ai đó liền xịu xuống, đôi môi đỏ mím chặt về không cam lòng.

- Hai chữ buông tay này phải dành tặng cho ngài! Tôi nhìn trúng cô ấy trước

Từ Bạch không chịu thua, kéo mạnh tay Lục Nhiễm Vy về phía mình. Mặc Tử Thần thấy vậy cũng không nhượng bộ mà kéo lại

Lục Nhiễm Vy cảm thấy choáng váng đầu óc khi bị 2 người đàn ông kéo qua kéo lại. Thực sự bây giờ cánh tay của cô như có cảm giác sắp bị rụng rời khỏi cơ thể...

Thất cả mọi người trong sòng bạc MGM Grand Casino thấy một màn này thì im lặng chẳng ai dám lên tiếng. Không ai ở đây không biết hai người đang "giằng co" kia cả. Một người là ông trùm Mafia quyền lực nổi tiếng trong thế giới ngầm. Vị còn lại là người thừa kế Từ gia- gia tộc đứng đầu Bạch đạo. 2 nhân vật tầm cỡ lớn như thế này nếu không may đụng vào thì chỉ có một kết cục rất thảm nên ai nấy đều im lặng để bảo toàn mạng sống.

Cuộc đối co có thể kéo dài đến khi Mặc Tử Thần đã chịu đựng đến giới hạn. Lập tức kéo thật mạnh tay Lục Nhiễm Vy về phía mình, dùng chân đạp mạnh vào người Từ Bạch.

Bị cú đạp bất ngờ của Mặc Tử Thần giáng xuống, Từ Bạch không kịp trở tay, loạng choạng lùi lại mấy bước.

Ngay lập tức Tiêu Triệt cùng đám thuộc hạ đứng sau Mặc Tử Thần lúc này rút súng ra chĩa thẳng vào Từ Bạch

Đám thuộc hạ của Từ Bạch cũng không kém, thấy vậy cũng chĩa súng vào Mặc Tử Thần.

Có thể nói tình hình lúc này cực kì căng thẳng. Nhìn thấy súng, mọi người trong sòng bạc chạy toán loạn. Ai cũng thấp thỏm lo sợ rời khỏi chỗ này.

Lúc này, bá tước William cùng cô con gái Diệp Như từ trong thang máy bước ra, chứng kiến cảnh này liền hốt hoảng chạy đến.

- Tử thiếu! Mặc lão đại! Có gì từ từ nói. Ở đây là sòng bạc của tôi, mong 2 vị giờ cao đánh khẽ!

Diệp Như nghe ba mình nói vậy cũng gật đầu đồng tình. Đôi mắt sắc sảo của cô ta lập tức nhìn sang Lục Nhiễm Vy, dần di chuyển xuống nhìn tay cô đang bị Mặc Tử Thần nắm chặt về khó chịu.

"Chẳng phải Mặc Từ Thần ghét sự đụng chạm của phụ nữ sao? Tại sao lại nắm tay con à đó? Chết tiết..." càng nghĩ Diệp Như càng tức giận nắm chặt tay lại, trong lòng thầm chửi rủa Lục Nhiễm Vy.

Cảm giác có ai đó nhìn chằm chằm, cô lập tức quay sang thì đụng phải cái nhìn căm hận của Diệp Như. Trong lòng bỗng nổi lên cảm giác khó hiểu...

Từ Bạch bị đập đầu lúc này mới khôi phục lại tức giận, lấy tay chỉ vào mặt Mặc Từ Thần

- Mặc Từ Thần! Cô ấy là người của tôi, mau buông tay ra, nếu không thì đừng trách tôi khách khí!

Nghe được những lời này, Mặc Từ Thần cười lạnh

- Người của cậu? Trên mặt cô ta có ghi chữ là người của cậu sao?

- Ngài.....- Từ Bạch cứng họng không nói được thành lời

Mặc Từ Thần nói tiếp.

- Từ thiếu, nên nhớ cậu mới chỉ là người thừa kế, chưa nhận chức vị. Nếu việc xích mích này được đồn ra ngoài, tôi e chức vị đó chắc chắn sẽ được Từ Đường gia xem xét lại đấy!

Nghe những lời này của Mặc Từ Thần, Từ Bạch bỗng chốc đen mặt lại. Thực ra Mặc Từ Thần nói không sai, tuy mang tiếng là người thừa kế nhưng hẳn vẫn chưa đảm nhận chức vị. Nếu để xảy ra những tiếng đồn bất lợi với hắn thì chắc chắn ông nội sẽ chọn lại chức vị người thừa kế.... nghĩ đến đây nhưng Từ Bạch vẫn không cam lòng

- Ngài nói cô ấy là người của ngài? Nếu vậy ngài có bằng chứng gì không? Một ông trùm mafia đứng đầu thế giới ngầm chắc chắn sẽ không nói suông... điều đó sẽ ảnh hưởng đến thanh danh của ngài đấy!

Từ Bạch không cam lòng khi Mặc Từ Thần cướp người phụ nữ hắn nhìn trúng. Nếu hắn không có thì không một ai được có hết.

Nghe được những lời này thì Lục Nhiễm Vy trong lòng cảm thấy sung sướng. Nếu Mặc Từ Thần không có bằng chứng cô là người của hắn thì chẳng phải hắn sẽ để cô đi sao? Nếu được thả đi thì chắc chắn cô sẽ trốn biệt tích không bao giờ gặp lại mấy người này nữa.....

Mỗi người một suy nghĩ. Mặc Từ Thần nghĩ ngợi một lúc liền nhếch khóe môi cười tà

- Nếu Từ thiếu muốn bằng chứng thì tôi sẵn sàng đáp ứng...

Vừa nói dứt lời, Mặc Từ Thần quay sang, một tay cầm chặt tay cô, tay còn lại vòng qua eo kéo sát cô lại gần. Hành động bất ngờ này của Mặc Từ Thần khiến cô sững sốt. Chưa kịp định thần lại thì một làn môi ấm nóng đáp xuống đôi môi đỏ mọng của cô. Lục Nhiễm Vy mở to đôi mắt của mình, không tin những gì mình cảm nhận được. Đến khi Mặc Từ Thần hôn sâu, chiếc lưỡi nóng bỏng trượt vào khoang miệng của Lục Nhiễm Vy thì bây giờ cô mới có xác định chân thực.... MẶC TỪ THẦN DÁM BÁ ĐẠO CƯỜNG HÔN CÔ????

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6: Truy sát

Mặc Từ Thần luồn chiếc lưỡi nóng bỏng vào khoang miệng của cô, tham lam hút hết mật ngọt. Đây là lần đầu tiên hắn hôn một người phụ nữ... cảm giác thật khác xa với những gì hắn tưởng tượng.

Kể từ lúc mà mẹ hắn bỏ rơi hắn ở Mặc gia thì thế giới của hắn từ đó sụp đổ hoàn toàn. Sống trong Mặc gia chẳng khác nào sống trong địa ngục. Mẹ là người phụ nữ hắn yêu quý nhất nhưng lại vô tình đẩy hắn vào dòng xoáy chết chóc của cái gia tộc ghê lạnh đó. Hắn ghét cay ghét đắng phụ nữ. Chỉ cần có người phụ nữ nào hắn thì hắn lại cảm thấy ghê tởm. Nhưng hắn thật sự không ngờ rằng mình lại có thể không có phòng bị hay một chút cảnh giác nào dành cho cô nhóc trước mặt. Thật nực cười.....

Lục Nhiễm Vy bị Mặc Từ Thần hôn đến đầu óc mụ mị. Cô cảm giác hơi thở như bị hắn hút cạn. Sắp không thể trụ vững được nữa thì hắn liền buông cô ra. Hành động bất ngờ khiến cô chưa kịp thích ứng, loạng choạng suýt ngã khụy xuống đất.

- Tên khốn! Ai cho anh được quyền cướp đi nụ hôn đầu của tôi hả? Mau đi chết đi!

Lục Nhiễm Vy tức giận đưa tay chà chà chùi miệng, tay còn lại giơ lên định tát Mặc Từ Thần. Nhưng Mặc Từ Thần đâu có để yên cho cô tát. Hắn lập tức giữ chặt 2 tay Lục Nhiễm Vy lại, cúi xuống nói nhỏ nhẹ bên tai cô

- Còn gây sự nữa tôi mang cô cho hổ xé xác! Nếu không im mồm được thì chuẩn bị ăn đạn đi!

Nghe được những lời này, Lục Nhiễm Vy xanh mặt, nuốt một ngụm nước bọt. Cô thực ra đã đụng đến ai vậy này... hấn chắc chắn sẽ không nói suông... nếu mà biết trước tình hình sẽ như thế này thì chắc chắn dù có cho bao nhiêu tỷ đi nữa thì cô cũng sẽ không thèm đụng vào hấn

Nhìn thấy vẻ mặt này của cô Mặc Tử Thần nhếch mép, đưa tay quàng vai kéo cô vào lòng. Tất nhiên Lục Nhiễm Vy không chống cự để bảo toàn mạng sống.

Từ Bạch nắm chặt tay lại. Đôi mắt dần đục ngầu hiện lên vẻ hung ác. Hấn không ngờ Mặc Tử Thần lại dùng cách này. Từ Bạch đã nghe nói Mặc Tử Thần ghét phụ nữ nhưng tại sao hấn lại hôn cô ấy. Chẳng lẽ, Mặc Tử Thần có cảm tình với cô ấy? Không thể, dù thế nào người phụ nữ hấn đã nhìn trúng. Bất kể là ai đi chăng nữa hấn cũng sẽ đòi lại, kể cả người đó là Mặc Tử Thần....

Diệp Như nhìn thấy cảnh này thì trong lòng cô ta lại cảm thấy căm ghét Lục Nhiễm Vy hơn. Đôi mắt gian xảo quét qua nhìn chằm chằm vào Lục Nhiễm Vy lộ ra tia hung ác "Những ai dám cướp đi đồ của tao đều phải trả giá hết, mày cứ đợi đó đi con ranh kia!!"

Chứng kiến một màn đặc sắc vừa rồi, đám Tiêu Triệt như không tin vào mắt mình. Lão đại của họ của họ đang hôn một người phụ nữ??? Thật không dám tin. Nếu không phải vừa nãy Tiêu Triệt nhanh tay bật điện thoại quay lại cảnh 2 người họ hôn nhau thì anh cũng tưởng mình bị ảo giác. Đút điện thoại vào túi quần, Tiêu Triệt vui vẻ. Lần này về phải cho Tiêu Trác, Tần Hào và Tần Nhan cùng xem đoạn video này mới được.

Mặc Tử Thần liếc mắt quét qua mọi người một lượt. Nhếch miệng về giễu cợt nhìn sang Từ Bạch. Lập tức ôm Lục Nhiễm Vy rời khỏi trước sự im lặng của tất cả mọi người trong sòng bạc. Tiêu Triệt cùng đám thuộc hạ thấy vậy cũng theo sau rồi khỏi đó

.....

Ra đến chỗ chiếc siêu xe warata màu đen của mình, Mặc Tử Thần lập tức buông tay rời khỏi người Lục Nhiễm, cất giọng lạnh lùng

- Lên xe!

Thấy vậy, Lục Nhiễm Vy khó chịu phản bác

- Không lên! Xe của tôi còn ở đằng kia. Tôi tự đi xe mình!

- Vứt đi! Mau lên xe!

- Vứt đi??? Anh có biết xe của tôi mua bao nhiêu tỷ không hả? Nói vứt là vứt dễ thế sao!!!

Nghe Lục Nhiễm Vy nói vậy, Mặc Tử Thần lúc này không còn kiên nhẫn nữa. Tự mình mở cửa, một tay túm tay Lục Nhiễm Vy rồi ấn cả người cô vào trong xe rồi cũng ngồi vào cùng. Tiêu Trác thấy vậy cũng vội leo lên ghế phụ bảo thuộc hạ lái xe rồi khỏi đó.

Vừa bị ấn vào trong xe, thấy chiếc xe đã chuyển bánh Lục Nhiễm Vy tức giận định quay sang chửi Mặc Tử Thần thì bỗng một đầu súng chĩa thẳng vào đầu cô.

- Ôn ào nữa thì tôi không đảm bảo không bóp cò

Mặc Tử Thần nói bằng giọng lạnh tanh, cử động vài ngón tay định ấn cò súng

- Đứng! Tôi im lặng là được chứ gì!

Tuy miệng thì nói vậy nhưng trong lòng cô lại không nghĩ thế mà chửi rủa người ngồi bên cạnh

Chiếc xe đi được một đoạn thì bỗng có 3 chiếc xe khác từ trong một con đường khác đi ra theo sát xe của Mặc Tử Thần. Phát hiện bất thường, Tiêu Triệt liền thông báo

- Lão đại! Có người đang theo sát xe ta!

Lục Nhiễm Vy giật mình ngoảnh đầu lại thì cũng phát hiện có 3 chiếc xe đang theo sát. Nhưng bỗng từ đâu lại thêm 5 chiếc nữa phóng ra

- Sao bỗng dừng lại tăng thêm xe thế kia? Đừng bảo với tôi bọn họ truy sát các anh nha!

Tiêu Triệt quay xuống nhìn Lục Nhiễm Vy giật đầu. Cô nhìn thấy hành động này thì sợ sệt. Mấy người này ăn ở kiểu gì mà có người truy sát muốn giết họ vậy... kiểu này liên lụy đến cô là cái chắc

- Mở máy tính liên lạc với Tiêu Trác kêu người đến cứu viện

Mặc Tử Thần nét mặt vẫn bình thản ra lệnh

Tiêu Triệt không chần chừ lập tức mở chiếc máy tính ở bên cạnh, gõ liên tục trên bàn phím về nhanh chóng. Bỗng Tiêu Triệt đỏ mặt vội lập tức quay lại nói với Mặc Tử Thần

- Lão đại! Tin hiệu bị ai đó làm nhiễu không liên lạc được cho Tiêu Trác!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Hiểu nhầm

Nghe Tiêu Triệt nói vậy, đôi mắt của Mặc Từ Thần trở lên u ám. Quay sang Lục Nhiễm Vy

- Đưa máy tính cho cô ta!

- Dạ?

- Đưa ngay đi! Cô ta sẽ có cách xử lí!

Mặc Từ Thần khảng định. Lục Nhiễm Vy tỏ vẻ không quan tâm, ngoảnh mặt ra ngoài cửa sổ xe, thỉnh thoảng lại liếc mắt nhìn chiếc xe theo phía sau. Định nhờ cô giúp trong khi tỏ thái độ như vậy? Đừng hòng!!

Mặc Từ Thần như hiểu ý của Lục Nhiễm Vy, tay nắm mê khẩu súng mà cất giọng

- Nếu như có chuyện gì xảy ra thì cô cũng không thoát khỏi đâu!

Những lời này của Mặc Từ Thần như đánh trúng trọng tâm của cô. Suy nghĩ một lúc thì đành phải chấp nhận đưa tay nhận lấy máy tính từ Tiêu Triệt.

Mười ngón tay của Lục Nhiễm Vy lướt nhanh trên bàn phím. Được một lúc, cô tháo chiếc ba lô mini khoác trên vai xuống, mở ra lấy ipad của mình, kết nối với chiếc máy tính của Tiêu Triệt.

Lục Nhiễm Vy nhanh chóng lại lướt trên màn hình ipad của mình, gõ liên tục những dãy kí tự dài.

Mặc Từ Thần ngồi cạnh đó, nét mặt không một chút biến chuyển nhưng đôi mắt lại chăm chú nhìn nhất cử nhất động của cô. Đặc biệt, điều hấn chú ý đến là chiếc ba lô mini cô luôn đeo bên mình. Mặc Từ Thần bỗng chốc nhếch khóe miệng. Sở dĩ hấn phát hiện được ra cô cũng chính vì chiếc ba lô mini này. Lần đầu tiên cô giả dạng làm một nhân viên bảo vệ khi đụng phải hấn thì hấn đã chú ý đến chiếc ba lô mini này.... có lẽ Lục Nhiễm Vy cũng không ngờ rằng thứ mà cô cho là bảo bối luôn theo sát bên mình lại có thể hại cô bị người nào đó "bắt" được

Mãi chăm chú trên chiếc ipad của mình được 5 phút thì bỗng có 1 hộp thư gửi đến đường truyền này. Lục Nhiễm Vy nhú mày, đưa tay ấn vào thì bỗng chốc ngạc nhiên rồi tí nữa cười sặc sụa

Thấy hành động lạ của cô, Mặc Từ Thần nghi hoặc

- Chuyện gì?

Lục Nhiễm Vy lúc này cũng không nhận được nữa, lập tức cười to, nói

- Các anh dừng xe đi!

- Hả? Cô có biết.....

Tiêu Triệt ngạc nhiên phản ứng nói thì đột nhiên bị Mặc Từ Thần chặn ngang họng

- Dừng!

Mặc Từ Thần vừa dứt lời thì chiếc xe lập tức dừng lại. Theo đà đó, những chiếc xe đang theo phía sau cũng vọt lên, vây quanh xe của Mặc Từ Thần

Tiêu Triệt lấy súng từ trong túi, định mở cửa ra thì Lục Nhiễm Vy ngăn lại

- Không phải dùng súng. Bọn họ là thuộc hạ của các anh!

- Thuộc hạ???

Tiêu Triệt như không tin Lục Nhiễm Vy nói, lập tức mở cửa xuống xe. Lục Nhiễm Vy cùng Mặc Từ Thần cũng mở cửa bước xuống.

Vừa bước xuống thì một người bỗng từ trên 1 chiếc xe chặn trước xe của Mặc Từ Thần cũng xuống theo

- Tần Nhan??- Tiêu Triệt ngạc nhiên hô to

Tần Nhan vui vẻ vẫy tay chào

- Đã lâu không gặp người anh em!

Tần Nhan đang định quay sang chào Mặc Tử Thần thì phát hiện đôi mắt sắt lạnh quét qua người mình rét run...

- Lão... đại... tôi đã về!

Tần Nhan cúi xuống chào thì đột nhiên Mặc Tử Thần bước đến trước mặt khiến anh run sợ

- Giải thích cho tôi chuyện này là như thế nào!

Câu nói của Mặc Tử Thần toát lên vẻ tức giận. Không ngờ cũng có ngày đám thuộc hạ của hắn lại biến hắn thành một trò cười của người nào đó

- Lão đại! Thực ra tôi cũng không cố ý... tại tôi muốn cho mọi người một sự bất ngờ về diện mạo những siêu xe mà tôi đã cải tiến thôi... tuy tôi.. đã làm nhiều sóng đường truyền để người khác không phát hiện ra thông tin... nhưng tôi đã gửi tin nhắn cho Tiêu Triệt rồi...

?? Gửi tin nhắn?? Lúc đấy là máy tính đang ở trong tay Lục Nhiễm Vy?

- Là tôi đã đọc được đó! Nên tôi mới bảo các anh dừng xe lại còn gì

Tiêu Triệt, Tần Nhan lúc này mới nhìn sang Lục Nhiễm Vy. Giới hạn chịu đựng của Mặc Tử Thần đến đây không thể kiềm chế được nữa. Khuôn mặt tối sầm quát to

- Hai người các cậu mau lập tức đến hòn đảo Rend huấn luyện ở đây 1 tháng cho tôi!!!

Hòn đảo Rend??? Chẳng phải hòn đảo bị cô lập giữa đại dương mênh mông đó sao??? Ở hòn đảo đó không những bị cô lập mà còn là trại huấn luyện" địa ngục" của mafia.

- Lão đại... chúng tôi...

Cả Tiêu Triệt và Tần Nhan đều lên tiếng cầu xin nhưng lại nhận cái nhìn tức giận của Mặc Tử Thần liền lập tức im bặt.

Mặc Tử Thần quay đi, mở cửa xe sau đó nhìn Lục Nhiễm Vy. Như hiểu ý, cô lập tức ngoan ngoãn ngồi vào xe không chút phản kháng vì cô biết tên biến thái đang thực sự tức giận khi bị bề mặt...

- Về Mặc Gia!- Mặc Tử Thần ngồi lên xe ra lệnh.

Tất cả đoàn xe cùng đám thuộc hạ của Mặc Tử Thần lập tức rời đi, chỉ để một chiếc Makata cho Tần Nhan và Tiêu Triệt

- Haiz... trong một tháng này có lẽ tôi với cậu chết chắc....- Tần Nhan than thở

- Đành vậy biết sao! Còn hơn là bị mang đi cho thú cưng của lão đại xoi tái....

Đang than ngán thở dài thì Tần Nhan chợt nhớ ra điều gì đó, quay sang vỗ vai Tiêu Triệt

- Cô gái vừa nãy là ai thế?? Tôi chưa bao giờ thấy lão đại đi cùng một người phụ nữ nào cả.. thật là không thể tin nổi...

Tiêu Triệt cũng gật đầu rồi móc trong túi ra cho Tần Nhan xem đoạn video mình quay được rồi kể lại toàn bộ sự việc cho Tần Nhan nghe. Vừa nghe xong, bỗng Tần Nhan cười phá lên

- Không ngờ cũng có ngày lão đại lại rơi vào hoàn cảnh này... có được đoạn video này rồi tôi với cậu đến hòn đảo địa ngục đó huấn luyện quả không uổng phí công sức...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 8: Cuộc gặp gỡ bất ngờ

Chiếc siêu xe đen của Mặc Tử Thần dừng lại ở 1 biệt thự cổ. Đây chính là biệt thự của Mặc gia- nơi ở của những người gia tộc họ Mặc.

Bước xuống xe, Lục Nhiễm Vy lúc này mới cảm thấy dễ chịu, chân tay thoải mái hơn để hoạt động.

Ngồi trên chiếc xe suốt từ Mĩ trở về đến Mặc gia thì phải lên xuống máy bay những 2 lần làm cô cảm thấy khó chịu trong người...

Đưa mắt nhìn khung cảnh trước mặt khiến cô sững sờ. Cô đã từng nghe nói Mặc gia là gia tộc sở hữu khối tài sản khổng lồ đứng nhất nhì trên thế giới nhưng không ngờ nó lại có thể còn xa hoa hơn cả lời đồn.

Biệt thự Mặc gia được thiết kế theo kiểu Pháp thời xưa nhưng lại mang cho người ta 1 cảm giác hiện đại. Tính đi tính lại thì ngôi biệt thự này cũng phải hơn trăm phòng. Những đường nét thiết kế trong biệt thự thuộc vào hàng quý tộc, đến cả những cây cảnh ở đây cũng là loại quý hiếm và đắt tiền nhất thế giới. Ngoài ra biệt thự còn khu bắn súng, đua xe, khu bể bơi, đặc biệt là cả 1 vườn hoa rộng với nhiều loại hoa khác nhau trong đó có cả loại hoa cô thích.....mỗi khu được thiết kế các trang bị tối tân và được người bảo vệ nghiêm ngặt để phòng bất trắc.

Đang ngẩng ngược nhìn khung cảnh hùng vĩ trước mặt thì Mặc Tử Thần bỗng từ đâu xuất hiện đằng sau khiến cô giật mình. Ngay lúc này Tiêu Trác và Tần Hào từ trong biệt thự đi ra cung kính

- Lão đại!

- Ủ! Đưa cô ta vào đại sảnh chờ tôi!

Mặc Tử Thần vẫn tỏ cảm xúc lạnh nhạt dặn dò rồi đi thẳng vào trong biệt thự, tất cả người làm hay bảo vệ trông thấy cũng phải cúi hết đầu xuống cung kính chào.

Nhìn dáng người Mặc Tử Thần khuất hẳn, Lục Nhiễm Vy trề môi rồi nở nụ cười bất chuyện

- Chào 2 người! Tôi tên Lục Nhiễm Vy

Tần Hào lúc này mới vui vẻ tiếp chuyện

- Chào nữ hoàng hacker! Tôi là Tần Hào còn đây là Tiêu Trác. Rất vui khi gặp cô

- Sao anh biết được thân phận của tôi??

Lục Nhiễm Vy thắc mắc hỏi

- Từ khi lão đại cho người tìm tung tích của cô thì chúng tôi cũng đã biết... ngay cả thông tin Tần Nhan cùng Tiêu Triệt bị đẩy đến hòn đảo Rend vì cô chúng tôi cũng nắm bắt được cả

Tần Hào vừa nói vừa cười khiến Tiêu Trác cảm thấy bắt đầu khó chịu

- Tôi vào trước. Việc còn lại giao cho cậu

Tiêu Trác cất giọng lạnh lùng rồi rời đi. Lục Nhiễm Vy khựng lại liếc nhìn về phía Tiêu Trác rồi thắc mắc hỏi Tần Hào

- Anh ta có vẻ khó chịu??

- Cô kệ cậu ấy đi. Trong 4 người chúng tôi thì cậu ấy là người lạnh lùng nhất, tính cách chẳng khác lão đại là mấy! Cách hành xử của cậu ấy tôi quen rồi.

- 4 người??? Là sao??

- Trong các bậc vị của mafia thì 4 chúng tôi bằng chức vị với nhau tương đương là 4 thuộc hạ giỏi nhất của lão đại và có những ưu điểm riêng. Tôi là 1 bác sĩ kiêm trợ lý của lão đại, Tần Nhan là vua tốc độ sở trường về các loại xe, Tiêu Triệt là vua thiện xạ, còn Tiêu Trác thì giỏi về vi tính giống cô nhưng chắc cậu ta không giỏi bằng cô đâu!

- Vậy à? Tôi thấy anh có vẻ vui tính hơn mấy người kia

- Tôi vui tính sẵn rồi! Có gì không hiểu khi vào Mặc gia thì cứ hỏi tôi

- Ờ...

Nói chuyện một lúc thì Tần Hào dẫn cô vào đại sảnh. Quay sang dặn dò người làm vài câu rồi đi làm công việc của mình.

Lục Nhiễm Vy không nói gì mà ngồi trên chiếc ghế hoàng kim được bày ngay chính giữa mà quan sát xung quanh.

Không quá là phí tầm nhìn của cô, Mặc gia vừa lớn vừa đẹp ngay cả chiếc bình gốm nổi tiếng của Pháp cũng có trong chiếc tủ thủy tinh ngay cạnh nổi đi.... còn có cả những bức tranh treo tường của các họa sĩ nổi tiếng....

Càng nghĩ càng hứng thú nhưng Lục Nhiễm Vy lại chợt nhớ ra 1 chuyện... Bây giờ trên hết phải tìm cách trốn thoát khỏi đây, nếu lát nữa Mặc Tử Thần

xuống thăm vấn chắc chắn sẽ hành hình cô bắt cô khai ra con chip.

Đưa mắt lướt 1 lượt xung quanh thì đầu đầu cũng có người, không là người giúp việc thì cũng là thuộc hạ của Mặc Tử Thần. Thấy không ai chú ý đến mình thì Lục Nhiễm Vy lên còi chiếc balo mini cô đang đeo lấy ra 1 chiếc điện thoại nhả tin cho Lam Lệ. Vừa ấn được mấy chữ thì 1 bàn tay dẹt lấy điện thoại của cô khiến cô sững sờ ngẩng đầu lên.

Mặc Tử Thần??? Sao lại là ngay lúc này chứ? Lần này mình chết chắc... vừa nghĩ Lục Nhiễm Vy khó xử kêu thầm trong lòng.

- Cô là ai mà lại dám ngồi lên chiếc ghế này??? Đúng là to gan! Có biết chiếc ghế hoàng kim này chỉ được người đứng đầu Mặc gia ngồi không hả?!

Cô là ai??? Mặc Tử Thần không nhận ra cô sao? Hắn ta chẳng lẽ bị đầu vào đầu đó mất trí nhớ hả??

- Đây Mặc Tử Thần! Ai cho anh cướp điện thoại của tôi! Trả đây!

Vừa nghe cô nói là "Mặc Tử Thần" thì người đàn ông đó chợt hiểu ra vấn đề, định giải thích thì ngay lập tức Lục Nhiễm Vy nhảy lên đưa tay cướp điện thoại. Không kịp phòng bị thì người đàn ông đó lập tức ngã xuống, theo đà kéo luôn cả cô.

Hai người ngã lộn nhào xuống đất theo thứ tự cô trên hắn dưới. Đưa tay lấy lại điện thoại của mình trên tay hắn, cô thờ phào định đứng dậy thì 1 giọng nói lạnh tanh vang lên khiến cô rùng mình

- Hai người đang đang làm gì vậy hả??? Muốn chết!?

Lục Nhiễm Vy quay ra thì đập vào mắt là khuôn mặt tối sầm của Mặc Tử Thần. Cô ngạc nhiên rồi quay sang nhìn người đàn ông đang bị cô đè lên...

Đây là Mặc Tử Thần, hắn ta cũng là Mặc Tử Thần??? Chẳng lẽ Mặc Tử Thần biết phân thân??? Đầu mới là thật???

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Anh em song sinh- Mặc Tử Khang

Lục Nhiễm Vy ngơ ngác nhìn liên tục hai người đàn ông có ngoại hình giống nhau như hai giọt nước mà trong lòng đầy hỗn loạn.

Đúng lúc này, Tần Hào cùng Tiêu Trác cũng vừa đi đến, nhìn thấy một màn này đâm ra cũng hiểu một vài phần.

Khác với những người khác, Mặc Tử Thần lúc này vẫn đứng tại chỗ, đôi mắt đen sâu thẳm dần lộ ra tia tức giận

- Tử Khang! Mau đứng dậy ngay! Em làm cái trò gì vậy hả?

Mặc Tử Khang nghe thấy vậy cũng giật mình, luống cuống đứng dậy, về mặt ủy khuất

- Anh! Em thật ra không làm gì cả. Chỉ là cô ta ngồi vào chiếc ghế hoàng kim nên muốn nhắc nhở cô ta.... ai ngờ lại bị ngã...

Vừa nói, Mặc Tử Khang vừa chỉ vào Lục Nhiễm Vy mà giải thích

Cô cau mày, những lời này là ý gì? Muốn đổ tội cho cô sao!!!

- Đây tên kia! Đừng tưởng anh giống Mặc Tử Thần mà muốn đổ hết tội cho tôi nha! Nếu không phải anh dám cướp điện thoại của tôi thì đã không xảy ra một màn này... lỗi cũng là do anh!

Lục Nhiễm Vy một lí lẽ, Mặc Tử Khang một lí lẽ không ai chịu nhường bộ ai.

Những người giúp việc xung quanh đây đều buồn cười nhưng không một ai dám cười to vì họ biết người nào đó đang rất khó chịu

- Đủ rồi! Nếu ai còn mở miệng thêm một câu nào nữa thì đừng trách!

Nghe thấy tiếng nói lạnh tanh, cả hai lập tức im bặt, thỉnh thoảng lại liếc nhìn nhau về thách thức

Mặc Tử Thần đằng đằng sát khí bước tới chiếc ghế hoàng kim rồi ngồi xuống. Lúc này Tần Hào mới nhích từng bước đến chỗ cô nói nhỏ bên tai

- Lần này hai người chết chắc!

- Anh nói nhiều quá, biết rồi! Mà tên đó là ai vậy? - cô chỉ vào Mặc Tử Khang đang đứng cách đó không xa hỏi

- À, là Khang thiếu gia- em trai song sinh của lão đại!

- Nhìn họ giống nhau như đúc, các anh làm thế nào để phân biệt vậy???

- Đơn giản thôi! Cô nhìn kĩ đi, mắt của lão đại màu đen, mắt của Khang thiếu gia màu nâu sẫm. Đây là điểm khác biệt... còn nữa... tính tình trước đến nay lạnh lùng, không bao giờ thích giải thích nhiều còn Khang thiếu gia thì ngược lại, thích cãi lí lẽ, vui tính như trẻ con mới lớn vậy...

- Oh.... vậy hả???

Hai người thì thầm to nhỏ mà không để ý đến tất cả mọi ánh mắt đang hướng về mình. Tiêu Trác thấy vậy nhắc nhở

- Tần Hào! Cậu qua đây đứng cùng tôi!

Tần Hào quay đầu nhìn Tiêu Trác vẻ khó hiểu nhưng lập tức hiểu ra vấn đề khi nhận thấy mọi ánh mắt đổ dồn về mình. Tần Hào cười lấy lệ rồi đi về chỗ cạnh Tiêu Trác

- Cô mau giao con chip ra đây!

Mặc Từ Thần ngồi vắt chéo chân lên chiếc ghế hoàng kim mà thăm vắn cô.

Nghe được hai từ "con chip", Mặc Từ Khang há hốc mồm nhìn Lục Nhiễm Vy

- Cô thật là to gan! Lại còn lấy trộm cả con chip mật mã của Mặc Thị! Cô có biết con chip đó vô cùng quan trọng không hả. Nếu để rơi vào tay kẻ khác thì....

- Không phải việc em nên nói! Câm miệng đứng sang bên

Mặc Từ Khang chưa nói hết câu thì bị Mặc Từ Thần chặn ngang họng, đành ngậm ngùi nghe theo

- Tôi nói lại lần nữa! Cô mau giao ra con chip!

Giao ra???? Tên này nói dễ nghe nhỉ! Sau bao việc hấn bắt ép cô đến đây thì ngu gì cô đưa con chip cho hấn. Nhớ lúc hấn lấy được con chip thì lại đem cô đi khur thì sao... vậy nên cách tốt nhất là kéo dài thời gian để liên lạc với chị Lam Lệ cứu trợ.

Nghĩ đến đây Lục Nhiễm Vy hài lòng với kế hoạch của mình rồi lấy lại vẻ tự nhiên

- Tôi sẽ không giao con chip đâu! Đưa cho mấy người con chip rồi thì chắc chắn sẽ xử chết tôi mất! Ngu gì!

Mặc Từ Thần nhíu mày, nhích miệng nhìn cô

- Mau giao ra hoặc là cô sẽ chết!

- Này nha... anh đừng có mà động thủ với tôi! Nếu như tôi chết thì mấy người mãi mãi không tìm ra con chip đâu! Từ khi mấy bị mấy người phát hiện ra thì tôi đã lập tức lên cài đặt bức tường lửa chống chuyền tín hiệu rồi... bây giờ ngoại trừ tôi thì không ai có thể lấy được con chip cả!

Lục Nhiễm Vy nói một tràng dài về tự tin. Cô không tin Mặc Từ lại có thể làm hại đến mình trong khi cô đang nắm trong tay con chip quan trọng đối với hấn....

Tưởng rằng đã nắm chắc phần thắng, ai ngờ bỗng dưng Mặc Từ Thần búng tay một cái, lập tức hai tên áo đen dẫn ra một người phụ nữ đang bị trói....

Tiêu Trác lặng lẽ theo dõi không chút biểu cảm còn Mặc Từ Khang và Tần Hào lắc đầu thờ dài....

Lục Nhiễm Vy giật mình ngạc nhiên khi người phụ nữ được đưa ra không ai khác ngoài người chị em tốt của cô- Lam Lệ.

Là Lam Lệ??? Sao chị ấy lại ở đây??

Chẳng phải chị ấy đang ở trong phòng thí nghiệm bí mật sao? Tại sao lại....

- Lam Lệ! Tại sao chị lại bị bắt đến đây? Chẳng phải chị đang ở trong phòng nghiên cứu bí mật của mình sao?

Lam Lệ nhìn Lục Nhiễm Vy thờ dài, vẻ xin lỗi

- Chị... chị định đem cho em vài món vũ khí tự vệ mà em quên ở phòng thí nghiệm. Đi theo em đến Mĩ, định ra gặp em thì có một đám người mặc đồ đen chặn đường bắt chị đến đây... chị xin lỗi..

Lam Lệ nói về tự trách chính bản thân mình mà cúi mặt xuống. Lục Nhiễm Vy thấy vậy liền quay sang nhìn chằm Mặc Từ Thần

- Anh bắt chị tôi là có ý gì?

Mặc Từ Thần thân nhiên, buông một câu lạnh lùng

- Một giao ra con chip, hai là chuẩn bị nhặt xác người chị em tốt của cô đi!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Ép buộc

Lục Nhiễm Vy muốn học máu vì tức giận, nhìn Mặc Từ Thần. Cô không ngờ tên này không những lưu manh mà lại còn mắc bệnh xảo quyệt...

- Anh nghĩ tôi sẽ giao con chip cho anh?

Mặc Từ Thần nhếch miệng, đôi lông mày nhíu lại. Bỗng hắn rút từ trong túi ra 1 khẩu súng, nhắm thẳng hướng đến chỗ Lam Lệ.

- Đây... này tôi... chưa nói xong! Anh từ từ... đừng manh động!

Cái hành động rút súng này đối với Lục Nhiễm Vy là quá quen thuộc. Nhưng vấn đề là người cầm súng chính là tên ác ma này thì lại là một chuyện khác. Chỉ cần nghĩ đến lúc hắn bóp cò là Lục Nhiễm Vy lại cảm thấy ớn lạnh.

- Giao ra hoặc là cô ta chết!

Giọng nói lạnh lùng không mang theo chút cảm xúc, cánh tay cầm súng chỉ chờ đến lúc bóp cò...

Tình hình lúc này thì cô không còn con đường nào khác. Nhìn hắn rồi lại quay sang nhìn về phía Lam Lệ và không đành lòng.

Lục Nhiễm Vy nuốt một ngụm nước bọt, từ từ cởi chiếc balo mini đeo sau xuống. Lấy ra 1 chiếc hộp gỗ đàn hương chìa ra trước mặt.

- Con chip đang ở trong đây! Giờ hãy thả chị ấy ra!

Mặc Từ Thần nhìn chiếc hộp trong tay Lục Nhiễm Vy, gương mặt không chút biến sắc quay sang Tiêu Trác ra lệnh:

- Kiểm tra cho tôi!

- Dạ!

Tiêu Trác lập tức đi đến chỗ Lục Nhiễm Vy, cầm chiếc hộp gỗ đàn hương rồi đi đến một chiếc bàn gần đó đặt xuống.

Ngay lập tức, có một tên thuộc hạ bê một chiếc vi tính đưa cho Tiêu Trác. Không chần trừ, anh nhanh chóng mở máy tính ra, đôi tay linh hoạt gõ thoăn thoắt trên bàn phím.

Chỉ 5 phút sau, Tiêu Trác đã làm xong công việc, dừng tay quay sang Mặc Từ Thần báo cáo

- Lão đại! Dữ liệu không có gì bất thường! Tất cả vẫn còn nguyên!

Nghe Tiêu Trác nói vậy, Lục Nhiễm Vy thở phào nhẹ nhõm.

- Con chip cũng đã lấy được rồi! Giờ có thể để chúng tôi đi chưa?

Mặc Từ Khang nghe vậy thì liếc nhìn cô, miệng nhếch lên và chế giễu:

- Tốt nhất là mau biến đi cho khuất mắt bọn thiếu gia! Anh hai, mau cho người đuổi cô ta đi đi!

- Tên khốn kia! Lại muốn ăn đòn sao? Chính anh mới làm tôi ngứa mắt từ nãy tới giờ đây!

- Cô.....

Lục Nhiễm Vy cũng không thua kém mà cãi lí lại với Mặc Từ Khang. Nhìn biểu hiện tức giận của Mặc Từ Khang cô vô cùng sung sướng trong lòng. Đơn giản vì anh chính là người anh em song sinh của Mặc Từ Thần. Trêu tức Mặc Từ Khang thì cô cũng cảm giác như đang chọc tức Mặc Từ Thần vậy.....

- Ở lại! Từ giờ cô phải là người hầu cho tôi!

Giọng nói lạnh tanh vừa dứt thì ai nấy cũng ngạc nhiên mà há hốc mồm. Tần Hào nhìn tình hình xung quanh một lượt, không thể nhận được nửa liên quay sang nói nhỏ với Tiêu Trác

- Cậu có thấy có cái gì bất thường không? Lão đại hình như chưa bao giờ để một người phụ nữ ở bên cạnh mình! Tình hình này có vẻ không ổn rồi!

- Cậu nhiều chuyện quá! Đó không phải việc cậu soi mói!

Tiêu Trác lạnh lùng mà cảnh cáo Tần Hào. Đôi mắt nhìn anh vẻ khó chịu nhưng vẫn tỏ thái độ không quan tâm

- Cậu... nói chuyện với cậu thật mất cả hứng. Giá mà có Tần Nhan với Tiêu Triệt ở đây thì tốt...

Tần Hào than ngắn thở dài, Tiêu Trác nhìn vậy cũng coi như không thấy, vẫn chăm chú quay lại nhìn trên màn hình vi tính

- Là anh đang ép buộc tôi??? Một nữ hoàng hacker như tôi tại sao phải đi làm người hầu cho anh? Nực cười!

Tuy ngạc nhiên nhưng cô cũng không cam lòng mà phải nghe theo lời của Mặc Từ Thần.

- Tần Hào! Đưa cô ta đi! Từ giờ cô ta sẽ do anh phụ trách!

Mặc Từ Thần chỉ vào Lam Lệ mà ra lệnh. Tần Hào sững sốt một hồi, quay sang Lục Nhiễm Vy vẻ khó xử. Nhưng cũng đành phải làm theo lệnh.

- Cô yên tâm. Tôi sẽ chăm sóc tốt cho chị của cô!

Lúc đi ngang qua Lục Nhiễm Vy, Tần Hào nhỏ giọng trấn an cô. Định khuyên ngăn Tần Hào nhưng đụng phải cái ánh mắt rét lạnh của ai đó thì cô đành ngậm ngùi trong lòng mà nhìn theo Lam Lệ dẫn đi.

- Anh là tên ác ma! Rốt cuộc anh muốn thế nào mới vừa lòng hả! Chị tôi đâu có liên quan tới vụ này! Tại sao anh lại...

- Những người có dính líu quan hệ với cô đều sẽ bị liên lụy! Từ nay đi theo tôi cấm không được rời nửa bước! Nếu cô muốn chị cô không còn mạng thì cứ việc bỏ đi!

- Anh....

- Tiêu Trác! Kêu người chuẩn bị máy bay! Chúng ta sẽ đến Pháp tham dự hội nghị Hắc bạch đạo tối nay! Gọi luôn Tiêu Triệt và Tần Hào trở về không cần huấn luyện nữa!

- Dạ! Thuộc hạ sẽ chuẩn bị!

Như không quan tâm tới biểu hiện của Lục Nhiễm Vy, Mặc Từ Thần đứng dậy, đi một mạch lên cầu thang hướng thẳng phòng mình đi đến.

Lúc này chỉ còn Tiêu Trác, Mặc Từ Khang, Lục Nhiễm Vy và mấy tên mặc áo đen cùng người giúp việc ở đó.

- Phòng cô ở cạnh phòng lão đại! Lát nữa người giúp việc sẽ đưa cô lên!

Tiêu Trác mắt vẫn nhìn vào chiếc vi tính thoăn thoắt đôi tay trên bàn phím nói.

Mặc Từ Khang lộ rõ cảm xúc khó chịu nhìn Lục Nhiễm Vy

- Hừ... cô cũng thật là may mắn khi được anh hai tôi bắt ở lại! Tôi và cô sẽ còn đối đầu với nhau dài dài...

Mặc Từ Khang vừa nói xong thì Lục Nhiễm Vy nhếch mép, cười một cách nham hiểm xua tay

- Được! Đối thì đối, đầu thì đầu! Để xem ai mới là người hại ai???!! Anh và tôi ai mới hơn ai!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hội nghị hắc bạch đạo (chạm mặt tình địch)

~Ngày 9/6, tại thủ đô Pari- Pháp~

Đúng vào 8h tối tại tòa nhà cao ốc JS- tòa nhà của chính phủ, sẽ diễn ra cuộc họp hắc bạch đạo. Cuộc họp này không đơn giản chỉ là buổi tụ họp mà còn là sự giao dịch và liên kết tất cả các thế lực lớn trong 2 giới hắc bạch đạo.

Những người có quyền thế và địa vị sẽ được ngồi vào chiếc ghế mạ bạc, người đứng đầu bạch đạo và hắc đạo sẽ được ngồi vào chiếc ghế mạ vàng. Còn 1 chiếc ghế hoàng kim được đặt chính giữa trung tâm là nhân vật có tầm cỡ với quyền lực lớn nhất... không ai khác chính là ông trùm mafia- Mặc Tử Thần.

Bước vào trong 1 đại sảnh "Không lồ", Lục Nhiễm Vy kinh ngạc tới cùng, nơi đây không hổ danh là địa điểm để tụ họp.

Với con mắt tinh nhanh của một nữ hoàng hacker thì chỉ cần lướt qua, cô cũng biết các thiết bị ở đây đều là loại đặc chế tối tân nhất chưa tung ra thị trường. Đến cả những cánh cửa ra vào cũng được là bằng thủy tinh siêu bền trong suốt, thiết bị bảo mật đầu vân tay cũng là loại độc quyền..

Mặc Tử Thần bước chậm rãi vào bên trong, gương mặt không biểu cảm mà tỏa ra sát khí lạnh. Nhưng không ai biết được rằng đáy mắt của ai đó thỉnh thoảng cũng liếc khẽ nhìn Lục Nhiễm Vy rồi lập tức thu lại cái nhìn.

Tiêu Triệt, Tiêu Trác và Tần Nhan theo sau cũng nghiêm chỉnh, ai nấy cũng cảnh giác. Hội nghị này tuy được bao bọc và bảo vệ của chính phủ các nước nhưng sơ suất của việc ám sát kẻ thù của mình cũng rất cao. Rất nhiều trường hợp những nhân vật tai to mặt lớn tham dự hội nghị chết 1 cách bí ẩn không được biết lý do... bề ngoài thì mọi người lo lắng điều tra rõ

chân tướng nhưng trong lòng thì lại là nụ cười thâm hiểm hả hê vì đã loại bỏ được 1 cái gai trong mắt...

Vì vậy, hội nghị Hắc Bạch đạo này còn được người ta biết đến là hội nghị sự sống còn của quyền lực...

Đi hết đại sảnh dài, đến 1 cánh cửa 2 lớp thủy tinh được gắn thiết bị bảo mật đầu vân tay, lúc này Mặc Tử Thần mới dừng lại. Nhìn vào chỗ quét hình ảnh của từng người hiện lên trên màn hình, Mặc Tử Thần đưa tay nhấn vào ảnh của mình trên màn hình. Lập tức hệ thống hiện lên 1 khoảng trống mà quét, không nhanh không chậm, Mặc Tử Thần liền đặt ngón tay trở lên đó. Máy quét qua 3 lần, 1 tiếng "tinh" vang lên, cánh cửa từ từ mở ra. Lúc này, Mặc Tử Thần cất bước vào hội nghị.

Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tần Nhan theo sát đằng sau nhưng vẫn giữ một khoảng cách nhất định.

Còn Lục Nhiễm Vy là người hào hứng nhất. Từ nãy tới giờ quan sát cách hệ thống mở cửa ảnh và vân tay thì cô càng có hứng thú với tất cả các thiết bị ở trong này. Một không gian máy móc hiện đại như vậy thì quả thực đến cùng không uống phí...

Càng nghĩ càng vui, lại nghĩ đến Mặc Tử Khang bị cô hại đến nỗi phải nhập viện... thật là không biết điều. Thách thức cô?? Hẳn ta so với Mặc Tử Thần đúng là khác nhau 1 trời 1 vực. Chỉ tội mò không biết có ăn được ớt hay không nên cô đã bỏ một quả ớt vào trong bát súp của Mặc Tử Khang. Ai ngờ hẳn lại bị dị ứng Ớt từ nhỏ... không biết mà húp bát súp cô đã bỏ Ớt vào... Thật là 1 kẻ thảm hại.....!!!!

Bước qua cánh cửa bảo mật là 1 không gian rộng lớn, tất nhiên cũng có rất nhiều nhân vật lớn. Ngay cả những minh tinh điện ảnh hàng đầu cũng xuất hiện trong đây cả, tổng thống, thủ tướng..... các nước cũng đều có mặt.

Sự xuất hiện của Mặc Tử Thần chính là điểm chú ý nhất của hầu hết tất cả mọi người trong đây, đơn giản vì hẳn chính là chủ nhân chiếc ghế hoàng kim tối cao của hội nghị.

Đến khi Lục Nhiễm Vy bước vào theo sau Mặc Tử Thần thì những tiếng xì xào và cả những ánh mắt ngạc nhiên lại đổ dồn về phía cô.

- Nghe nói ông trùm mafia ghét phụ nữ? Tại sao cô gái đó lại có thể đi cùng Mặc Lão đại được??? Điều này thật khó tin!

- Có lần không may con gái Mã bang chủ ngã vào người Mặc lão đại... kết quả là bị phế tứ chi... trở thành người tàn tật suốt đời... thật là thảm thương cho một mỹ nhân...

- Nghe nói ngay cả minh tinh nổi tiếng hàng đầu Mary cũng có ý định leo lên giường của Mặc Lão đại... chỉ tiếc là kết quả không như mong đợi. Sự nghiệp cô ta bị hủy hoại chỉ sau 1 đêm, không những thế còn bị vứt cho sói xé xác nữa...

.....

Những câu bình luận lớn nhỏ đều được cô nghe không sót một chữ nào. Nhìn bóng lưng đi của người đàn ông trước mặt, cô lại rùng mình mà lạnh cả tóc gáy. Khựng lại 1 hồi, Lục Nhiễm Vy lùi lại một bước đi ngang hàng với Tiêu Triệt và Tần Nhan. Đầu hơi ghé sát, nói nhỏ

- Tôi... đi vệ sinh 1 lát... 2 anh có thể bảo với Mặc Tử Thần giúp tôi được không?

- Sao cô không đi bảo với lão đại?- Tần Nhan thắc mắc

- Không kịp... tôi đi trước đây! Lát gặp lại!

Nói rồi, Lục Nhiễm Vy chạy 1 mạch đi khiến Tần Nhan và Tiêu Triệt hơi khó xử... 2 người thở dài 1 tiếng rồi quay lại với công việc của mình.

Chạy nhanh ra khuất 1 cánh cửa, lúc này Lục Nhiễm Vy mới nhẹ nhõm. Cô đi theo dãy hành lang dài tìm kiếm nhà vệ sinh.

Lúc đi ngang qua 1 căn phòng thì cô chợt khựng lại khi nghe thấy âm thanh kì lạ, tò mò rồi len nhìn vào bên trong. Vừa nhìn vào thì đập ngay vào mắt cô là cảnh nóng của 1 đôi nam nữ. Gương mặt cô bỗng chốc đỏ bừng, đang định cất bước đi thì không may đụng phải cánh cửa gây ra tiếng động.

Lục Nhiễm Vy chợt giật mình rồi hốt hoảng nhanh nhẹn chạy khỏi hiện trường.

Chạy được 1 đoạn thì cô dừng lại thở dốc, chưa kịp lấy lại tinh thần thì 1 cánh tay kéo cô lại. Người đàn ông nở nụ cười nham hiểm

- Không ngờ lại gặp lại em! Chuyện vừa nãy em nhìn thấy hết rồi... giờ tôi biết nên trị tội em thế nào đây?!

Nghe được giọng nói này, Lục Nhiễm Vy ngẩng mặt lên gương mặt bỗng chốc trắng bệch. Từ Bạch? Là hắn? Cái tên hôm trước cùng Mặc Tử Thần xích mích tại sông bạc ở New York??? Lần này cô chết chắc rồi!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Nguy hiểm cận kề

Từ Bạch nhích miệng, đôi mắt giảo hoạt lướt nhìn Lục Nhiễm Vy một lượt. Người con gái trước mặt quả thực rất đẹp, hết như một búp bê sống. Từ lần gặp gỡ tại sông bạc ở New York thì người con gái này đã làm cho hắn rất chú ý. Chưa bao giờ hắn có thể cảm thấy một cô gái đặc biệt khiến hắn phải đồ dòn tâm trí nghĩ đến như vậy cả, tuy hắn có rất nhiều phụ nữ bên cạnh.

Lục Nhiễm Vy ớn lạnh trước sự quan sát của Từ Bạch. Cô cố gắng giãy giụa giằng tay ra thì Từ Bạch càng nắm chặt hơn. Bỗng tay còn lại của hắn vòng qua eo cô mà kéo sát lại gần mình...

- Buông!

Không thể chịu đựng được nữa, cô lớn giọng

- Sao hả? Tức giận? Em càng tức giận càng xinh đẹp đấy!

Từ Bạch cười nhẹ, gương mặt sát lại gần phải hơi nóng vào tai cô nói nhỏ.

Lục Nhiễm Vy căng thẳng mím chặt môi lại, khuôn mặt đỏ bừng đưa tay lên hướng thẳng gương mặt hắn mà giáng xuống.

Tuy vậy nhưng động tác của Từ Bạch lại nhanh hơn, hắn bắt được tay cô, đưa lên miệng hôn nhẹ một cái. Hành động này khiến Lục Nhiễm Vy sửng sốt... tức giận, lập tức giơ cẳng chân định đá hắn thì hắn lại dễ dàng mà né được, không những vậy còn thuận thế ép cô sát vào tường

- Tên biến thái này! Buông ra!

- Không ngờ một búp bê sống như em cũng biết Karate!

- Anh tưởng tôi là ai chứ! Nữ hoàng hacker như tôi mà không biết karate thì vứt đi à....

Nữ hoàng hacker??? Từ Bạch nhủ mảy suy nghĩ rồi lập tức nhìn chằm Lục Nhiễm Vy

Còn Lục Nhiễm Vy vừa nói xong thì biết mình vừa lỡ lời mà than thở trong lòng... kiểu này cô thảm rồi...

- Không ngờ em chính là người giao dịch với tôi! Có phải chúng ta thật là có duyên đấy!!!

Từ Bạch nhích miệng, càng ngày hắn càng cảm thấy sự hứng thú về Lục Nhiễm Vy ngày càng tăng, không những hứng thú hắn còn muốn có được cô hơn.

- Duyên cái con khi! Mau thả tôi ra... cái tên bệnh hoạn này! Anh có tin tôi là không?

- Vậy em thử la xem? Nếu mọi người đến đây chần chẫn sẽ thấy được 1 màn đặc sắc khi chúng ta ân ái đấy.

Từ Bạch vừa dứt lời khiến Lục Nhiễm Vy xanh mặt. Cô sao lại đen đủi đi chộc vào những tên bệnh hoạn cấp mẩn tính thế này. Mặc Tử Thần đã là tên lưu manh rồi lại nhưng tên trước mặt lại còn lưu manh và cuồng dâm hơn....

- Thật xinh đẹp! Tôi muốn có em!

Buông ra những lời lẽ trêu đùa, Từ Bạch ôm chặt Lục Nhiễm Vy vào lòng. Đôi môi hắn dần tron trượt khẽ chạm vào vành tai cô khiến cô run rẩy cả người...

Cố gắng chống cự nhưng không được, tia hy vọng bị dập tắt khiến cô chỉ biết sợ hãi mà bất lực.

Đang lúc nguy cấp thì bỗng có cánh tay quen thuộc nào đó nắm chặt tay cô kéo về phía mình. Gương mặt chạm vào lồng ngực rắn chắc khiến bỗng tim cô đập nhanh loạn nhịp.

Mặc Từ Thần khó chịu, sắc mặt đen kịt ôm Lục Nhiễm Vy. Đôi mắt sắc lạnh quét qua Từ Bạch, không lưu tình mà đá hất 1 cước văng ra xa.

Nghe được tiếng động mạnh, Lục Nhiễm Vy liền mở mắt thì ngay lập tức giật mình khi nhìn vào mắt Mặc Từ Thần

- Trốn đi ra đây để gặp hân? Cô đúng là rất xuất sắc!

- Tôi... tôi... là hân ép tôi... không phải...

Lục Nhiễm Vy định giải thích thì Từ Bạch loạn choạng đứng dậy cười khẩy, miệng bắt đầu rớm máu nói:

- Mặc lão đại thật không hiểu lí lẽ! Tôi với cô ấy làm gì cũng không liên quan tới ngài!

Mặc Từ Thần siết chặt eo cô khiến cô bất giác đau đớn nhưng không dám kêu thành tiếng vì cô biết người nào đó đang thực sự rất tức giận

- Không liên quan? Điều này Từ Thiếu phải biết! Cô ta là người của tôi! Chuyện của cô ta cũng là chuyện của tôi! Cứ đáp vừa này chỉ này chỉ là cảnh cáo. Nếu còn lần sau thì đơn giản chính là súng đạn!

Lời nói không chỉ đe dọa mà còn là lời tuyên bố. Mặc Từ Thần ném cho Từ Bạch một ánh mắt khinh bỉ rồi ôm Lục Nhiễm Vy rời khỏi.

Từ Bạch đứng đó nhìn theo bóng lưng cô chăm chú, bàn tay bất giác nắm chặt... Nữ hoàng hacker... Lục Nhiễm Vy... những thứ hân muốn thì không một ai có thể cướp đi được....

~~~~~

Quay trở lại hội nghị đồng người.

Mặc Từ Thần bước vào còn ôm theo Lục Nhiễm Vy khiến ai nấy đều trở mắt ngạc nhiên... Mặc lão đại cũng có ngày ôm phụ nữ? Chắc có lẽ sắp đến ngày tận thế rồi...

Như không quan tâm đến mọi thứ xung quanh, Mặc Từ Thần vẫn thản nhiên ngồi vào chiếc ghế hoàng kim, buông tay ra khỏi người Lục Nhiễm Vy, ánh mắt nhìn vào một chiếc ghế đặt bên cạnh

- Ngồi xuống!

Không dám có bất kì hành động phản kháng nào, cô ngoan ngoãn ngồi xuống theo lệnh.

Tiêu Triệt, Tần Nhan, Tiêu Trác ngồi trên những chiếc ghế gần đó cũng thỉnh thoảng liếc nhìn nhau trao đổi bằng ánh mắt... thỉnh thoảng muốn phì cười nhưng lại nhận thấy cái nhìn rét lạnh của Mặc Từ Thần thì lập tức nuốt trôi nụ cười xuống đến suýt phát nghẹn.

Ngồi bên cạnh Mặc Từ Thần tuy áp lực nhưng ánh mắt của cô vẫn quét qua một lượt xung quanh. Nhận được một ly rượu vang đỏ từ một người phụ vụ bụng đến, cô lập tức đưa lên miệng nhấp 1 ngụm ngon lành. Đang mãi thưởng thức vị ngọt từ ly rượu thì đột nhiên chiếc vòng đeo tay mà Lam Lệ thiết kế cho cô bỗng từ đỏ chuyển sang màu đen...

Lục Nhiễm Vy mặt tái mét, mắt lập tức nhìn xung quanh nhưng không thấy ai khả nghi... vòng chuyển sang màu đen... có nghĩa là... trong này có.... rất nhiều BOM!!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Nhân vật bí ẩn

Lục Nhiễm Vy nhìn quanh một lượt lần nữa, trong lòng không khỏi sốt ruột. Theo như tính toán của cô thì bom đặt bên trong này cũng phải rơi vào tầm 8 đến 9 quả. Nếu như chúng nổ cùng một lúc thì...

Càng nghĩ cô càng cảm thấy nguy hiểm. Nhân lúc Mặc Từ Thần đang nói chuyện với một nhóm người thì Lục Nhiễm Vy lén đứng dậy định rời khỏi đây.

Vừa mới đứng lên thì cô khựng lại. Lam Lệ vẫn còn đang bị bắt. Nếu Mặc Từ Thần xảy ra chuyện thì người của hân cũng sẽ không tha cho chị ấy...

Khó xử suy nghĩ một hồi, Lục Nhiễm Vy thờ dài đành ngồi xuống, đợi đến lúc Mặc Tử Thần nói chuyện xong

Một lúc sau, đám người vây quanh Mặc Tử Thần cũng tản đi. Lục Nhiễm Vy lúc này ngồi xích lại gần hắn, thì thào nói nhỏ

- Chúng ta mau rời khỏi đây thôi!

Mặc Tử Thần nhủ mày, quay sang nhìn cô, khuôn mặt tỏ vẻ nghi ngờ

- Tại sao?

Lục Nhiễm Vy không giải thích, cầm tay Mặc Tử Thần kéo đi thì hắn túm lại tay cô, ấn cả người cô lại chỗ cũ.

- Nếu không nói lí do thì tôi và cô sẽ không đi đâu hết!

- Anh!

Lục Nhiễm Vy tức giận, đành nhún nhường giải thích. Đang định mở miệng, thì bỗng tất cả các bóng đèn vụt tắt.

Cô cảm thấy sự nguy hiểm đang dần diễn ra. Mặc Tử Thần ngồi bên cạnh nắm chặt tay cô trấn an khiến một xúc cảm lạ làm cô ảm áp...

Tất cả mọi người trong hội nghị sững sốt, ai nấy hoảng sợ xì xào bàn tán. Một cảnh hỗn loạn xảy ra, tất cả mọi người đều vội vàng chạy ra phía nổi ra vào. Nhưng vừa đến gần thì cửa đột nhiên đóng lại, khóa mọi người bên trong....

Tiêu Trác, Tiêu Triệt và Tần Nhan nhanh chóng mở thiết bị chiếu sáng đi đến chỗ Mặc Tử Thần

- Lão đại! Tất cả các đường truyền tín hiệu bên ngoài đều bị chặn. Mọi cửa ra vào đều đã khóa!

Lúc này Lục Nhiễm Vy sợ hãi tột độ tiếp lời

- Trong này có rất nhiều bom. Nếu không thoát ra được thì tất cả chúng ta sẽ chết hết!

Từ "bom" vừa nói ra thì Mặc Tử Thần sa sầm nét mặt, tức giận

Một khung cảnh hỗn loạn xảy ra thì màn hình khổng lồ ở chính giữa trung tâm đột nhiên phát sáng. Một người đàn ông đeo mặt nạ ngồi trên chiếc bàn nhếch nhếch cười nguy hiểm

- Chào tất cả các vị! Rất vui khi được gặp hết những người đứng đầu Bạch đạo và Hắc đạo, đặc biệt là ông trùm của Mafia!

Ai cũng đều ngược nhìn lên màn hình. Có người tức giận cũng có người chửi thề....

Mặc Tử Thần cùng Lục Nhiễm Vy ngược lên màn hình vẻ khó chịu.

Tiêu Trác đang mở máy tính cố gắng liên hệ với bên ngoài còn Tần Nhan và Tiêu Triệt chăm chú sàng sàng trong tư thế bảo vệ cho lão đại

- Các vị tốt nhất bình tĩnh lại! Rất trịnh trọng thông báo là trong này hiện đang có 9 quả bom được gài ở khắp nơi trong tòa nhà này! Theo như đồng hồ chỉ còn 30 phút nữa sẽ nổ... Cửa ra vào đã bị tôi vô hiệu hóa, đường truyền tin đã bị chặn, vì vậy các vị đừng mong có thể giờ trò. Trò chơi sự sống và cái chết chính thức bắt đầu! Chúc mọi người buổi tối đây đáng nhớ!!!

Màn hình cùng người đàn ông đó vụt tắt. Tất cả các bóng đèn điện sáng trở lại.

Những ai có mặt khi nghe xong đều hoảng sợ vì mạng sống của mình đang bị đe dọa. Những người đứng đầu Bạch đạo và Hắc đạo, Các thủ tướng hay tổng thống các nước đều dốc toàn lực cho người phá cửa nhưng vô ích. Tất cả các cánh cửa trong tòa nhà đều được thiết kế thủy tinh siêu bền, dù có đập phá hay dùng bom cũng không thể hư hại gì....

Mặc Tử Thần nắm chặc tay lại, gương mặt tức giận tột cùng, sốt ruột nhìn Tiêu Trác

- Vẫn chưa liên lạc được sao?

- Dạ chưa! Theo như lời tên lạ mặt đó nói thì đường truyền đã bị vô hiệu hóa rồi. Chúng ta đang bị cô lập!

Tiêu Trác vừa trả lời vừa thoăn thoắt đôi tay trên bàn phím máy tính

- Không còn cách nào sao?

Tiêu Trác khựng lại công việc của mình, thờ hất ra 1 hơi lắc đầu

- Tôi có cách!

Lục Nhiễm Vy tự tin nói. Mặc Từ Thần cùng đám Tiêu Triệt lập nhìn cô ngạc nhiên. Đám người ngồi gần đó nghe vậy lập tức chuyển hướng nhìn sang cô như gặp được phao cứu sinh

- Cách gì? Nói!

Quan sát chiếc vòng đeo tay của mình một lượt, rồi tháo chiếc balo mini cô luôn đem theo đằng sau lưng xuống.

- Tôi có thể tìm ra 9 quả bom đang nằm trong tòa nhà này rồi dùng thiết bị cảm ứng hack vào máy chủ và gỡ từng quả bom một! Chắc cũng chỉ trong vòng 20 phút. Chỉ còn cách này... nếu không ở lại gỡ bom thì cả tòa nhà sẽ bị nổ, ảnh hưởng rất lớn tới những nơi xung quanh... chúng ta sẽ không chạy thoát kịp...

- Còn cửa ra vào?- Tiêu Trác hỏi

- Khi đã gỡ được 9 quả bom rồi thì tôi cần sự giúp đỡ của anh để mở cửa cho mọi người.

Tiêu Trác gật đầu đồng ý, Lục Nhiễm Vy tiếp tục

- lát nữa tôi sẽ làm nhiễu sóng máy chủ. Anh chỉ cần giữ nguyên ổn định sự nhiễu sóng cho đến khi tôi tìm ra được 9 quả bom. Xong việc còn lại để cho tôi.

Tiêu Trác gật đầu. Lục Nhiễm Vy nhanh chóng mở khóa chiếc balo mini lấy ra ipad của mình, gõ liên hồi trên màn hình

Khi đã làm xong các bước, cô cắm 1 đầu dây kết nối sang máy tính của Tiêu Trác.

Trong lúc Lục Nhiễm Vy đang hý hoáy làm thì Mặc Từ Thần với đám Tiêu Triệt đi dẹp loạn, tụ tập mọi người lại 1 chỗ

- Phần mềm đã được chuyển sang. Giờ là việc của anh!

- Được!

Giải quyết xong vấn đề, Lục Nhiễm Vy giao máy tính cho Tiêu Trác rồi đứng dậy, vịn ấn nút chiếc vòng cảm ứng bom.

Đang định bước đi thì bỗng có 1 bàn tay nắm tay trái của cô

- Tôi sẽ giúp em 1 tay! Dù gì tôi cũng là người thừa kế đứng đầu Bạch đạo.

Từ Bạch nhìn cô. Lục Nhiễm Vy sững sốt, nhìn quanh rồi gật đầu. Vừa định bước tiếp thì đụng phải ánh mắt rét lạnh của Mặc Từ Thần

Hắn bá đạo lôi cô về phía mình, nhìn chằm Từ Bạch

- Tôi cũng sẽ đi cùng!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Tai nạn

Lục Nhiễm Vy nhìn Mặc Từ Thần thờ dài. Cô không biết hắn có thù địch gì với Từ Bạch mà lúc nào cũng nhắm thẳng vào cô....

- Đi thôi!

Lục Nhiễm Vy lên tiếng rồi cùng Từ Bạch và Mặc Từ Thần chạy nhanh đi.

Vừa đi cô vừa vặn điều chỉnh chiếc vòng tay cảm ứng bom của mình. Đến một căn phòng thì chiếc vòng tay đột nhiên đen sì, rung mạnh

- Trong này có 1 quả!

Mặc Từ Thần nghi hoặc nhìn theo cử chỉ của cô vào căn phòng

- Chắc chắn không?

Lục Nhiễm Vy phùng mặt, nhìn chằm Mặc Từ Thần

- Anh nghĩ tôi là ai hả? Những thiết bị của chị Lam Lệ thiết kế còn hơn cả những nhà nghiên cứu khoa học chính phủ đấy!

Từ Bạch bên nghe cô nói vậy, khuôn mặt dăng lên cười nhẹ

- Mặc lão đại không tin thì anh lại tin em.

Cô không nói gì, trong lòng ca thán. Giá mà Mặc Từ Thần có thể ăn nói như tên này thì tốt.

Còn người nào đó đang đen mặt. Không nói gì lập tức mở cửa vào phòng. Lục Nhiễm Vy và Từ Bạch cũng vào theo...

Cô đi khắp phòng rồi dừng lại ở một chiếc tủ to bị khóa.

- Trong này... nhưng đã bị khóa...

- Để tôi!

Từ Bạch xung phong bước lên, rút trong túi ra 1 cái móc khóa.

Lần lượt từng động tác, Từ Bạch uốn cong chiếc móc khóa lại rồi luồn vào ổ khóa.

1 tiếng "Tạch" vang lên. Ổ khóa được mở ra, lúc này Lục Nhiễm Vy nhang chóng mở cửa tủ. Đã tìm ra quả bom thứ nhất.

Cũng may, đây là loại bom thông thường. Chỉ cần cắt đúng mạch, bom sẽ dừng hoạt động.

Nhìn 3 đây có 3 màu khác nhau, cô suy nghĩ thận trọng

- Tránh ra!

Mặc Từ Thần không biết rút từ đâu ra 1 con dao, xoay người cô sang 1 bên gắng giong

- Đây... cẩn thận! Anh mà cắt bừa là chúng ta toi đời đấy!

- Lắm chuyện!

Mặc Từ Thần khó chịu, đưa tay sờ vào những mạch dây. Như cảm nhận được độ chính xác, hấn bỗng đưa con dao cắt mạch dây màu đỏ.

Từ Bạch đứng 1 bên bỗng thót tim. Lục Nhiễm Vy nhắm chặt mắt lại.

Vẫn không có động tĩnh gì... cô liền mở mắt thì đập vào mắt là gương mặt của Mặc Từ Thần.

Đưa mắt nhìn xuống thì thấy hấn đang cầm trong tay quả bom đã bị gỡ, lúc này cô phào nhẹ nhõm

- Thật là đau tim...- Cô than thở

- Đi thôi! Không còn nhiều thời gian

Mặc Từ Thần giục. Lục Nhiễm Vy cùng Từ Bạch nhanh chóng theo sau ra khỏi phòng đi tìm những quả bom tiếp theo

~~~~~

Chỉ trong vòng 15 phút thì cô cũng thu thập đủ 9 quả bom. Đơn giản là sự giúp đỡ của 2 người. Cô phát hiện ra bom, Từ Bạch phụ trách mở khóa, Mặc Từ Thần gỡ bom.

Đặt 9 quả bom xuống đất, vậy là đã hoàn thành xong 1 nửa nhiệm vụ.

Tất cả mọi người trong hội nghị xì xào bàn tán, nhìn quả bom rồi lo lắng dõi theo tình hình

Lục Nhiễm Vy bước đến chỗ Tiêu Trác. Như hiểu ý, Tiêu Trác liền dừng động tác, nhường chỗ ngồi cho cô

Cô nhanh chóng ngồi vào vị trí, gõ liên tục trên màn hình. Một dãy dài những con số hiện thị lần lượt...

Lục Nhiễm Vy nhắm trong đầu từng bước. Đầu tiên phải giải mã, thứ 2 là xâm nhập tạo ra virus cuối cùng là hack máy chủ.

- Cần bao nhiêu thời gian?

Mặc Từ Thần bỗng dừng hỏi khiến cô thắc mắc

- 10 phút!

Vừa trả lời xong, thì đột nhiên những quả bom đáng lẽ đã được gỡ bom dừng lại hoạt động trở lại...

- Nhìn kia... mấy quả bom... đã hoạt động trở lại...

Một trong số những người ở đây bỗng hét lên. Tất cả bỗng hoảng sợ... lo lắng không yên

Lục Nhiễm Vy xang mặt. Tay cô đẩy nhanh tốc độ

- không xong rồi... chúng ta đã nhầm! Đây là bom đặc biệt được thiết kế bằng điều khiển từ xa. Dù gỡ nhưng chỉ cần có công tắc thì bom vẫn hoạt động bình thường...

Vừa nói cô vừa ấn liên tục không ngừng nghỉ trên bàn phím.

- Tôi thề nếu mà thoát ra khỏi đây thì tôi phải xé xác tên đó!

- Tôi sẽ hủy duyệt toàn bộ hân

- Hân sẽ phải hối hận vì đã động đến chúng ta

.....

Mỗi người một cây nói, chửi thề

Đúng 10 phút sau, cô thờ hồn hển. Ấn nút cuối cùng, các cánh cửa bỗng dừng mở ra.

- Còn 5 phút để chạy thoát!

Lục Nhiễm Vy lên tiếng.

Vừa dứt lời thì mọi người ồ ồ hết ra phía cửa, chen nhau chạy ra ngoài. Lục Nhiễm Vy thu xếp đồ đạc cũng chạy ra

Đang ra đến gần cửa thì bỗng cô bị 1 người xô ngã, đập mạnh vào tấm kính.

Đau đớn đứng dậy thì nhìn thấy gương mặt nguy hiểm của Diệp Như. Cô ta cầm một thanh sắt đập mạnh về phía cô, do né tránh nên chân trái cô bị trật mà ngã khụy xuống sàn nhà.

Khuôn mặt cô bỗng nhợt nhạt, cố gắng gượng dậy nhưng không được.

Do mọi người ai nấy cũng muốn thoát khỏi đây nên chẳng ai thèm để ý đến cuộc xảy sát của cô và Diệp Như

- Con ranh! Tốt nhất mày ở đây mà bị bom nổ tan xác đi!!!

Diệp Như buông 1 câu sát ý rồi nhìn cô cười lạnh, vứt thanh sắt bên cạnh cô rồi hòa vào đám người ra chạy ngoài

Lục Nhiễm Vy ngồi đó, cố gắng gượng dậy nhưng chân bị trật không làm sao đứng lên được.

Quay ra nhìn lại vào thời gian đếm ngược trên 9 quả bom, cô lo sợ cho chính mình.

Chỉ còn lại 3 phút.... nếu không thoát ra được, chấn chấn sức công phá của quả bom sẽ làm cô tan nát.... làm sao đây?????.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại vWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Xúc cảm???

Lục Nhiễm Vy nhắm mắt, đưa tay xoa bóp chân.

Lúc này chân cô đã sưng tím, cơn đau bắt đầu ồ ập đến...

Những quả bom đếm ngược chỉ còn 2 phút 30... mạng sống của cô đang từng giây bị đe dọa.

Tất cả mọi người đều lần lượt chạy ra ngoài hết, giờ chỉ còn vài người do chen lấn xô đẩy bị ngã, đang đứng dậy chạy tiếp...

Nhìn những quả bom, cô thờ dài 1 tiếng. Không thể đứng dậy chạy được như những người khác, cuộc sống của cô đến đây chấm dứt sao???

Đang thất vọng suy nghĩ thì bỗng dưng cô bị người vào đó ôm vào lòng, bế bổng lên

- Anh...?? Mặc Tử Thần???!

Mặc Tử Thần nhanh chóng bế cô dậy, liếc nhìn gương mặt cô rồi bình thản bước nhanh

- Chỉ còn 1 phút 50 để chạy ra cửa. Thời gian còn lại để đóng cửa, các lớp thủy tinh dày sẽ chặn được sức công phá của bom! Cô ngậm mồm lại nếu không muốn chết!

- "....."

Lục Nhiễm Vy bấu môi. Tên này không thể nói lời dễ nghe hơn sao? Lúc nào cũng ra vẻ cái bản mặt như vậy....

Tuy nghĩ vậy nhưng cô không dám nói, tay ôm chặt cổ Mặc Tử Thần để hấn ôm mình. Trong lòng cô tự dưng lại cảm thấy một xúc cảm lạ, nó có thể nói là rất ấm áp....

Mặc Tử Thần nhanh nhẹn, ôm chặt cô mà lao nhanh về phía cánh cửa chính.

Tần Nhan, Tiêu Trác, Tiêu Triệt đã đợi sẵn ở cửa, tư thế sẵn sàng tiếp viện.

Mặc Tử Thần ôm cô vọt qua cửa, ra lệnh

- Không còn thời gian chạy ra xa nữa. Đóng cửa vào nhanh!

- Dạ!

Nhận được lệnh, cả 3 liền nhanh chóng kéo cánh cửa thủy tinh siêu bền lại. Xong xuôi liền chạy theo Mặc Tử Thần

- Tất cả nằm xuống!

Vừa dứt lời, Mặc Tử Thần lập tức nằm xuống, thuận theo đó ôm cô che chắn trước đầu bảo vệ...

Một tiếng nổ kinh hoàng khiến mặt đất rung chuyển, kèm theo đó là những mảnh vỡ bắn tung tóe.

Liếc mắt nhìn khung cảnh trước mặt, Lục Nhiễm Vy giật mình. Ngay cả cửa thủy tinh siêu trọng lực cũng bị nổ như vậy thì không biết sức ảnh hưởng của nó lớn đến thế nào....

Cô cảm giác chân mình đau nhói, cử động thì chân trái cô tê dại.

Đợi đến lúc mọi thứ không còn nguy hiểm gì, lúc này Mặc Tử Thần mới đỡ cô dậy thì thấy gương mặt cô đỏ mề hôi tái nhợt

- Sao thế? - Hấn hỏi

- Chân... chân.... tôi... đau quá!

Nghe vậy, Mặc Tử Thần mới nhìn xuống chân Lục Nhiễm Vy. Do bị trẹo với va chạm mạnh nên sưng tím rướm máu...

Hấn vội bế cô dậy, quay sang đám Tiêu Triệt

- Chuẩn bị xe về Mặc gia. Liên lạc cho Tần Hào đến ngay!

Mặc Tử Thần vội vàng ôm cô hướng đến chỗ bãi để xe. Nhìn gương mặt biến sắc của cô, hấn lại dâng lên nỗi lo sợ.....

~~~~~

*Về đến Mặc gia

Mặc Tử Thần ôm Lục Nhiễm Vy hướng thẳng vào phòng mình. Tần Hào đã đợi đó chuẩn bị sẵn, thấy Mặc Tử Thần ôm Lục Nhiễm Vy bị hoảng hốt...

Đặt Lục Nhiễm Vy lên giường, Mặc Tử Thần lập tức quát

- Nhanh lên! Chân cô ấy bị thương nặng!

Tần Hào đặt đồ dụng cụ xuống bàn bên cạnh, đi đến ngồi xuống giường xem xét vết thương ở chân của cô.

- Tình hình có vẻ không ổn. Cô ấy bị trật chân, lại còn bị thủy tinh bắn cửa vào nhiễm trùng...

Mặc Từ Thần cau mày nhìn cô thiếp đi

- Chữa được không?

- Có. Nhưng cần thời gian để xử lí! Bây giờ cậu ra ngoài trước đi, việc còn lại trong này để tôi!

Tần Hào nói rồi mở đồ dụng cụ ra tiến hành công việc. Mặc Từ Thần không nói gì đi ra ngoài. Trong lòng nổi cơn tức giận...

Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tần Nhan cùng lúc này cũng bước vào.

- Lão đại!

Giương mặt cương nghị mà lạnh lùng của Mặc Từ Thần bắt gặp làm đám Tiêu Triệt lạnh người

- Mau cho người điều tra tìm ra kẻ bí ẩn đó cho tôi! Tôi muốn hắn phải trả giá đắt!

- Dạ!

*Khoảng 1 tiếng sau

Tần Hào từ trong phòng Mặc Từ Thần đi ra. Chưa kịp bước tiếp thì cái rét lạnh buốt từ phía sau rọi thẳng vào người khiến anh sở gai ốc

- Sao rồi?

- Cậu yên tâm! Chân cô ấy giờ không sao nữa, do mệt quá đã ngủ rồi... nên tránh đi lại nhiều trong vào 1 tuần!

Tần Hào lại nhìn Mặc Từ Thần. Thấy ánh mắt chăm chú nhìn mình, Mặc Từ Thần nhú mày

- Có chuyện gì sao?

- À... à không có gì cả! Mà đây là lần đầu tiên mình thấy cậu để 1 người vào trong phòng mình đấy!

- Sao? Cậu thật lắm chuyện...

- Là bạn học cùng nhau lâu năm nên mình thối thôi! Cậu cũng thật là... đẩy cô ấy kiểu gì mà để cô ấy bị trật chân nặng như nặng như vậy.... thật không nam tính chút nào...

Nghe đến đây, Mặc Từ Thần khó chịu, trừng mắt

- Tôi đẩy cô ấy lần nào? Lúc ngã xuống đất thì tôi đã bảo toàn rồi làm sao có thể bị trật chân?

- Cậu không làm vậy thì tại sao chân cô ấy lại bị nặng như vậy? Cho dù bị ngã cũng không đến nỗi như thế!- Tần Hào thối mác

Lời Tần Hào nói ra cũng có lí. Mặc Từ Thần nghĩ ngợi 1 hồi rồi lên tiếng

- Vậy cậu đi điều tra xem!

- Đây... sao động 1 tý lại là mình chứ, 3 tên kia đâu?

- Nói cậu làm là làm. Muốn chết?

Tần Hào không dám phản kháng, đành ngậm ngùi oan ức...

Mặc Từ Thần không nói gì, đi vào phòng cửa lại, để người nào đó bên ngoài muốn gõ thét bắt công nhưng không được

Thật bất công...!!!! Haizzz... Cũng đành vậy, chỉ tại mình lắm lời mà phải đi làm nhiệm vụ... Tần Hào thở dài rồi cất bước đi về uể oải...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 16: Sự bá đạo không hề nhẹ

Lục Nhiễm Vy mở mắt thức dậy. Nhìn quanh thì ánh sáng ngoài cửa sổ khiến cô hơi chói mắt.

Đưa mắt quan sát 1 lượt căn phòng thì cô lại thờ dài.

Suốt 1 tuần qua không hiểu Mặc Tử Thần đầu bị đập trúng ở đâu mà cảm không cho cô ra khỏi phòng.

Đáng ngạc nhiên hơn là đây còn là phòng hắc. Lúc đầu cô tưởng hắc dễ dãi, lợi dụng lúc trời tối lấy lý do về phòng ngủ nhưng thật không ngờ hắc lại buông 1 câu xanh rờn

- Ngủ trên giường tôi là cô đã may mắn đến 7 đời rồi! Còn lằng nhằng nữa là tôi cho cô ngủ cùng đám thú cưng của tôi!

Lục Nhiễm Vy bĩu môi. Ai mà không biết hắc khác người, nuôi thú cưng toàn sói với hổ. Ngủ cùng bọn nó chắc cô tan xác mất...

Lục Nhiễm Vy đành ngậm ngùi nằm trên giường hắc mà ngủ. Còn hắc thì nằm trên ghế sofa gần đấy.

Cô quan tâm có rú hắc lên nằm cùng thì hắc lại quay mặt đi, lạnh giọng:

- Còn nói nữa là tôi khâu mồm cô lại!

Nhiều lúc cô tự hỏi, không biết thượng đế đã tạo ra hắc kiểu gì mà có thể độc miệng như thế!

Nhưng thật ra cô không biết 1 điều rằng. Lúc Mặc Tử Thần quay đi hướng khác cũng chính là lúc hắc nở nụ cười đầu tiên mang đến sự ấm áp....

Tiếng mở "cạch" kéo cô về thực tại. Nhìn theo hướng cửa ra vào thì Mặc Tử Thần bước vào, theo sau là 2 người giúp việc.

- Đặt xuống đó đi!

Hắc ra lệnh. Hai người giúp việc lập tức làm theo. 1 người đặt bát cháo xuống, 1 người đặt cốc nước với khăn lau miệng. Xong xuôi, người giúp việc lập tức ra ngoài không chân chừ

Nhìn vào bát cháo lại nhìn Mặc Tử Thần, Lục Nhiễm Vy cảm thán

- Hôm nay anh lại cho tôi ăn món đó?

Mặc Tử Thần "ừm" một tiếng rồi tiếp tục cất giọng

- Cháo xườn tốt cho chân cô!

- Nhưng.... tôi đã ăn món này đúng tuần nay rồi! Thử hỏi làm sao không chán được? Nếu anh ăn vậy anh có chán không hả!!!!

- Không chán! Vì ngày nào cô ăn tôi cũng ăn...

- "....."

Lục Nhiễm Vy cạn lời. Nhìn vào bát cháo, quả thực cô rất ngán... ngán đến phát ói

- Ăn đi! Nếu muốn hôm nay tôi cho phép cô ra khỏi phòng thì ngoan ngoãn mà ăn.

Ra khỏi phòng? Như là nghe thấy tiền, cô vội vàng bê bát cháo lên, lấy thìa múc đưa lên miệng ăn

Mặc Tử Thần nhìn hành động trẻ con của Lục Nhiễm Vy, miệng nhếch lên nụ cười nhẹ.

- Xong rồi! Vậy là tôi được ra ngoài chưa?

Cô thở phào khi đã chiến đấu xong với bát cháo xườn, nở nụ cười ngây ngô

Mặc Tử Thần nhìn gương mặt cô, bỗng phát hiện trên mép loen vệt cháo dài thì nhướn mày

Hắc đưa tay cầm khăn lau miệng trên bàn, nhẹ nhàng lau vệt cháo trên miệng cô.

Lục Nhiễm Vy chột giật mình, nhìn hành động của Mặc Tử Thần mà ngây ra. Trong lòng cô chợt hiện lên cảm giác kì lạ... nó rất ấm áp, như cảm xúc dâng trào hạnh phúc....

Ngay lúc đó, cửa phòng bật mở. Tàn Hào bước vào, chứng kiến cảnh này thì mắt tự nhiên

- Khụ... khụ... tôi đến tháo băng chân!

Mặc Từ Thần dừng lại động tác, đặt khăn xuống bàn quay ra cho Tần Hào 1 cái nhìn rét lạnh

- Không biết gỡ cửa? Đầu óc kém lưu thông!

Lục Nhiễm Vy bỗng bật cười, Tần Hào thấy vậy uất ức

- Lão đại! Lười cậu đúng là không xương, nói câu nào muốn hại chết người ta câu đấy!

Nói rồi, anh đi đến giường ngồi xuống. Mở hộp dụng cụ ra, kiểm tra tình hình chân của cô. Đã hài lòng với kết quả, Tần Hào nhanh chóng tháo băng xung quanh chân cô.

- Đã khỏi hẳn. Nên tránh tiếp xúc mạnh ở chân là được!

- Vậy tôi có thể ra ngoài được không?

- Tất nhiên!- Tần Hào trả lời

Lúc này, cửa phòng lại mở. Người bước vào không ai khác chính là Mặc Từ Khang- Cái tên giống Mặc Từ Thần như đúc...

- Nghe nói chân cô đã khỏi rồi?

Mặc Từ Khang liếc nhìn Lục Nhiễm Vy nói. Tuy hỏi vậy nhưng trong lòng vẫn còn cay cú vụ bị cô hại dị ứng phải nhập viện lần trước

- Đương nhiên là khỏi rồi! Ai như anh, phải mất 9 ngày mới khỏi...- cô thả nhiên

- Tôi bị thế là do ai hả? Nói như kiểu cô vô tội nhiiii!

- Quá khen... Tại anh đầu óc không biết suy nghĩ nên mới bị vậy thôi!

- Cô...

Tần Hào ngồi nghe 2 người nói chuyện thì như quạ đen bay qua đầu về ngu ngơ...

Mặc Từ Thần thờ dài. Hắn không ngờ Lục Nhiễm Vy và Từ Khang lại như chó với mèo, mặc dù tính cách của 2 người khá giống nhau

- Còn cãi nữa thì tôi cho người và nát mồm 2 người ra!

Lập tức, Lục Nhiễm Vy và Mặc Từ Khang im bất. Không dám cãi cọ linh tinh nữa

Mặc Từ Thần quay sang, hỏi Mặc Từ Khang

- Chuyện gì? Đã vào đây rồi mà không nói lại còn đi cãi nhau! Em quả thật dạo này rất lớn gan!

- Em.. Đầu có...

Mặc Từ Khang uất ức nhìn Lục Nhiễm Vy về không cam lòng. Tần Hào ngồi đấy đưa ánh mắt thông cảm như cùng chung cảnh ngộ với mình

- Nói đi! Chuyện gì?

- À... Niêm Khâm- lão đại của bang Niêm Long gửi thiệp mời cho chúng ta tới dự tiệc trên chiếc thuyền khổng lồ White. Nghe nói là tiệc mừng sinh nhật thứ 20 của con gái ông ta!

- Tiệc mừng? Tôi cũng muốn đi!

Lục Nhiễm Vy hí hửng. Mặc Từ Thần trầm ngâm 1 hồi rồi lên tiếng

- Sắp có chuyện thú vị đây! Có vẻ như con tàu chúng ta sắp lên sẽ là 1 thử thách dài...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Bữa tiệc trên con tàu khổng lồ White

Chiếc siêu xe màu đen expheen của Mặc Từ Thần dừng lại ở một bến cảng.

Theo như thiệp mời thì những người tham dự bữa tiệc sẽ lên con tàu khổng lồ White.

Con tàu White, đúng như tên gọi của nó. Toàn bộ con tàu được thiết kế toàn bộ màu trắng, điêu khắc tỉ mỉ, tinh tế.

Con tàu này sở dĩ được thiết kế từ những người thợ nổi tiếng hàng đầu thế giới về khoa học- kỹ thuật. Niêm Khản đã mua lại con tàu này nhằm tổ chức tiệc sinh nhật cho đứa con gái duy nhất của mình.

Lục Nhiễm Vy bước xuống xe, đập vào mắt là khung cảnh hùng vĩ trước mặt khiến cô sửng sốt.

Con tàu này quả thực rất lớn như là một ngôi biệt thự nổi trên mặt biển vậy.

Tiêu Trác, Tàn Hào, Tiêu Triệt, Tàn Nhan theo sau không nói một lời mà chỉ chú ý đến sự an toàn của Mặc Từ Thần.

Lục Nhiễm Vy chạy lên, đi ngang hàng với Mặc Từ Thần

- Sao anh không cho tên Từ Khang đi cùng? Dù gì anh ta cũng là anh em sinh đôi của anh mà?

Mặc Từ Thần với gương mặt trầm lặng, không cảm xúc trả lời

- Chính vì là anh em sinh đôi tôi mới không cho nó đi! Nó gây phiền phức làm ảnh hưởng đến tôi! Và lại, nó ở lại biệt thự canh chừng người chị em tốt của cô!

- "....."

Lục Nhiễm Vy biết thừa Mặc Từ Thần lo cho Mặc Từ Khang nhưng không biểu hiện ra ngoài mà lấy lý do khác. Nhưng hẳn không thể nói dễ nghe hơn 1 chút sao?!

Đi gần đến chỗ bậc thang lên tàu thì lúc này càng nhiều người. Quả không hổ danh là bang chủ Niêm Long. Ngay cả quen biết cũng rất rộng... toàn những nhân vật lớn xuất hiện trong bữa tiệc này...

Niêm Khản cùng cô con gái Niêm Mỹ đứng tiếp đón khách lên tàu. Khi thấy Mặc Từ Thần thì vui vẻ

- Mặc Lão đại! Hân hạnh cho tôi khi được ngài đích đến tham dự sinh nhật của con gái tôi!

Mặc Từ Thần thản nhiên

- Chào Niêm gia!

Đưa mắt qua sang qua Niêm Mỹ

- Niêm tiểu thư! Chúc mừng sinh nhật! Tàn Hào! Quà!

Tàn Hào bước lên, đưa cho Niêm Mỹ một hộp quà to rồi lui lại phía sau.

Niêm Mỹ nhìn hộp quà mà mắt long lanh, sáng rực

- Cảm ơn Mặc lão đại!

Lục Nhiễm Vy nhìn qua, có vẻ như cô cảm thấy Niêm Mỹ rất đáng yêu. Tuy Niêm Mỹ rất xinh đẹp nhưng lại không kiêu căng như những tiểu thư khác, rất thân thiện.

- Chào Niêm tiểu thư! Tôi là Lục Nhiễm Vy, rất vui được biết cô!

Niêm Mỹ ôm hộp quà to. Nghe Lục Nhiễm Vy bắt chuyện thì ngạc nhiên quay sang Niêm Khản.

Niêm Khản nhìn cô cảm thấy lạ lẫm. Đang định cất lời hỏi thì Mặc Từ Thần chen ngang

- Cô ấy là người của tôi!

Niêm Khản trở mặt. Chẳng phải nói Mặc lão đại không thích phụ nữ sao? Cô gái này là.... Tuy thắc mắc nhưng không dám hỏi, Niêm Khản cười trừ. Lúc này Niêm Mỹ nhanh nhẩu

- Chào Lục tiểu thư! Rất vui được biết cô! Thật ra mà nói cô đẹp như búp bê vậy! Chúng ta làm bạn được không?

Lục Nhiễm Vy vui vẻ gật đầu. Niềm Mỹ cầm tay cô tỏ ra thân thiết.

Bỗng Niềm Mỹ buông tay cô ra, đưa người hầu cầm giúp hộp quà rồi lấy lại về tự nhiên.

Lục Nhiễm Vy thắc mắc, quay đầu lại thì lại thấy Từ Bạch cùng Từ lão gia đang đến.

Lại là cái tên Từ Bạch! Không hiểu cô mắc nợ hần cái gì mà đi đâu cũng gặp hần hết vậy!!!

Từ lão gia đi đến. Ông ta tuy có vẻ già nua nhưng thực chất lòng dạ rất quỷ quyết. Đề leo lên đến chức vị hôm nay thì ông ta đã phải hạ hạ gục bao nhiêu chướng ngại vật cản đường. Người mà ông ta muốn trao lại toàn bộ sản nghiệp hiện tại chính là cháu nội duy nhất của ông ta- Từ Bạch.

- Chúc mừng sinh nhật cháu Niềm Mỹ!- Từ lão gia cất giọng trầm khàn

- Dạ! Cháu cảm ơn Từ Lão gia!

Lúc này Từ lão gia mới quay sang Mặc Từ Thần.

- Chúng ta lại gặp nhau rồi Mặc lão đại!

- Hân hạnh Từ lão gia!

Mặc Từ Thần lạnh lùng, đột nhiên chuyển mắt về phía Từ Bạch, phát hiện ánh mắt hần chăm chú nhìn cô liền khó chịu. Lập tức, Mặc Từ Thần vòng qua eo ôm cô lại rồi cất bước đi lên tàu.

Niềm Khán cùng Từ lão gia theo sau.

Niềm Mỹ then thùng liếc nhìn Từ Bạch từ phía xa, thở hắt ra 1 hơi rồi đi đến chỗ hần

- Từ Bạch! Anh đến làm em vui quá!

-Ừ! Chúc mừng sinh nhật em!

Từ Bạch đưa một món quà cho Niềm Mỹ rồi theo Từ lão gia.

Niềm Mỹ vui mừng ôm món quà trong lòng rồi cũng đi lên tàu.

Khi bước lên tàu, một khung cảnh tráng lệ xuất hiện ngay trước mắt Lục Nhiễm Vy. Ánh điện với những tiếng chơi nhạc của người nghệ sĩ khiến cô như lạc vào cung điện thực thụ...

Khi nhìn thấy một bàn ăn toàn những món ngon thì mắt cô sáng lên. Định chạy ra thì bị người nào đó giữ eo kéo lại.

- Anh có thể buông ra không?

- Ở đây nguy hiểm! Theo sát tôi nếu không muốn chết!

Mặc Từ Thần dặn dò buông tay ra khỏi người cô. Lục Nhiễm Vy phùng má, nhìn màn thức ăn mà hần không thể thương thức

Những ai có mặt trong đây đều thuộc giới thượng lưu. Khi tất cả xác định đã lên hết tàu, Niềm Khán cho người nhỏ leo, bắt đầu một chuyến tiệc trên biển.

Theo sát Mặc Từ Thần tiếp chuyện với bao nhiêu người làm cô cảm thấy nản lòng. Nhìn điệu bộ của cô, Mặc Từ Thần đành thở dài

- Cô ra chiếc ghế kia ngồi đi! Xong việc tôi sẽ ra

Lục Nhiễm Vy nghe vậy hí hửng đi ra chiếc ghế sofa mà ngồi trên đó.

Một người phục vụ liền bưng 1 ly rượu cho cô. Nhận ly rượu, chưa kịp nói cảm ơn thì người phục vụ đó đi mất làm cô thấy lạ.

Đang định đưa ly rượu lên miệng thì cô thấy một tờ giấy được dính dưới đáy ly. Nghi hoặc bóc ra, mở tờ xem thì cô xanh mặt, lòng bắt đầu lo lắng, sợ hãi

Là hần! Tại sao hần lại ở đây? Không thể, hần sao có thể tìm ra mình...

Nỗi lo sợ bắt đầu bao bọc lấy Lục Nhiễm Vy, một ánh mắt từ quan sát cô từ xa bỗng nổi lên 1 tia vui vẻ xen lẫn sự muốn trói buộc

- Cuối cùng cũng tìm thấy em rồi! Vợ yêu!

Chương 18: Kí ức kinh hoàng

Lục Nhiễm Vy sợ hãi vò nát tờ giấy trong tay, nắm chặt. Thực sự là cô đã cố gắng chạy trốn và quên đi kí ức kinh hoàng đó nhưng tên ác này vẫn không buông tha cho cô.

- Rốt cuộc là hán muốn gì đây? Làm sao để hán buông tha mình bây giờ!!?

- Buông tha gì?

Mặc Từ Thần đột nhiên xuất hiện từ đằng sau khiến cô giật nảy mình. Tim đập nhanh như muốn rút ra ngoài

- Anh... anh...

Nghe giọng điệu của cô có vẻ không ổn, Mặc Từ Thần nghi hoặc ngồi xuống.

- Tôi sao? Cô xảy ra cái quái gì vậy? Mồ hôi chảy hết rồi kìa!

Lúc này, Lục Nhiễm Vy ngó người ra, vội đưa tay lên lau mồ hôi trên trán, cười trừ

- Không có gì! Chẳng qua tôi hơi mệt thôi... dù gì cũng là ban đêm rồi mà... Anh xong việc rồi hả?

Nói qua loa rồi Lục Nhiễm Vy chuyển ngay chủ đề đánh trống lảng.

Mặc Từ Thần không nói gì, chỉ nhìn cô gật đầu.

Bỗng phía gần đó nổi lên tiếng của Từ Bạch khiến Mặc Từ Thần chú ý. Lục Nhiễm Vy theo đó cũng quay sang

- Từ Bạch à! Anh nhảy với em một điệu nha... đi mà...

Giọng Niêm Mỹ vẻ nũng nịu, tay nắm chặt tay Từ Bạch. Không còn cách nào khác, Từ Bạch đành gật đầu đồng ý...

Lục Nhiễm Vy nhìn 1 màn này phì cười. Cô không ngờ người như Từ Bạch lại được Niêm Mỹ thích. Kiểu này phải tác thành cho tên đó thì cô mới bỏ đi được 1 gánh nặng...

Mặc Từ Thần không nói gì, chỉ "hừ" một tiếng rồi quay đi hướng khác. Tay vợ ly rượu vang đỏ trên khay mà người phục vụ mang đến mà nhấp từng ngụm.

Ở góc nào đó trong bữa tiệc, Niêm Khản cùng Từ lão gia nói chuyện một cách vui vẻ

- Từ lão gia nhìn xem! Trông Từ thiếu gia với Niêm Mỹ nhảy thật đẹp đôi.

Từ lão gia theo hướng chỉ của Niêm Khản nhìn cặp đôi đang khiêu vũ mà miệng nhếch lên nụ cười nhẹ.

- Ừm thật đẹp! Niêm gia thấy sao nếu chúng ta kết thông gia?

Câu hỏi bất ngờ của Từ lão gia khiến Niêm Khản sững sờ

- Tôi biết Niêm Mỹ thích thầm Từ Bạch từ nhỏ. Nhưng chỉ sợ...

- Không sao! Từ Bạch là người thừa kế Từ gia, nó phải hiểu rằng đâu mới là cơ hội tốt cho nó! Niêm gia cứ yên tâm

Niêm Khản gật đầu rồi đưa ly rượu ra

- Vậy chúng ta cạn ly!

~~~~~

Bữa tiệc xa hoa diễn ra đến 11h đêm. Niêm Khản cho người sắp xếp đưa từng vị khách về phòng đã được đặt sẵn.

Riêng với những nhân vật tiếng tăm như Mặc Từ Thần thì sẽ ở 1 trong 3 phòng hoàng kim của con tàu

- Mặc lão đại! Đây chính là phòng của ngài!

Niêm Khản dẫn Mặc Từ Thần đến căn phòng rộng. Khi mở cửa ra thì những ai đứng đấy đều trở mắt. Ngay cả Lục Nhiễm Vy cũng bàng hoàng không kém

Giấy đây? Phòng dành cho vua sao? Lục Nhiễm Vy tự hỏi. Quả thực căn phòng này đẹp không khác gì phòng dành cho các vua chúa cả. Tất cả mọi thứ bên trong đều được thiết kế tỉ mỉ. Quan trọng nhất là tất cả đều được làm từ vàng!!!

- Ừm!

Mặc Từ Thần tỏ ra thái độ bình thản. Như không quan tâm mà bước vào bên trong đóng cửa lại. Trước khi đi còn không quên dặn đám Tàn Hào đứng sau.

- Canh gác cẩn thận!

Lục Nhiễm Vy khó hiểu. Cát giọng

- Mặc Từ Thần này đúng là có vấn đề đầu óc nặng...

- Biết sao được! Đây là phận sự của chúng tôi mà!- Tàn Hào thờ dài

Niêm Khản thì đứng đó, thấy vậy liền quay sang cô

- Lục tiểu thư! Bên cạnh là phòng của cô! Giờ tôi còn có việc, mạn phép đi trước!

- Niêm gia đi thông thả!

Lục Nhiễm Vy mở lời chào. Niêm Khản cùng đám thuộc hạ liền bước đi.

Giờ chỉ còn cô với 4 tên thuộc hạ của Mặc Từ Thần

- Hào, Triệt, Trác, Nhan! Các anh ngủ ngon! Tôi về phòng đây!

Cả 4 người theo cô đến khi cô đã vào phòng, lúc này Tàn Nhan mới thắc mắc

- Hào, Triệt, Trác, Nhan???

- Tôi thấy có vẻ như tên này ngắn gọn lại hay! - Tàn Hào cười

- Hừm! Tôi thấy không thú vị!- Tiêu Trác lạnh lùng

- Cậu thì lúc nào chả vậy!- Tiêu Triệt thờ dài

.....

12h đêm, ánh trăng rọi xuống mặt biển lunh lunh huyền ảo. Lục Nhiễm Vy đang tận hưởng giấc ngủ ngon thì đột nhiên có tiếng mở cửa khiến cô chợt tỉnh giấc.

Trong bóng tối, cô chỉ lơ mơ nhìn thấy 1 bóng đen đang từ từ đi tới chỗ mình. Đang định bật dậy thì có sức chèn ép nào đó ấn cô xuống giường.

Hai tay bị giữ chặt, người bị ai đó đè lên. Lục Nhiễm Vy hoảng hồn giãy giụa. Cô định kêu lên thì bị hấn bị mồm lại, chỉ phát ra những tiếng kêu nhỏ...

- Tiểu Vy! Không nhớ anh sao? Em làm anh tìm thật là khổ cực!

Giọng nói này? Lục Nhiễm Vy khựng lại.

Người đàn ông đưa tay bật đèn ngủ đầu giường. Lúc này, Lục Nhiễm Vy mới thấy rõ được gương mặt hắn. Một khoảnh khắc nào đó, bao nhiêu hồi ức kinh hoàng hiện lên trong đầu cô. Người đàn ông khiến cô sợ hãi, khiến cô phải trốn chạy... giờ lại xuất hiện.

Thấy cô không còn phản kháng, hắn liền bỏ tay bịt miệng cô xuống, nhếch miệng cười

Thời khắc này khiến Lục Nhiễm Vy như mất hồn, nhìn chăm chú vào người đàn ông trước mặt như không thể tin nổi

- Bức thư tối nay anh gửi cho em! Chẳng lẽ em không chuẩn bị tinh thần để gặp anh sao?

- Tôi... tôi không bao giờ muốn gặp anh... mãi mãi không muốn....

- Tiểu Vy! Sao lại không muốn chứ? Em biết anh rất yêu em mà! Chính vì yêu anh mới làm ra những việc đó để giữ em lại bên mình...

- Hành hạ suốt thời gian dài mà nói là yêu tôi sao? Anh không phải là người!

Người đàn ông cười 1 cách yêu mị, cúi xuống, đôi môi chạm vào mái tóc cô hôn nhẹ...

Lục Nhiễm Vy cố gắng né tránh nhưng không thể, đơn giản vì sức cô không bằng hắn...

- Tiểu Vy! Lần này anh sẽ không cho em cơ hội thoát.... bởi vì anh là Trần Hàn... là anh trai của em....!!!!

-.....

~~~~~

3 năm trước

.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Không phải sự thật

~~~3 năm trước~~~

Năm Lục Nhiễm Vy 18 tuổi, lần đầu tiên ba mẹ đưa cô đến tổ chức làm việc.

Thực ra ba mẹ cô là 1 trong những nhà nghiên cứu về thông tin, thiết bị điện tử của giới hắc đạo.

Vì là các nhà nghiên cứu bí mật nên Trần Tề- Ông trùm hắc đạo đã sắp xếp tất cả những người có liên quan đến các vụ thí nghiệm và gia đình của họ đều phải sống trong sự kiểm soát của tổ chức.

Khi được ba mẹ đến khu thí nghiệm thì Lục Nhiễm Vy vô cùng sung sướng, nhìn đâu đâu cũng là các máy thiết bị điện tử tối tân khiến lòng hiếu kì của cô ngày càng được nâng cao

Ba mẹ dặn là cô phải ngồi trong căn phòng họ đã sắp xếp. Không được tự tiện nghịch linh tinh đến khi họ quay lại.

Vì lòng hiếu kì mà cô đã lén trốn ra khỏi phòng, đi tham quan tất cả các khu nghiên cứu

Bỗng cô dừng lại ở 1 căn phòng toàn khí độc màu đen. Nhìn qua tấm kính thủy tinh vào trong phòng, cô thấy 1 người đàn ông đang phải chịu những cơn đau đớn quằn quại từ khí độc.

Sợ hãi, định chạy đến mở cửa cứu anh ta thì 1 bàn tay giữ tay cô lại

- Em là ai? Tại sao lại đi mở cửa phòng khí độc? Em có biết nguy hiểm lắm không?

Lục Nhiễm Vy ngược lên, đôi mắt chột long lanh khi nhìn chàng trai trước mặt.

-Anh... anh... thật... xinh đẹp!!!

Trần Hàn nhú mày 1 hồi rồi nở nụ cười.

- Xinh đẹp? Từ đây là để khen con gái!

-Ừ... Em tên Lục Nhiễm Vy, lần đầu tiên đến đây

Lục Nhiễm Vy như quên dự định mình đang làm, nhanh miệng làm quen với Trần Hàn. Lần đầu tiên cô mới thấy được như vậy

-Em là con của giáo sư Lục à?

-Vâng ạ!

- Vậy sao ở đây? Chỗ này nguy hiểm lắm! - Trần Hàn nhắc nhở

- Em chỉ muốn tham quan xung quanh đây thôi! Không biết chỗ này nguy hiểm!

Trần Hàn hơi khom người xuống nhìn cô. Vì hơn cô những 5 tuổi nên chiều cao của anh cũng phải gọi là quá vượt tầm với cô. Lục Nhiễm Vy ngẩn ngơ nhìn thì bị anh búng nhẹ 1 cái vào trán

- Cũng tạm được! Vậy để anh dẫn em đi tham quan! Nhờ em không biết lại định mở cửa phòng đang thí nghiệm thì toi mạng.

- Thật sao? Cảm ơn anh đẹp trai!!!

Lục Nhiễm Vy mắt sáng trưng, trong lòng vui sướng tột cùng. Trần Hàn quay trở lại tư thế cũ, nhẹ nhàng cầm bàn tay nhỏ nhắn của cô dắt đi...

Đây cũng là lúc lần đầu tiên cô gặp anh. Cuộc gặp rất đơn giản nhưng lại khiến cô cảm thấy hạnh phúc

Kể từ hôm đó, ngày nào Lục Nhiễm Vy cũng đòi ba mẹ đến phòng thí nghiệm để được gặp Trần Hàn. Cô chỉ biết anh cũng là con của 1 nhà nghiên cứu giống ba mẹ cô. Đối với cô ngày nào không gặp được anh thì ăn cơm không ngon...

~~~~~

Khi đến sinh nhật thứ 19 của cô, Trần Hàn đến nhà tặng cô 1 món quà sinh nhật

-Wa... anh tặng em thật hả?

-Ừ... sinh nhật vui về Tiểu Vy!

-Tiểu Vy?- Cô ngỡ ngàng

- Từ giờ anh sẽ gọi em là Tiểu Vy. Anh thấy cái tên này dễ thương như em vậy.

- Thật à! Vậy từ giờ anh làm anh trai của em đi

Trần Hàn hơi sững sờ. Thật ra thì trong lòng anh đã thầm thích cô nhưng lại không dám nói. Nhìn thấy vẻ hồn nhiên của cô anh lại cảm thấy khó nói hơn....

- Tại sao lại muốn anh là anh trai của em?

- Vì nếu anh là anh trai thì ngày nào anh cũng ở bên cạnh em rồi...

Lục Nhiễm Vy nở nụ cười tươi, lộ ra 2 má núm đồng tiền nhìn rất dễ thương. Bất giác, Trần Hàn đỏ mặt, quay đi hướng khác

- Vậy anh sẽ làm anh trai của em! Mãi ở bên cạnh em!

Nói rồi Trần Hàn nhẹ nhàng ôm cô vào lòng. Cũng là lần đầu tiên cô cảm thấy ấm áp khi được 1 người ôm mình.

Buổi tối hôm đó, đợi mãi ba mẹ không về dự sinh nhật mình, Lục Nhiễm Vy hơi sốt ruột.

Rõ ràng ba mẹ nói sẽ về dự sinh nhật mình mà, tại sao lại lâu như vậy!!!

Càng càng ngồi càng chán. Đến 10 giờ đêm thì cô không còn đủ kiên nhẫn để đợi nữa.

Quyết định trong đầu xong thì cô mặc áo vào, đi đến khu nghiên cứu bí mật tìm ba mẹ

Theo trí nhớ, cô đi qua hết tất cả các khu thí nghiệm, dừng lại ở 1 căn phòng lớn.

Vì đã là ban đêm nên tất cả mọi người đều về hết. Nhìn quanh vẫn không còn ai để hỏi thăm, cô đành thở dài mà tự mở cửa bước vào căn phòng.

Cầm vào tay nắm cửa, định mở ra thì cô nghe được tiếng thét chói tai. Giọng này... là của... mẹ cô...

Lo lắng trong lòng, cô nhẹ nhàng hé mở 1 ít mà nhìn vào bên trong.

Vừa nhìn vào thì đập vào mắt là cảnh tượng khủng khiếp

Trần Hàn- người mà cô yêu quý đang chĩa súng vào mẹ của cô. Còn bà thì ôm ba cô đang nằm trên 1 vũng máu. Có khoảng 7 tên mặc áo đen đứng sau đó cũng đang nhắm nhệ cây súng trên tay.

Trong 1 khoảnh khắc thì những hình tượng về Trần Hàn của cô đều sụp đổ.

Định đi vào ngăn cản thì 1 tiếng "Đoàng". Viên đạn xuyên qua ngực mẹ cô. Bà ngã xuống, thở thở cuối cùng thoi thóp, cố gắng trườn đến nắm tay ba

cô... dường như cô có thể cảm thấy nụ cười trên gương mặt mẹ mình khi đã chạm được vào tay của ba... nước mắt cô chảy dài...

- Mẹ!!!!

Lục Nhiễm Vy hét to rồi chạy vào ôm chầm lấy mẹ

Trần Hàn sững sốt 1 hồi rồi buông thõng cây súng xuống...

- Tiểu... Tiểu... Vy... không... như em nghĩ đâu...

Lục Nhiễm Vy đau đớn gạt nước mắt quay lại nhìn Trần Hàn với đôi mắt căm hận

- Đừng gọi tôi! Tôi sẽ không bao giờ tha thứ cho anh... không... bao... giờ....

~~~~ còn~~~~

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Trói buộc(Hình tượng sụp đổ)

Lục Nhiễm Vy thần thờ, nước mắt chảy dài mà ôm mẹ mình

Trần Hàn nhìn người con gái trước mặt mà lòng cảm thấy đau... Anh bước nhẹ đến đặt bàn tay lên vai cô

- Tiểu Vy....

Lúc này, Lục Nhiễm Vy mới vực tỉnh. Cô đặt thi thể mẹ mình xuống. Quanh ra hất tay Trần Hàn

- Đừng đặt bàn tay bẩn thỉu đó lên người tôi!!!

- Tiểu Vy em phải nghe anh nói, anh thật sự....

- Tôi... không... muốn nghe...

Cô ôm đầu. Ánh mắt sắc lạnh nhìn Trần Hàn. Bất chợt, Lục Nhiễm Vy nhào đến túm cổ áo anh

- Tại... sao... tại sao anh lại làm vậy? Tại... sao chứ.....???

Trần Hàn nhìn gương mặt đau khổ của cô, cổ họng nghẹn lại không nói lên lời. Anh đành để mặc cho cô trút giận lên người mình

- Tôi sẽ giết anh!

Lục Nhiễm Vy mất kiên nhẫn. Nhanh như chớp, cô cướp súng từ tay Trần Hàn, chĩa thẳng vào đầu anh.

Thấy thế, mấy tên áo đen đằng sau nhanh chóng chĩa súng vào người cô.

Trần Hàn nhìn cô cười khổ, không nhúc nhích

Lục Nhiễm Vy dĩa sát họng súng, tay chuẩn bị bóp cò.

Trần Hàn nhắm mắt như đợi cô hành động. Bỗng 1 cảm giác từ phía sau truyền đến cổ khiến cô mất hết sức lực, ngã xuống bất tỉnh

1 tiếng "bịch" khiến Trần Hàn mở mắt. Thấy cô bị ngã xuống, vội vàng đỡ cô ôm vào lòng

- Thiếu gia! Anh không thấy mình vừa gặp nguy hiểm sao? Nếu tôi không nhanh tay thì cô ta đã bóp cò rồi!

- Triệu Mộc Thi! Ai cho phép cô dám bắn súng gây mê vào cô ấy! Đừng tưởng có ba tôi làm chỗ dựa thì cô muốn làm gì thì làm!- Trần Hàn găng giọng

- Dù gì ba anh cũng đã chết rồi! Tôi lấy ai làm chỗ dựa? Tôi chỉ quan tâm đến thiếu gia mà thôi. Thiếu gia giết vợ chồng giáo sư Lục là đúng... nhưng anh cũng phải diệt con của kẻ đã sát hại ba anh chứ!!! Đừng để tình cảm xen lẫn!

Triệu Mộc Thi nhắc nhở. Cô ta đã làm việc trong tổ chức từ lúc lên 5 tuổi. Chịu sự huấn luyện của Tổ chức. Trần Tề- ba của Trần Hàn thấy cô thông

minh, nhanh nhẹn đã nhận cô làm con nuôi. Trong lòng thầm thích Trần Hàn từ nhỏ nhưng không dám thổ lộ.

Bắt đầu kể từ khi Lục Nhiễm Vy đến tổ chức, Triệu Mộc Thi thấy Trần Hàn luôn luôn đi cùng cô, thậm chí còn tận mắt thấy anh tặng quà. Điều này khiến Triệu Mộc Thi càng ganh tị trong lòng.

Trần Hàn lặng thinh. Triệu Mộc Thi tiếp tục

- Sắp tới anh sẽ được thừa hưởng quyền thừa kế từ chiếc ghế của người đứng đầu hắc đạo! Chuyện của cô ta cứ giao cho tôi!

Suy nghĩ 1 hồi, Trần Hàn ôm Lục Nhiễm Vy đứng dậy. Liếc nhìn đám thuộc hạ đằng sau

- Mau dọn dẹp chỗ này! Đưa vợ chồng giáo sư Lục chôn cất cẩn thận! Còn cô mau quay về sắp xếp đám tang cho ba tôi! Đây là lệnh!

Đám thuộc hạ lập tức vâng lời. Triệu Mộc Thi cảm nín đành nghe theo. Trần Hàn bế cô ra khỏi căn phòng. Nhìn theo bóng dáng của anh, Triệu Mộc Thi lại cảm thấy đau xót. Tại sao người anh thích không phải là em? Em cũng yêu anh mà!

Càng nghĩ, trong lòng Triệu Mộc Thi càng cảm thấy đau. Bất giác cô ta đưa tay nắm chặt thành nắm đấm

~~~~~

Khi Lục Nhiễm Vy tỉnh lại thì thấy mình nằm trên một chiếc giường rộng trong 1 căn phòng xa lạ. Đưa tay xoa đầu vẫn còn đau nhức, cô lại nhớ lại cảnh tượng khủng khiếp khi ba mẹ ngã xuống... nước mắt lại rơi...

Cửa phòng bật mở! Trần Hàn bước vào kèm theo 1 khay thức ăn. Đi đến bên giường, anh nhẹ nhàng ngồi xuống

- Tiểu Vy! Em tỉnh rồi à? Em xem, anh mang đồ ăn đến cho em này. Toàn những món em thích

Không nói không giảng, Lục Nhiễm Vy ngẩng gương mặt ướt đầm nhìn chằm chằm Trần Hàn. Cô gạt phắt, khay thức ăn trên tay anh lập tức rơi vung vãi xuống nền nhà

- Tiểu Vy! Em...

- Giấu tôi! Anh vui lắm sao? Tại sao anh không nói với tôi anh là con trai của ông trùm hắc đạo?

- Em... lúc đó em... vẫn tỉnh?

- Đúng... tôi vẫn còn đủ sức để nghe cuộc trò chuyện của 2 người...

Trần Hàn sững sốt. Anh đưa tay giữ chặt vai cô lại, ép cô nhìn thẳng vào mắt mình.

- Tiểu Vy... Anh thực sự rất yêu em! Anh giết ba mẹ em chỉ là kích động nhất thời khi họ hại ba anh thôi... thực ra...

- Giờ anh nói có ý nghĩa gì? Hình tượng của anh trong tôi đã bị sụp đổ rồi... Dù anh yêu tôi... thì tôi cũng không thể nào yêu kẻ đã giết chết ba mẹ mình!

- Tiểu Vy...em.

Lục Nhiễm Vy kiên quyết quay mặt đi. Trần Hàn cảm thấy trong lòng đau nhói, cười khổ. Bất giác, sự đau khổ đó bỗng trở thành sự chiếm hữu, anh ghi chặt vai cô khiến cô nhăn mặt...

- Tiểu Vy! Nghe rõ đây! Anh yêu em. Em chỉ có thể ở bên cạnh anh. Không được đi đâu hết, mãi mãi

Cô hoảng hốt, Trần Hàn lúc này trở lên mất kiểm soát. Cầm tay kéo cô đi đến 1 căn phòng đối diện

Lục Nhiễm Vy cố gắng tay ra nhưng không được, sức lực cô quá yếu.

- Trần Hàn! Anh làm gì vậy? Thả tôi ra!

Trần Hàn không để ý, lôi cô vào căn phòng, hất cô lên chiếc giường chính giữa. Xong anh vòng qua 2 bên, rút ra những xiềng xích to 4 góc mà khóa 2 tay và 2 chân cô lại

- Anh... làm gì....

Lục Nhiễm Vy sợ hãi khi chân tay bị xích trên giường. Cố gắng giựt ra nhưng điều đó lại khiến xích chà vào da cô mà chảy máu

Trần Hàn nhìn cảnh này, trong lòng vẫn không hết kích động

- Căn phòng này từ giờ chính là nơi giam giữ em, đến khi nào em nhận ra em thật sự yêu anh thì lúc đó anh sẽ thả em!

Chương 21: Cơ hội trốn thoát

Từ khi Lục Nhiễm Vy bị nhốt trong phòng, dần dần cô trở lên trầm tính như người mất hồn

Tối nào Trần Hàn cũng đến, mang theo đồ ăn cho cô. Cô không ăn thì anh liền lấy chiếc roi da quật cô, không những thế còn hành hạ cô đủ kiểu.... nhưng lại không nói 1 lời nào....

Cứ bị hành hạ đến suốt 3 tháng, Lục Nhiễm Vy cuối cùng cũng mất hi vọng, kiệt sức

Ngồi thu mình vào trong góc giường, Lục Nhiễm Vy đau khổ ngồi gục mặt xuống. Nước mắt cô cứ thế chảy dài. Xung quanh căn phòng trống trải không có tiếng động ngoại trừ tiếng "lạch cạch" của những chiếc xích khóa chân tay cô.

Trần Hàn! Người cô coi là thần tượng, hết lòng yêu quý nhưng anh lại phụ lòng của cô. Giết ba mẹ cô, hành hạ cô,... nhiều lúc cô cảm thấy thế giới của mình dường như đã sụp đổ hoàn toàn, không còn 1 tia hy vọng.

Tại sao lại có thể đối xử với em như vậy chứ???

Thăm nghĩ trong lòng mà Lục Nhiễm Vy lại càng thấy xót xa

Bỗng 1 tiếng "cạch", cửa căn phòng đột nhiên mở. Ánh sáng dường như đã chiếu vào, đến chỗ Lục Nhiễm Vy

Lúc này, cô mới ngẩng đầu lên. Nheo mắt bởi ánh sáng, một bóng hình đi đến chỗ cô

Triệu Mộc Thi từ từ bước đến, ngồi xuống trước mặt Lục Nhiễm Vy

- Cô vào đây làm gì?

Lục Nhiễm Vy cất giọng nói yếu ớt

- Đến giúp cô!

Câu trả lời ngoài sức tưởng tượng của cô. Ngạc nhiên, Lục Nhiễm Vy lập tức ngẩng đầu

- Giúp tôi?

- Đúng!

Triệu Mộc Thi cười nhạt

- Cô ra điều kiện đi.

Lục Nhiễm Vy không đoán mà nói. Cô biết thừa những người trong giới hắc đạo này nếu muốn giúp ai đó thì người được giúp sẽ phải trả 1 cái giá tương xứng

- Cô thật thông minh! Khá khen cho phản ứng của cô. Hôm nay Trần Hàn đi tham dự bữa tiệc nhận chức. Tôi sẽ giúp cô ra khỏi đây với điều kiện là đừng bao giờ xuất hiện trước mặt Trần Hàn 1 lần nào nữa! Tôi đã bố trí người bên ngoài, chỉ cần cô viết xong lá thư tự tuyệt hận anh ấy, tôi sẽ sắp xếp hiện trường thành vụ cô tự trốn thoát. Lúc đó, người của tôi sẽ đưa cô đến Mỹ với 1 số tiền sinh sống tạm thời.

Lục Nhiễm Vy ngược nhìn Triệu Mộc Thi, không do dự gật đầu đồng ý.

- Chỉ cần thoát khỏi đây, cái gì tôi cũng dám làm- Cô khẳng định

Triệu Mộc Thi nhếch mép. Rút ra 1 chiếc chìa khóa mở tất cả các xiềng xích trên chân tay cô. Xong, cô ta đặt tờ giấy với chiếc bút xuống trước mặt Lục Nhiễm Vy

- Giờ thì viết đi! Hãy nghĩ đến lúc Trần Hàn giết ba mẹ cô mà căm hận!

Lục Nhiễm Vy bị những lời kích động mà cầm chiếc bút viết lên tờ giấy.

Khi viết xong, Triệu Mộc Thi cầm tờ giấy cô viết lên xem xét 1 lượt, hài lòng với kết quả. Ra hiệu cho 2 tên mặc áo đen canh ngoài cửa dẫn Lục Nhiễm

Vy ra ngoài trốn thoát.

Cầm tờ giấy, đặt xuống giường lấy 1 xiềng xích đè lên, Triệu Mộc Thi cười nhẹ

Thực ra, kể từ lúc Trần Hàn nhốt Lục Nhiễm Vy ở căn phòng này thì anh phải đi giải quyết hết những vụ việc lộn xộn mà ba anh trước khi chết chưa giải quyết xong. Anh giao lại chìa khóa cho Triệu Mộc Thi, dặn dò chăm sóc Lục Nhiễm Vy cho đến lúc anh trở về.

Trong 3 tháng vừa rồi, Triệu Mộc Thi đã dùng dịch dung để hóa trang thành Trần Hàn đến hành hạ cô. Tạo cho cô nỗi ám ảnh và sợ hãi. Đây cũng là lí do vì sao khi tra tấn Lục Nhiễm Vy mà Trần Hàn không nói lời nào. Đơn giản vì Triệu Mộc Thi không thể giả giọng nói của Trần Hàn được.

Ngày mai cũng chính là lúc Trần Hàn trở về. Triệu Mộc Thi đến phòng báo Lục Nhiễm Vy viết thư lại cho Trần Hàn trong lúc căm hận. Xong cô ta cho người hộ tống Lục Nhiễm Vy sang Mi, tránh xa tầm mắt của Trần Hàn.

Nghĩ đến đây, Triệu Mộc Thi thở dài.

Lục Nhiễm Vy, 3 tháng vừa rồi đã khiến cô chịu đau đớn, nhưng chỉ có như vậy cô mới hận Trần Hàn, tránh xa anh ấy! Tôi rất yêu anh ấy!!!

Triệu Mộc Thi nghĩ thầm trong lòng rồi ra khỏi phòng. Sai 3 tên áo đen đứng canh ngoài cửa

- Dừng khung cảnh Lục Nhiễm Vy trốn thoát khỏi phòng. Nhớ làm việc đừng để bị nghi ngờ!

- Dạ! Tiểu thư!

~~~~~
**Hiện tại

Lục Nhiễm Vy bị Trần Hàn nắm chặt tay, cô cố gắng chống cự

- Anh trai của tôi? Tôi không quen 1 loại người như anh!

Trần Hàn nghe vậy cũng không lấy làm giận, quan sát gương mặt cô 1 hồi rồi nói

- 3 năm nay em sống tốt không? Vẫn còn giận anh sao? Chúng ta cùng về nhà đi!

- Đó không phải nhà tôi!

- Tại sao em cứ phải cố chấp như vậy chứ?

Lục Nhiễm Vy khó chịu, nhân cơ hội Trần Hàn kích động, cô rút tay lại. Cô nhanh chóng vơ lấy chiếc balo mini bên ở bàn bên cạnh, rút ra 1 ống tiêm gây tê đâm vào sau gáy của anh

Trần Hàn liền cảm thấy chân tay đều bị tê dại không cảm giác. Lục Nhiễm Vy đẩy Trần Hàn ra khỏi người mình, nhanh chóng chạy 1 mạch ra khỏi phòng. Trần Hàn đưa tay bịt vết đâm sau gáy, mắt nhìn theo cô mà tỏ ra khó chịu.

Vừa ra khỏi phòng thì đám Tiêu Triệt đang đứng ở trước cửa phòng Mặc Từ Thần bỗng sững sốt

- Cô bị chuyện gì mà sợ hãi thế?- Tàn Hào hỏi

- Tôi... trong phòng tôi có 1 kẻ lạ mặt muốn bắt tôi... may mà tôi trốn ra được... các anh mau giúp tôi...

Vừa nghe thấy từ "Kẻ lạ mặt" Tàn Hào, Tàn Nhan, Tiêu Trác, Tiêu Triệt nghi hoặc rút súng ra, lần lượt từ từ bước vào phòng của Lục Nhiễm Vy.

- Hắn vẫn còn ở trong đó?- Tiêu Trác hỏi

Lục Nhiễm Vy gật đầu. Tay Tiêu Triệt cảm nắm cửa mở ra, cô cùng đám Tàn Hào lập tức sững sốt....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Ngủ chung phòng???

Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tàn Hào, Tàn Nhan ai nấy đều cầm chặt khẩu súng trên tay, đi kiểm tra mọi góc ngách trong căn phòng 1 lượt. Tìm mãi vẫn

không thấy gì, Tần Hào nghi ngờ quay phắt mặt lại nhìn Lục Nhiễm Vy

- Cô có phải vừa mơ ngủ không?

Tần Nhan, Tiêu Trác, Triệt dừng lại động tác, hiểu ra điều gì đó cũng dừng lại nhìn cô

Lục Nhiễm Vy muốn đập chết cái miệng của Tần Hào. Gì chứ? Bảo cô mơ ngủ sao? Tên này.....

- Không phải mơ, tôi chắc chắn là tỉnh. Vừa nãy tên đó còn trong phòng này mà...

- Trong phòng? Chẳng lẽ hần ta tan biến thành không khí rồi sao?- Tiêu Triệt trêu chọc

- Ai nói thế, có thể Lục Nhiễm Vy giống như bác sĩ Tần Hào phán đoán. Cô bị mộng du!- Tần Nhan thêm lời

- Cô đúng là phiền phức!!!- Tiêu Trác khó chịu

Mỗi người 1 lời khiến cô cảm thấy ức chế, mắc nghẹn lại trong họng.

- mấy người các anh đúng là lắm mồm! Ai nói là tôi mộng du!!! Mẹ kiếp, rõ ràng là hần ở trong phòng này, còn uy hiếp tôi....

- Ai uy hiếp!!?

Lục Nhiễm Vy không thể kiềm chế nổi chửi thề. Chưa định nói hết câu thì bỗng 1 giọng nói lạnh tanh phát ra từ phía sau cô khiến cô giật mình

Đám Tần Hào thấy vậy lập tức cất súng, chỉnh đốn lại cúi xuống

- Lão đại!

Lục Nhiễm Vy gượng cười, quay người lại thì lại đập phải Mặc Từ Thần

- Anh... chưa ngủ.... hả???

Mặc Từ Thần cau mày nhìn lướt qua cô

- Đang đọc sách! Nghe thấy tiếng ồn. Sang đây, không ngờ lại nhìn thấy 1 mớ hỗn độn này!

- Lão đại! Xin lỗi... chúng tôi...

Tần Hào vội nhận tội, 3 người còn lại cũng đồng thanh theo

- Bảo mấy người canh gác. Nhiệm vụ không làm lại sang đây bàn luận linh tinh! Thật không ra thể thống gì cả!!!!

Mặc Từ Thần gặng giọng. Đám Tần Hào như co rúm người lại, không dám ho he nữa lời

Thấy 1 màn này, Lục Nhiễm Vy lên tiếng giải thích

- Không phải lỗi tại họ đâu... Chẳng qua có 1 kẻ lạ mặt vào phòng tôi..., cũng may tôi nhanh trí chạy nhanh ra khỏi cửa nhờ bọn họ giúp thôi..

- Kẻ lạ mặt?- Mặc Từ Thần nghi hoặc

- Ủ. Đúng!- Cô khẳng định

- Vậy hần đâu?!!

- Hần... biến mất rồi..

Lục Nhiễm Vy nhỏ giọng, xì mặt xuống. Lúc này Tần Hào mới tiếp lời

- Chúng tôi đã vào kiểm tra hết căn phòng, không phát hiện ra kẻ nào. Theo như nghề nghiệp của tôi... thì có lẽ Lục Nhiễm Vy bị mộng du..

- Ăn nói cho cẩn thận! Tôi không bị mộng du! Tôi...

Lục Nhiễm Vy định chối cãi thì nhận thấy cái ánh mắt khó chịu của Mặc Từ Thần thì ngay tức khắc ngậm miệng lại

- Gọi Niêm Khán đến đây sắp xếp cho cô ta ở cùng với 1 người khác... đúng là phiền phức!!!

- Lão đại! Theo như tôi thấy trên bản đồ trong máy tính thì hành khách tham dự tiệc ở đây toàn đi theo cặp cả... không ai ở 1 mình 1 phòng... duy nhất chỉ còn phòng của Từ Thiếu và phòng của Tần Hào là chưa có ai 2 người! Tiêu Trác báo cáo

- Không được... phòng tôi còn có Tần Nhan thay nhau gác phiên ngủ nữa. Chỉ còn phòng của Từ Bạch..- Tần Hào suy nghĩ

Nghe đến 2 từ " Từ Bạch" thì Mặc Từ Thần trong lòng cảm thấy khó chịu. Bàn tay bắt gác nắm chặt lại

- Vậy thì cô đến phòng tôi ngủ!

Vừa nghe được những lời này ai nấy đều trở mặt. Lục Nhiễm Vy há hốc mồm

- Chẳng lẽ... ngủ chung???

- Hừm....

Mặc Từ Thần không để ý mà bỏ về phòng. Lục Nhiễm Vy vẫn đứng đó thì Tần Hào nên vỗ vai

- Phúc của cô thật lớn! Lão đại chưa bao giờ cho ai ngủ cùng phòng đâu!

- Phúc cái con khi! Tôi đây mới không thêm... haizzz.... nhưng đành vậy....

Thở dài 1 hơi, cô đành đi sang căn phòng hoàng kim của Mặc Từ Thần bên cạnh.

Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tần Hào, Tần Nhan lắc đầu cảm thông cho số phận của Lục Nhiễm Vy rồi cũng ra khỏi phòng, trở về chỗ cũ canh gác

Cửa phòng vừa đóng lại thì 2 thân hình từ cửa sổ nhảy vào phòng

Trần Hàn vẫn còn cảm giác cả người vẫn còn hơi tê mà loạng choạng ngã xuống đất.

Triệt Mộc Thi thấy vậy, lo lắng mà vội vàng tới đỡ Trần Hàn dậy

- Thiếu gia! Anh không sao chứ?

Có cần tôi gọi người đến giúp không?

Trần Hàn đưa tay ý nói không cần, cố gắng gượng người đứng dậy.

- Thiếu gia! Anh cũng thật là bất cần, cũng may tôi luôn theo sát anh. Thấy Lục Nhiễm Vy đâm anh rồi chạy ra ngoài tôi liền giúp anh trèo qua cửa sổ. Đứng trên thanh sắt nhỏ ở cạnh thuyền, nếu không đã bị bọn chúng bắt rồi

Trần Hàn thở hắt ra 1 hơi, suy nghĩ. Khi gặp lại cô anh rất vui mừng nhưng thực chất cô lại rất căm hận anh.

Khi đọc bức thư cô để lại khi đã thoát được, anh thật sự rất đau. Tình yêu dành cho cô đáp lại cũng chỉ là sự hận thù.

Lúc đó Trần Hàn đã rất đau khổ mà tự nhốt mình trong phòng 7 ngày. Triệu Mộc Thi cũng lo lắng không thôi. Tuy Trần Hàn không biết đây là kế hoạch của Triệu Mộc Thi nhưng sau 7 ngày dần vật, anh đã quyết định tìm cô bằng mọi giá... cũng lên sẵn kế hoạch theo di nguyện của ba là đầu tằm bạch đạo và mafia....

- Thiếu gia! Chúng ta không nên ở đây quá lâu. Tôi dìu anh về phòng

Trần Hàn gật đầu để cho Triệu Mộc Thi dìu mình.

Còn Triệu Mộc Thi thì trong lòng lại cảm thấy hơi bất an. Không ngờ Trần Hàn lại có thể tìm ra Lục Nhiễm Vy.

Ánh mắt cô ta bỗng nổi lên tia sắc lạnh.

Lục Nhiễm Vy ời là Lục Nhiễm Vy. Tôi đã cho cô cơ hội để thoát mà cô lại không biết điều để Trần Hàn tìm ra. Đã như vậy thì đừng có trách tôi độc ác!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Lời tỏ tình bá đạo

Bước vào phòng căn phòng hoàng kim của Mặc Từ Thần, Lục Nhiễm Vy tròn tròn mắt.

Căn phòng phải dùng từ " quá xa hoa" để nói. Cảm giác lúc này của cô khi ở trong phòng phải nói là cực kì hứng thú

Mặc Tử Thần trầm lặng, không nói 1 tiếng nào lướt qua 1 lượt rồi đi vào phòng tắm.

- Đây.... chẳng lẽ anh hay tắm muộn như thế này à?

Câu hỏi của cô khiến Mặc Tử Thần khựng lại. Hấn quay người

- Thói quen sau khi đọc sách..

Mặc Tử Thần buông 1 lời nhạt nhẽo rồi đi vào phòng tắm

Tiếng nước chảy từ trong phòng tắm vọng ra khiến tim cô cứ đập liên hồi. Cảm giác gương mặt mình bỗng ửng đỏ cô đưa tay vô mặt lấy lại tinh thần

- Mình làm sao vậy? Bỗng dưng nghĩ đến hấn lại đỏ mặt... không được... phải trấn tĩnh, trấn tĩnh và trấn tĩnh....

Tự nhủ trong lòng, Lục Nhiễm Vy vuốt ngực 1 cái. Hơi thở đều đặn.

Nhìn lướt 1 vòng căn phòng, tầm nhìn của cô chợt dừng lại ở quyển sách trên chiếc bàn gỗ

Tò mò, Lục Nhiễm Vy đi đến cầm quyển sách lên xem. Lông mày cô chợt nhíu lại, nghi hoặc giờ từng trang sách...

-??? Gì đây??? Sách dạy Yêu??? Cũng có cả loại sách này? Sao mình chưa thấy bao giờ nhỉ?

Càng nghĩ càng cảm thấy có vấn đề, Lục Nhiễm Vy xem từng trang. Đến đoạn cần xem thì bỗng bưng 1 cách tay từ đằng sau giật lấy quyển sách cô đang cầm

Mặc Tử Thần gương mặt đen kịt lộ rõ vẻ tức giận nhìn chằm cô

- A... Anh... Tôi... tôi... chỉ tò mò thôi..

Lục Nhiễm Vy lắp bắp. Câu nói đứt quãng. Mặc Tử Thần quăng quyển sách lên chiếc giường gần đó, từ từ đi đến gần cô

- Tôi... tôi... không có ý động vào đồ của anh.... tôi biết lỗi rồi...

Càng nói càng lùi lại về phía sau, Lục Nhiễm Vy sợ xanh mặt. Đến khi đụng phải bức tường lạnh truyền đến cảm giác phía sau lưng thì cô khựng lại

Ánh mắt sắc lạnh quét qua cô 1 lượt. Mặc Tử Thần bước đến, chỉ còn cách cô 1 khoảng nhỏ.

Hấn cúi xuống bằng với khuôn mặt, thì thảo vào tai cô

- Cô đúng là 1 khi trộm đồ!

Khí??? Mặt Lục Nhiễm Vy bỗng chốc đỏ bừng. Đương nhiên không phải bị e thẹn mà tức giận.

Đưa tay đẩy Mặc Tử Thần ra, cô lớn tiếng phản bác

- Mặc Tử Thần! Anh rốt cuộc làm sao vậy hả!!! Không nói móc tôi anh không chịu nổi sao?

- Em nghĩ tôi có thời gian rảnh nói móc người khác? Nếu nói móc thì cũng chỉ là vì thích em!

Lục Nhiễm Vy sững sờ, khinh ngạc hóa đá tại chỗ

- Đây là lời tỏ tình?

- Mặc Tử Thần tôi không giống như những kẻ tầm thường khác. Tôi chỉ nói thích em chứ không tỏ tình! Khi nào tôi tỏ tình, tôi sẽ khiến tất cả người trong giới mafia đều phải quỳ gối xuống cùng tôi, xem tôi cầu hôn em!

Lục Nhiễm Vy cạn lời, trong lòng thờ dài, lắc đầu rồi than thở.

Bỗng nhiên, Mặc Tử Thần cầm tay kéo cô về phía mình. Lục Nhiễm Vy chưa kịp thích ứng được sự việc xảy ra thì Mặc Tử Thần đã áp môi mình xuống.

Mùi vị nam tính của hấn bỗng bao bọc lấy hơi thở của cô. Đầu óc Lục Nhiễm Vy hỗn loạn. Tên này lại dám hung hăng hôn cô lần 2!!!!

Nụ hôn như hút cạn không khí của cô. Mặt cô đỏ bừng. Định há miệng ra hít thở không khí thì Mặc Tử Thần lại nhân cơ hội đó luồn chiếc lưỡi nóng bỏng vào khoang miệng cô khuấy đảo liên tục

- Ừm... ừ...mmm..

Lục Nhiễm Vy vô phương phản kháng lại sức của hắn. Tay Mặc Từ Thần nắm chặt tay cô, dùng sức hôn sâu.

Khoảng một lúc lâu, sau 1 hồi giằng cô kịch liệt phản kháng của Lục Nhiễm Vy. Cuối cùng Mặc Từ Thần cũng buông tha cho cái miệng nhỏ của cô. Nhưng tay thì vẫn bị giữ chặt

- Anh... là tên cuồng dâm!!! Thả tôi ra!

Lục Nhiễm Vy cố giằng tay ra, hết to.

Mặc Từ Thần nhếch khóe môi, lại cúi xuống hôn nhẹ lên má cô

- Em có thích tôi không?

Câu hỏi bất ngờ khiến cô không kịp suy nghĩ đến. Thích Mặc Từ Thần? Điều này cô chưa nghĩ tới.

- Tôi... tôi không biết...

Không nói không giằng, Mặc Từ Thần lại hôn chụt lên má của cô.

- Nói! Nếu tôi không nhận được câu trả lời xứng đáng! Tôi sẽ ăn em ngay tại chỗ!

Lục Nhiễm Vy há hốc mồm. Tên này thật quá đáng....

- Đây là anh ép buộc tôi?

Mặc Từ Thần lại hôn một cái nữa lên má cô, trả lời

- Không bắt buộc! Tôi muốn em làm người phụ nữ của tôi.

- Khác gì nhau sao?- Cô thắc mắc

- Khác. Nếu em không đồng ý thì tôi sẽ ăn em. Nếu em đồng ý thì trở thành người phụ nữ của tôi!

- "....."

- Có đồng ý hay không?

Mặc Từ Thần dường như mất hết sự kiên nhẫn, đôi môi kề sát môi cô. Lúc này, Lục Nhiễm Vy hốt hoảng không suy nghĩ theo bản năng trả lời

- Có... có đồng ý!

Nghe được câu trả lời như mong muốn, Mặc Từ Thần liền ôm cô vào lòng. Lục Nhiễm Vy thấy mình như 1 kẻ khờ dại đi mắc bẫy của Mặc Từ Thần. Trong lòng hơi có chút giận dỗi

- Ai lại bá đạo như anh. Bắt ép người khác...

- Chỉ bắt ép mình em thôi! Biết không, từ trước đến giờ tôi chưa hiểu cảm giác thích 1 người thế nào cho đến khi gặp em. Tôi đã cố gắng kiềm chế nhưng không thể, vì vậy tôi đã nhờ Tân Hào mua cuốn sách đó nhưng lại không có tác dụng

Nghĩ đến cuốn sách tình yêu đó, cô lại muốn cười sặc sụa. Cô đã rút ra 1 kết luận Mặc Từ Thần đúng là giỏi mọi thứ nhưng về tình cảm thì chỉ là mù lòa....

Buông Mặc Từ Thần ra, Lục Nhiễm Vy bây giờ mới chú ý đến bộ áo tắm Mặc Từ Thần đang mặc. Tóc hắn vẫn chưa khô, thỉnh thoảng có vài giọt nước chảy từ cổ xuống bờ ngực để lộ rắn chắc của hắn trông rất mê người

Lục Nhiễm Vy như muốn xịt máu mũi vì cảnh trước mắt. Gương mặt cô đỏ bừng.

Phát hiện ra sự khác thường của cô. Mặc Từ Thần nghi ngờ nhưng rất nhanh hiểu ra vấn đề. Hắn cúi xuống hôn nhẹ lên môi cô

- Vy nhi! Chúng ta lên giường!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Lăn đầu [lưu ý H]

Lục Nhiễm Vy khựng người. Cô cảm giác sắp có gì đó không đúng đắn lắm, liền vô thức lùi lại phía sau.

Mặc Tử Thần nhếch nụ cười nhẹ cũng tiến đến.

- Này... anh... anh... định làm gì...

Cô cứ lùi lại đến khi chạm đến thành giường, không cẩn thận ngã về phía sau. Mặc Tử Thần phản ứng định nắm lấy tay cô nhưng động tác hần quá nhanh nên không bắt kịp.

Cả 2 cứ thế ngã xuống chiếc giường rộng

- Ui... da.....

Cú ngã khiến Lục Nhiễm Vy choáng váng. Định ngồi dậy thì 1 lực nào đó lại ấn cô xuống chỗ cũ.

Lúc này, mở mắt ra, Lục Nhiễm Vy bỗng chốc đỏ bừng mặt. Cái tư thế hiện giờ của cô và Mặc Tử Thần không đúng chút nào... Mặc Tử Thần không nói gì, cúi sát gương mặt xuống

- Anh... anh... không được làm vậy!!!

Cô hoảng hốt nói to. Mặc Tử Thần nhú mày, càng cúi xuống sát đến vành tai cô thì thảo

- Làm vậy??? Tôi không hiểu em nói gì?

Lục Nhiễm Vy đỏ bừng mặt, quay mặt sang chỗ khác, đẩy hần sang 1 bên

- À... Không... không có gì...

Định đánh trống lảng mà quay mặt đi, nhưng Mặc Tử Thần làm gì để cô có cơ hội đó. Hần nhanh chóng giữ chặt cô lại đè xuống

- Chỉ muốn ngủ cùng em mà em lại nghĩ vớ vẩn! Hay chúng ta thực hiện những gì trong suy nghĩ của em...

- Không... em... chưa chuẩn bị... vấn đề đó. Mà anh vừa mới tỏ tình em xong...

- Ai nói tôi tỏ tình em? Tôi chỉ muốn em làm người phụ nữ của tôi!

Nghe được câu này, Lục Nhiễm Vy há hốc mồm. Đây phải gọi là sự chiếm đoạt không hề nhẹ. Không tỏ tình, nói ra 1 câu là lên giường. Cô không thể nghĩ Mặc Tử Thần thuộc dạng loại người gì nữa....

Chưa kịp để cô suy nghĩ, Mặc Tử Thần lại áp môi mình xuống. Nụ hôn ướt át khiến cô mụ mị, cố gắng kiềm chế để mình không phát ra tiếng rên

Mặc Tử Thần lúc này như cảm giác người mình nóng rực, cổ họng khô rát. Từ trước đến nay hần chưa bao giờ trải qua cảm giác như vậy. Thật là! Cô đúng là có sức ảnh hưởng lớn đến hần. Bây giờ trong đầu hần trống rỗng, chỉ còn lại lí trí duy nhất: Hần muốn cô

Tay Mặc Tử Thần bỗng luôn vào chiếc áo ngủ, theo dọc sống lưng mà vuốt ve làn da mịn màng của cô. Lục Nhiễm Vy bỗng cảm giác hơi thở nặng nề, không thể kiềm chế được mà rên khẽ 1 cái.

- Đừng... em chưa sẵn sàng...

Lục Vy Thờ hồn hên trước sự đụng chạm của Mặc Tử Thần, nhanh chóng cất lời

Dường như Mặc Tử Thần không để ý đến điều đó. Động tác hần vẫn thuần thực gỡ từng nút áo của cô xuống, phá nhẹ bên tai

- Không cần em chuẩn bị! Cứ để tôi giúp em!

Khi nút áo cuối cùng được gỡ xuống, bầu ngực trắng mịn hiện ngay trước mắt hần. Mặc Tử Thần thở hắt ra 1 hơi, hôn rồi từ chiếc miệng nhỏ nhắn của cô trơn trượt xuống xương quai xanh mà để lại những dấu hôn đỏ ửng.

Vui vẻ nhìn tác phẩm của mình để lại trên người cô. Mặc Tử Thần nhanh chóng gỡ hết những chướng ngại vật trên người. Quần áo của cả 2 lần lượt từng cái rơi xuống nền gạch đá hoa.

Hết xoa nắn cặp đào tròn mọng của Lục Nhiễm Vy, Mặc Tử Thần dần sờ đến chỗ vùng kín của cô...

- Đừng sờ nơi đó....

Phát ra những tiếng kêu nhỏ, Lục Nhiễm Vy nhắc nhở.

- Thật không biết điều! Em ướt sũng rồi còn kêu!

Câu nói này khiến gương mặt cô đỏ bừng, không biết có thể giấu đi đâu. Bất giác, Lục Nhiễm Vy nhắm nghiền mắt lại, quay mặt đi

Mặc Từ Thần nhếch miệng. Cơ thể của hắn dần không thể chịu nổi được nữa. Nâng 1 chân cô lên, vật nam tính cứ thế nghênh ngang đi vào trong cơ thể cô.

- A....a..a.a.a.....

Lục Nhiễm Vy cảm thấy như thân thể mình bị xé toạc, la lên đau đớn.

Cô không ngờ lần đầu có thể đau đến thế. Tay túm chặt ga giường, nước mắt bỗng chốc chảy dài.

Mặc Từ Thần như cảm nhận sự đau đớn của cô. Dừng lại không nhúc nhích

- Xin lỗi... đã làm em đau....

Đây là lần đầu tiên trong đời hắn nói xin lỗi với 1 người. Cuộc sống của hắn từ trước tới giờ chỉ có sự tranh giành sống và chết. Một người như Mặc Từ Thần không bao giờ nghĩ đến chuyện nếu mình yêu một người. Nhưng bây giờ đã khác, trở trêu hắn lại yêu cô. Biết là lần đầu sẽ khiến cô rất đau nhưng hắn lại không làm gì được mà chỉ nói 1 câu xin lỗi.

Nhìn gương mặt dịu dàng của Mặc Từ Thần khiến Lục Nhiễm Vy không khỏi lạ lẫm. Gương mặt này lộ rõ vẻ dịu dàng,.... rất mê người...

Đắm chìm vào trong suy nghĩ, bỗng Mặc Từ Thần đưa nhẹ thân thể chuyển động. Lúc đầu cô cảm giác đau nhưng dần về sau lại thay vào đó là xúc cảm dễ chịu

- Ừm... ừ.... ừm....

Những tiếng kêu rên phát ra từ miệng cô khiến Mặc Từ Thần lại sôi trào ham muốn mãnh liệt mà thốt ra 1 câu

- Đúng là tiểu yêu tinh quyến rũ....

Cả căn phòng tràn ngập không khí nóng bỏng của cuộc ân ái. 2 người như chìm vào thế giới riêng của cả 2, tận hưởng những khoảnh khắc thăng hoa đầu tiên của mình trên du thuyền

~~~~~

Ánh sáng xuyên vào cửa sổ, chiếu rọi vào gương mặt xinh đẹp của cô. Lục Nhiễm Vy bị ánh sáng làm chói mắt liền tỉnh dậy. Đưa tay vỗ lại gương mặt thì bất chợt quay sang hướng Mặc Từ Thần

Hắn vẫn còn ngủ, gương mặt mê người thoát ản hiện dưới ánh sáng của mặt trời khiến cô quan sát chăm chú.

Bỗng những khoảnh khắc của đêm qua ủa về khiến Lục Nhiễm Vy chợt giật mình. Nhìn xuống thấy thân thể của mình không mảnh vải che thân, chỉ đắp 1 cái chăn mỏng thì vội vàng kéo chăn phủ kín người bước xuống giường.

Chân cô còn chưa chạm đất thì 1 cách tay kéo cô lại chỗ cũ, vòng qua ôm trọn người cô

- Anh.... anh tỉnh rồi? - Lục Nhiễm Vy sững sờ

Mặc Từ Thần vẫn còn ngái ngủ, mắt vẫn nhắm nhưng tay lại không buông

- Em định trốn? Không dễ đâu!

~~~~~

Lời của tác giả:

Haiz.... lần đầu tiên viết H... □□ mình cảm thấy không được chân thực cho lắm.... chỉ thế thôi□□□□ mong mn thông cảm.. (đầu óc mình vẫn trong sáng□)

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Tình huống khó xử

Mặc Từ Thần nhếch nụ cười nhẹ ôm cô vào lòng.

- Sáng rồi! - Lục Nhiễm Vy nhắc nhở

- Ừm! Tôi biết!

- Vậy thì anh mau buông ra....

Nói gì thì nói Lục Nhiễm Vy không thể nào mặt dày như Mặc Từ Thần được. Dù muốn nói thẳng ra thì lại ngập ngừng mà đỏ mặt.

Bỗng tiếng gõ cửa làm cô giật mình, Mặc Từ Thần thì không phải nói. Thân nhiên như không. Tiêu Triệt nói vọng vào

- Lão đại! Bữa sáng đã chuẩn bị xong!

- Tôi biết rồi!

Dần dần 1 hồi mà Mặc Từ Thần vẫn giữ nguyên tư thế, Lục Nhiễm Vy cảm thấy gượng gạo nhưng lại không dám nói. Chưa kịp suy nghĩ hết, bỗng hán bé cô dấy xuống giường

- Anh... anh làm gì vậy???

- Đi tắm!

- Nhưng... anh có thể vào tắm trước....

- Mất thời gian!

Không kịp để cho cô kịp phản kháng thì Mặc Từ Thần đã ôm cô vào phòng tắm.

Vậy là lại một màn khiến Lục Nhiễm Vy thẹn thùng. Cho đến lúc ra khỏi phòng tắm mặt cô vẫn đỏ ửng không khác gì 1 quả cà chua.

7h30 phút.

Cô cùng Mặc Từ Thần bước vào khu nhà hàng trên du thuyền.

Do Niêm Khán muốn thông qua buổi sinh nhật của cô con gái để gắn kết mối quan hệ của mình với các nhân vật lớn nên du thuyền sẽ vượt đại dương đến Pháp trong vòng 2 ngày.

Vừa bước vào thì Lục Nhiễm Vy có thể ngửi thấy rất nhiều mùi hương của các món ăn.

Cái bụng của cô đang ục ục như muốn thúc giục muốn ăn hết đồ ăn ngay...

Mặc Từ Thần bên cạnh biết ý, nhanh chóng ngồi vào bàn ăn. Lục Nhiễm Vy nhanh nhẹn ngồi xuống. Còn đám Tàn Hân thì ngồi bàn bên cạnh. Bàn có đến 5 chiếc ghế, cô và Mặc Từ Thần ngồi còn 3 chiếc. Bỗng dưng Lục Nhiễm Vy lại cảm giác như sắp có chuyện....

- Lục Tiểu Thư!

Đang định bỏ miếng salad hoa quả vào miệng thì bỗng tiếng nói trong trẻo từ đằng sau vọng đến khiến cô khựng lại động tác. Niêm Mỹ bước tới, trước mặt cô nở nụ cười tươi

- Niêm tiểu thư! Buổi sáng vui vẻ!

- Cô cũng vậy! Mặc lão đại buổi sáng vui vẻ!

Niêm Mỹ mở lời chào hỏi thân thiện nhưng Mặc Từ Thần chỉ gật đầu rồi thân nhiên dùng bữa.

Hành động này khiến cô thờ dãi. Từ đó Lục Nhiễm Vy rút ra 1 kết luận là cho dù Mặc Từ Thần có giỏi thứ gì đi chăng nữa thì cách giao tiếp chỉ là con số không...

- Niêm tiểu thư! Cùng ngồi ăn với chúng tôi chứ?

Động tác của Mặc Tử Thần bỗng khựng lại. Ho nhẹ rồi dùng tiếp bữa ăn của mình. Lục Nhiễm Vy ngạc nhiên còn Niêm Mỹ thì hiểu ra vấn đề ngay. Từ nhỏ cô đã tiếp xúc với tất cả những nhân vật tầm cỡ lớn nên chỉ cần họ hành động ra sao thì cô cũng biết họ đang cảm thấy gì

- Không phiền. Lát nữa tôi sẽ dùng chung bữa sáng với ba.

Niêm Mỹ từ chối khéo. Đôi lông mày của Mặc Tử Thần giãn ra có vẻ hài lòng.

Lục Nhiễm Vy thờ dãi cũng gật đầu. Niêm Mỹ định cất bước quay đi thì thấy Từ Bạch đang đi về phía này, mắt lập tức sáng lên.

Bước tới chỗ Lục Nhiễm Vy, Từ Bạch ngó lơ

- Có thể cho tôi ngồi chung được chứ?

Hừm?! Mặc Tử Thần buông miếng bò bít tết định đưa vào miệng xuống.

- Không thể! Rất phiền!- Câu nói lạnh lùng

Nghe Mặc Tử Thần nói vậy thì Từ Bạch không thêm để ý, vẫn xem thái độ của cô

Lục Nhiễm Vy khó xử. Xung quanh đất đông người như vậy thì từ chối thật không phải nhẽ. Huống chi Từ Bạch lại là người thừa kế của Từ gia đứng đầu Bạch Đạo

- Được thôi! Mời!

Từ Bạch mỉm cười ung dung ngồi chiếc ghế cạnh Lục Nhiễm Vy. Đúng lúc này thì Niêm Mỹ vội chen vào ngồi chiếc ghế đó.

- Lục tiểu thư tôi ngồi cùng cô! Không phiền chứ?

Lục Nhiễm Vy ngạc nhiên, định nói gì đó nhưng Niêm Mỹ lại nháy mắt ra hiệu cho cô nên đành thôi. Haizzz.... biết sao được đành phải giúp Niêm Mỹ gắn kết mối quan hệ này thôi..

Từ Bạch trong lòng cảm thấy hơi khó chịu nhưng vẫn nở nụ cười ngồi ghế bên cạnh. Mặc Tử Thần tuy không nói nhưng lại quay sang phía cô dùng ánh mắt ra hiệu: Rồi em sẽ chết với tôi..

Lục Nhiễm Vy lạnh sống lưng. Lòng thầm lo lắng cho mình... Thật bất công...

Vừa đưa được miếng salad hoa quả vào miệng thì đằng sau bỗng vang lên tiếng nói nhẹ nhàng của 1 cô gái

- Mặc lão đại! Chúng ta lại gặp nhau rồi, có thể cho tôi ngồi cùng bàn này không?

Ngẩng đầu lên thì Lục Nhiễm Vy bỗng chỗ ho sặc sụa, vội vươn tay lấy ly nước trên bàn uống. Lại là cô ta, đúng là oan gia ngõ hẹp!!!

Diệp Như cau mày, cánh tay bất giác nắm chặt nhìn Lục Nhiễm Vy. Trong lòng cô ta khó chịu vô cùng. Đáng nhẽ Lục Nhiễm Vy phải bị nổ banh xác bây giờ vẫn còn sống ngồi trước mặt khiến Diệp Như suýt mất bình tĩnh mà nhào đến bóp chết Lục Nhiễm Vy.

- Thì ra là Diệp tiểu thư. Tôi thường thấy cô trên các tạp chí truyền thông quốc tế. Không ngờ ở ngoài đời cô còn xinh đẹp hơn!

Niêm Mỹ tỏ ra thân thiện bắt chuyện. Diệp Như vừa thấy có người khen mình lập tức lấy lại vẻ tự nhiên khiêm tốn

- Niêm tiểu thư nói quá rồi! Cô cũng rất đẹp nữa!

- Vậy Lục tiểu thư không phiền cho cô ấy ngồi chung chứ?

Niêm Mỹ quay sang cô. Lục Nhiễm Vy vừa bị con ho làm cho mất vẻ tự nhiên. Khi Niêm Mỹ hỏi vậy thì khó xử quay sang nhìn Mặc Tử Thần.

Gương mặt của Mặc Tử Thần đã trở lên khó coi hơn. Hàn khí tỏa ra khiến Lục Nhiễm Vy không khỏi lo sợ....

Lại quay sang nhìn Niêm Mỹ thì thấy cô tươi cười chờ mình trả lời, quyết định khó nhọc thờ dãi. Lục Nhiễm Vy vui vẻ gật đầu....

Bây giờ bàn có 5 chiếc ghế đủ 5 người đứng như theo dự cảm xấu của cô. Kiểu này chắc Mặc Tử Thần sẽ không tha cho cô mất.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Âm mưu chết chóc

Trên vùng biển mênh mông, rộng lớn, con tàu khổng lồ vẫn chuyển động dần đều.

Ăn xong bữa sáng, Lục Nhiễm Vy cảm thấy như lấy lại sức. Đứng trên bong tàu ngắm cảnh buổi sáng khiến cô cảm thấy thoải mái vô cùng.

Vừa rồi ăn sáng cùng Từ Bạch, Niêm Mỹ đặc biệt là người suýt hại chết cô Diệp Như khiến cô cảm thấy áp lực. Đơn giản vì người nào đó thỉnh thoảng nhìn cô bằng ánh mắt như muốn trừng phạt ngay.

Tuy cô không thích Diệp Như nhưng dù gì cô ta cũng là một minh tinh nổi tiếng. Không những vậy còn là 1 đại tiểu thư danh giá nên cô không nhắc lại chuyện cũ, một phần cũng là vì giữ thể diện trước đám đông.

Nhưng thực ra Diệp Như lại không biết điều, thỉnh thoảng lại gấp món ăn mời Mặc Từ Thần. Nhìn sắc mặt thì biết, Mặc Từ Thần vô cùng tức giận khi có người khác đụng chạm vào những thứ của mình định kêu đám Tần Hào xử cô ta ngay tại chỗ. Cũng may Lục Nhiễm Vy kịp thời nắm tay hấn ngăn cản lại... Càng nhìn càng cảm thấy sợ, cô chỉ muốn ăn nhanh cho xong để thoát khỏi vụ "rắc rối" này...

Mãi nhìn những đám mây bông bồng trên biển, cảm giác thật thích. Hít 1 ngụm khí trong lành, bất giác Lục Nhiễm Vy dang tay ra như tận hưởng cả bầu trời.

Đang mãi đắm chìm vào sự yên tĩnh, bỗng cánh tay đằng sau vòng qua eo cô ôm trọn. Lục Nhiễm Vy giật mình mở mắt, nhưng bất chợt ngửi thấy mùi hương nam tính quen thuộc lại để im không nhúc nhích.

- Cảm giác thích chứ?

Giọng nói trầm trầm của Mặc Từ Thần vang bên tai cô. Lục Nhiễm Vy quay người lại đối diện với đôi mắt sâu hút của Mặc Từ Thần gật đầu

- Lâu rồi mới được tận hưởng cảm giác trơn lành như thế này! Đương nhiên em thích rồi!

Lục Nhiễm Vy hí hửng. Mặc Từ Thần nhìn cô 1 hồi không biết trong lòng đang nghĩ gì, bỗng áp môi mình xuống môi cô.

Lại bị nụ hôn bất ngờ của Mặc Từ Thần, Lục Nhiễm Vy lúc này không biết làm thế nào. Định mở miệng ra lấy không khí thì ngay lập tức chiếc lưỡi nóng bỏng trượt vào khoang miệng cô khiến gương mặt cô đỏ bừng....

Khoảng 1 lúc lâu, khi đã thỏa mãn được cơn giận dữ của mình, Mặc Từ Thần mới từ từ thả cô ra

Lục Nhiễm Vy cảm giác như đã thoát ra khỏi sự nguy hiểm ngọt ngào này, cô thở dốc lấy lại hơi

- Anh... không thể cứ động 1 tý lại hôn...

- Vì sao?

- Vì... ờ... là vì... em.....

Lục Nhiễm Vy ngáp ngừng. Cô không biết tại sao cứ mỗi lần đối mặt với Mặc Từ Thần là mình lại không nói thành lời....

Gương mặt của Mặc Từ Thần từ từ kẻ xuống, Lục Nhiễm Vy hoảng hốt đưa tay che miệng.

- Tại sao che miệng?

- Ừm... tại vì em thích thế!

Câu trả lời không có logic khiến Mặc Từ Thần bật cười. Lục Nhiễm Vy ngẩng người, quên mất mình đang làm gì buông tay xuống

Đẹp! Lần đầu tiên được nhìn thấy Mặc Từ Thần cười khiến Lục Nhiễm Vy ngẩn ngơ. Không ngờ người như hấn cũng biết cười... nhưng quả thật rất đẹp. Không khác gì idol quốc tế cả....

- Anh cười... thật đẹp!

Buông 1 lời không suy nghĩ

Mặc Từ Thần không nói gì, ôm cô vào lòng.

- Ngốc! Tôi chỉ cười với em!

Cái ôm của Mặc Từ Thần khiến cô cảm thấy ấm áp. Hương thơm nam tính của hấn thoang thoảng gần như khiến cô chìm đắm vào trong hạnh phúc....

Cách đó không xa, đứng ở 1 góc khuất, Trần Hàn nhìn thấy màn này thì tay bắt giắc nắm chặt. Đôi mắt thâm sâu nhìn chăm Lục Nhiễm Vy.

Triệu Mộc Thi ở đằng sau thấy vậy trong lòng cũng cảm thấy khó chịu, lòng không yên. Cô ta bước lên

- Thiếu gia! Sáng nay một lá thư gắn vào 1 chiếc phi tiêu cắm ngay trước cửa phòng anh.

- Là ai?

Trần Hàn quay lại, nghi ngờ

- Tôi cũng không biết, đây là bức thư gửi anh

Vừa nói Triệu Mộc Thi vừa đưa bức thư trước mặt Trần Hàn. Nhận lấy bức thư, Trần Hàn mở ra xem một lượt. Miệng nhếch nụ cười nhẹ

- Thiếu gia! Trong đây viết gì vậy?

Trần Hàn gấp lại lá thư theo nếp gấp cũ rồi đưa cho vào túi áo.

- Một người đàn ông lạ mặt muốn hẹn gặp chúng ta lúc 12 giờ trưa nay ở dưới tầng hầm của con tàu này. Hắn ta nói sẽ giúp tôi trừ khử những kẻ chặn đường để thu tóm bạch đạo và mafia!

- Người đàn ông lạ mặt? Chẳng lẽ là người gài bom làm náo loạn cả Hội Nghị hắc bạch đạo lần trước?- Triệu Mộc Thi suy đoán

- Hừm? Cô biết?

- Lần trước tôi đại diện thiếu gia đến đó tham dự hội nghị. Người đàn ông đó đã khiêu khích tất cả các nhân vật lớn ở đây.

Trần Hàn trầm ngâm. Thỉnh thoảng mắt liếc về phía Mặc Từ Thần và Lục Nhiễm Vy. Trong lòng bức bối, hỗn loạn

- Có lẽ, hắn cũng cùng chung mục tiêu với chúng ta! Nhưng mục đích thì lại khác!

Triệu Mộc Thi nhìn theo ánh mắt của Trần Hàn về phía Lục Nhiễm Vy. Cô ta cảm thấy bức bối.

- Sắp xếp mọi thứ! Không được để ai biết cuộc gặp giữa chúng ta và hắn! Nếu không chúng ta sẽ bị liên lụy!

Dặn dò Triệu Mộc Thi xong, Trần Hàn rời khỏi đó. Triệu Mộc Thi nghe lệnh theo sau, trong đầu hiện lên 1 kế hoạch hoàn hảo....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Vì yêu

Về đến phòng cũng là lúc 12h trưa. Thả mình trên chiếc giường rộng, Lục Nhiễm Vy lăn lộn xung sướng. Mặc Từ Thần ngồi trên ghế sofa gần đó đọc sách thỉnh thoảng lại liếc nhìn cô về cung chiều.

- Muốn gặp người chị em tốt của em chứ?

Mặc Từ Thần chăm chú nhìn quyển sách cất giọng. Như nghe được tin vui, cô bật dậy trèo lên ghế ngồi cạnh Mặc Từ Thần, ánh mắt long lanh

- Anh cho em gặp thật sao?

- Ừm

Sung sướng đến phát điên, Lục Nhiễm Vy vô thức ôm cổ Mặc Từ Thần, hôn chụt lên má hắn

Lam Lệ! Phải nói là lâu lắm rồi cô chưa gặp chị ấy. Không biết Mặc Từ Khang ở cạnh có đối tốt với chị ấy không nữa. Cầu trời chị ấy vẫn khỏe mạnh nếu không cô chắc chắn sẽ tính sổ với tên Mặc Từ Khang ấy.

Bị hành động bất ngờ của cô làm cho khựng lại. Mặc Từ Thần nhũn mảy ngồi im. Cảm giác lạnh lạnh ở sau lưng, lúc này Lục Nhiễm Vy mới ý thức việc mình đang làm

Nhảy ra khỏi Mặc Từ Thần, cô ngồi nhích ra xa, cúi đầu ngập ngừng

- Xin... lỗi... em không cố ý... tại em vui quá!

1 giây, 2 giây, 3 giây,... Mặc Tử Thần vẫn ngồi im. Trong lòng Lục Nhiễm Vy bồn chồn, thấp thỏm. Không phải cô chưa biết tính của Mặc Tử Thần. Một tảng băng lạnh lùng mới biết yêu là gì thì vẫn chưa bỏ được thói bài xích thường ngày. Huống chi hắn lại là một con người quá lạnh lùng, tàn nhẫn

Ngồi im, Lục Nhiễm Vy không nhúc nhích để chờ xem phản ứng của hắn.

Bỗng Mặc Tử Thần đưa tay. Lục Nhiễm Vy toát mồ hôi lạnh nhắm mắt. Lần này cô chết chắc

Nhưng ngoài dự đoán. Mặc Tử Thần không hề làm gì cả. Tay hắn vòng qua eo cô kéo sát lại. Sử dụng lực nhẹ để cô ngồi lên đùi mình

Mở mắt. Hành động trước mặt cô chưa thích ứng được thì Mặc Tử Thần tì cằm vào vai cô tay vòng qua cằm chú đọc sách

- Anh... anh...

- Ngồi im! Em mà còn lằng nhằng thì sẽ bị phạt!

Như mẫn cảm với những câu đe dọa lúc trước nên Lục Nhiễm Vy rã rã nghe theo mà ngồi im.

Lúc đầu cô tưởng Mặc Tử Thần sẽ nổi cáu nhưng hiện tại lại không. Bây giờ cô lại rút ra thêm 1 điều nữa, Mặc Tử Thần dù là tảng băng đến đâu thì vẫn còn có thể nhận nhận mọi hành động của cô đơn giản vì Yêu!

Tại hầm tàu

Trần Hàn cùng Triệu Mộc Thi đứng đợi như đúng hẹn. Kim đồng hồ đã chỉ đến số 12 mà người đàn ông lạ mặt đó vẫn chưa xuất hiện khiến Triệu Mộc Thi sốt ruột

- Thiếu gia! 12h rồi mà hắn chưa xuất hiện. Hay là...

- Chúng ta cứ thử chờ thêm 1 chút xem.

Khác với Triệu Mộc Thi, Trần Hàn vô cùng bình tĩnh. Gương mặt đẹp yêu mị dưới ánh đèn giống như đang trầm tĩnh như không ai có thể đoán chính xác biểu cảm của anh.

Đúng 5 phút sau, tiếng bước chân lộp cộp tới gần. Trần Hàn nhú mày, Triệu Mộc Thi nuốt một ngụm nước bọt

Xuất hiện sau một trống thùng đựng đồ. Người đàn ông đeo mặt nạ cùng với 3 tên mặc áo đen đi đến. Trần Hàn quan sát một lượt. Người đàn ông này dáng đi rất bình thản, người toát lên 1 luồng sát khí mạnh bức người. Nhưng điều làm anh tò mò chính là sát khí này tỏa ra dường như giống với Mặc Tử Thần- người đang ở cạnh Tiểu Vy của anh

Tuy nghĩ vậy nhưng Trần Hàn vẫn chưa xác thực được vì hắn ta đeo mặt nạ che hết mặt

- Xin lỗi đã để 2 người đợi lâu!

Giọng ồm ồm của người đàn ông đó vang lên. Trần Hàn cũng ý thức được rằng hắn đang đeo máy chuyển đổi giọng. Tên này rất cẩn thận nhưng cũng rất nham hiểm

- Cho hỏi quý danh của ngài?

Trần Hàn từ tốn, nhếch mép

- Gọi tôi là K!

Người đàn ông đó xưng tên. Tay rút túi quần, 3 tên mặc áo đen đằng sau không cảm xúc nghiêm chỉnh. Lướt qua tác phong anh có thể biết mấy tên đó cũng phải thuộc vào dạng sát thủ chuyên nghiệp không kém gì Hắc đạo đào tạo.

- Ngài muốn hợp tác với tôi?- Trần Hàn hỏi

- Đúng! Vì chúng ta cùng chung mục tiêu!

Trần Hàn sững sờ, nhưng lấy lại vẻ tự nhiên không gì lo lắng hay hoang mang

- Ngài cho là như vậy? Nhỡ ngài đã nhìn lầm thì sao?

- Con mắt của tôi chưa bao giờ sai!

K khẳng định. Đường như hẳn ta rất tự tin. Con người chưa biết lòng dạ thế nào thì Trần Hàn vẫn phải cảnh giác

Triệu Mộc Thi đứng bên cạnh bị ánh mắt K quét qua làm rùng mình, vô thức lùi lại phía sau Trần Hàn

Ý thức được sự việc đang diễn ra, Trần Hàn đứng chắn trước mặt Triệu Mộc Thi nói:

- Tôi cần biết lợi nhuận! Tuy tôi đã biết ngài là một nhân vật lớn thông qua sự náo loạn của hội nghị lần trước nhưng muốn chắc chắn mình được hưởng những thứ gì!

Trần Hàn đưa ra lời trao đổi. K bỗng cười thật to, nói:

- Yên tâm! Chỉ cần anh hợp tác với tôi, tôi sẽ giúp anh khử hết những kẻ đứng đầu Bạch Đạo và Mafia, giúp anh lên nắm quyền cả 3 giới như mong muốn của ba anh.

- Tại sao ngài lại biết đó là mong muốn của ba tôi?

- Điều này tôi không thể nói nhưng chỉ cần anh hợp tác thì đôi bên cùng có lợi chứ không có hại!

Lời đề nghị này khiến Trần Hàn cảm thấy hơi lo. Nhưng để hoàn thành di nguyện của ba thì bất cứ việc gì anh cũng làm

- Vậy ngài muốn tôi giúp gì?

K biết mình đã thuyết phục được Trần Hàn, miệng nhếch lên một nụ cười. Đưa tay ra hiệu, lập tức 1 tên thuộc hạ cầm 1 chiếc vali nhỏ lên, mở ra bên trong là một thiết bị hình tròn màu đỏ. K giải thích:

- Tôi cần anh gài máy laser thu nhỏ này vào phòng điều khiển buồng lái. Chỉ cần thứ này gắn vào thiết bị điều khiển con tàu, nó vô hiệu hóa hết mọi kết nối. Chỉ trong chớp mắt, con tàu sẽ không điều khiển được, nó sẽ tạo ra 1 luồng laser mạnh phá hủy con tàu. Cuối cùng tàu chìm và tất cả những nhân vật lớn cũng sẽ..... bị đại dương nuốt chửng!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Quay lại

Trần Hàn hững hờ. Đôi lông mày thâm sâu hơi nhíu lại.

- Ngài tưởng tàu chìm chúng ta vẫn còn sống??

- Ha...ha... không ngờ người như Trần Hàn thiếu gia lại có lúc ngây thơ như thế...

K cười khẩy. Đôi mắt thâm sâu lướt nhanh khắp 1 lượt quan sát Trần Hàn

- Chúng ta đương nhiên chính là những kẻ chiến thắng trong trò chơi này! Khi gài thiết bị xong hãy đến phía cuối boong tàu! Ở đó có tàu cứu hộ tôi đã sắp xếp! Việc ở đây giao cho anh!

K sai người gia chiếc vali cho Trần Hàn rồi theo hướng lối đi ra khỏi hầm tàu.

Cầm chiếc vali trên tay, Trần Hàn suy nghĩ

- Thiếu gia! Liệu có tin được hẳn?

- Tin! Hẳn không lừa chúng ta!

Triệu Mộc Thi cảm thấy có chút lo sợ, định nói gì tiếp thì bỗng dưng Trần Hàn đưa chiếc vali cho Triệu Mộc Thi

- Cô có thể gắn thiết bị này vào bộ điều khiển chứ?

Liếc nhìn xuống chiếc vali, lại nhìn Trần Hàn, Triệu Mộc Thi không do dự gật đầu

- Được!

~~~~~

Lại một buổi tối trên tàu, Lục Nhiễm Vy bước từ phòng tắm đi ra, trên người mặc 1 bộ quần áo rộng thoải mái. Nhìn quanh khắp phòng, không thấy Mặc Từ Thần đâu cả. Cô xoa xoa chiếc bụng đói meo thờ dãi.

Bỗng điện thoại trong phòng vang lên. Lục Nhiễm Vy giật mình chạy đến cầm điện thoại của mình lên

- Alo

- Mau ra đây đi! Không đói sao?

Giọng trầm khàn của Mặc Từ Thần vọng ra trong điện thoại.

Lại được ăn, cô sung sướng trả lời

- Được! Em ra ngay!

Cúp máy, cô vội vàng chải vội đầu, thay lại quần áo, đeo balo mini rồi vội vàng mở cửa ra ngoài.

Vừa khép cửa lại, bỗng một bàn tay từ phía sau dùng 1 chiếc khăn bịt mồm cô lại.

Chưa kịp phản ứng chống cự, ý thức cuối cùng cô biết trước khi ngất đi đó là mình đã trúng thuốc ghê mê.

Ôm Lục Nhiễm Vy trong lòng, Trần Hàn với gương mặt không rõ cảm xúc.

Cùng lúc đó Triệu Mộc Thi đi tới, hốt hải

- Thiếu gia! Mau rời khỏi đây nhanh. Tôi đã gắn thiết bị, nó đang khiến con tàu mất kiểm soát...

Trần Hàn gật đầu rồi bước đi. Triệu Mộc Thi ngạc nhiên khi nhìn thấy anh đang ôm Lục Nhiễm Vy

- Thiếu gia.. cô ta...???

- Tôi không thể để cô ấy gặp nguy hiểm. Mọi người có thể chết nhưng riêng cô ấy thì không!

Câu nói của Trần Hàn vừa dứt thì con tàu bỗng "Uỳnh" 1 tiếng. Mọi thứ rung lắc giữ dội... Cố gắng lấy thăng bằng, Trần Hàn liền ôm Lục Nhiễm Vy rời khỏi. Triệu Mộc Thi theo sau lộ rõ vẻ tức giận....

~~~~~

Mặc Từ Thần ngồi trên chiếc bàn ăn thịnh soạn chờ Lục Nhiễm Vy. Xung quanh rất đông người đang dùng bữa...

Tiếng "Uỳnh" của con tàu khiến mọi người im bật. Mặc Từ Thần khựng lại một lúc. Con tàu rung lắc giữ dội, tiếng hét chói tai bắt đầu nổi lên. Những thức ăn trên bàn bỗng theo độ nghiêng rơi hết xuống đất tạo ra hàng loạt những âm thanh khác nhau

Khung cảnh bây giờ trở thành một màn hỗn loạn. Dùng sức giữ chắc để khỏi bị ngã, Mặc Từ Thần bỗng cảm thấy 1 linh cảm xấu

Tần Hào, Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tần Nhan vội chạy tới, đỡ hấn dậy

- Lão đại! Ngài không sao chứ?- Tần Hào lo lắng

- Xảy ra chuyện gì?- Mặc Từ Thần hỏi

Đám Tần Hào lắc đầu ý không biết. Lúc đó, Niêm Khản cùng người của ông ta xuất hiện trấn an đám đông

- Mọi người bình tĩnh, người của tôi đang đi kiểm tra tình hình...

Mọi người trên tàu xôn xao. Mặc Từ Thần thì ngồi xuống 1 cái ghế gần đó trấn tĩnh. Tiêu Triệt mở ipad tính toán liên hồi trên màn hình

Tình hình đang náo loạn thì 1 tên thuộc hạ chạy vào đến chỗ Niêm Khản

- Ông chủ, không hay rồi! Tàu bị mất kiểm soát. Động cơ bỗng ngưng bị nổi khiến con tàu đang dần mất phương hướng...

Nghe được tin ai nấy đều xanh mặt. Nếu cả một con tàu lớn như thế này mà chìm thì tất cả mọi sẽ cũng chịu chung số phận.

- Lão đại, không hay rồi cứ theo đà này thì khoảng 25 phút nữa con tàu sẽ đâm vào một tảng băng lớn...- Tiêu Trác liên tục nhấn màn hình báo cáo

- Đâm???

Tất cả mọi người như lại nghe một tin động trời..

- Niêm gia! Chuyện này ông dự tính thế nào? Con tàu là do ông chuẩn bị, có sự này ông giải thích ra sao hả?

Từ lão gia ngồi 1 chiếc bàn gần đó nhìn chăm Niêm Khản. Một tên thuộc hạ đang sát trùng vết thương trên trán Từ Bạch. Có lẽ vụ kinh động vừa nãy đã làm hắn bị thương. Niêm Mỹ lo sợ đi đến bên Niêm Khản:

- Ba! Có cách chứ?

Niêm Khản trong lòng rối loạn, thở dài

- Chỉ còn một cách xuống thuyền cứu hộ! Trước khi lên thuyền tôi đã chuẩn bị 100 chiếc thuyền cứu hộ đề phòng nguy cấp. Chắc là đủ! Mọi người đi theo tôi!

Vừa nói Niêm Khản vừa bước nhanh về khăn trương. Tất cả mọi người lần lượt đi theo...

- Lão đại! Chúng ta cũng đi thôi!- Tần Hào giục

Mặc Từ Thần đứng dậy, sải bước. Đi được 1 đoạn bỗng hắn khựng lại

- Lục Nhiễm Vy đâu? Tại sao cô ấy chưa ra?

Gương mặt của Mặc Từ Thần bỗng lo lắng nhưng lại lộ rõ vẻ tức giận

- Chúng tôi... không biết...- cả 4 người ngập ngừng trả lời

- Chết tiệt!

Mặc Từ Thần quay lại, hướng căn phòng hoàng kim của mình đi tới.

- Lão đại! Không được, nếu anh quay lại tìm cô ấy thì sẽ không kịp mất!- Tiêu Trác ngăn cản

- Cút ra!

Mặc Từ Thần lạnh lùng hất tay Tiêu Trác ra nhanh chóng quay lại. Tần Hào nhìn theo sốt ruột nói:

- Triệu Trác và tôi sẽ cùng đi tìm với lão đại! 2 cậu mau ra thuyền cứu hộ chờ sẵn đi!

Nói rồi Tần Hào cùng Tiêu Trác nhanh chóng chạy theo Mặc Từ Thần.

Con tàu chỉ vài phút nữa sẽ đâm vào tảng băng lớn, càng nghĩ Mặc Từ Thần càng lo lắng cho sự an nguy của Lục Nhiễm Vy...

- Vy nhi... em đâu rồi???

---

*Lời của tác giả:

Mọi người theo dõi và thả sao cho mik nhé□□... lấy chút động lực viết tiếp...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Đơn giản vì em là người phụ nữ của tôi

Trần Hàn ôm Lục Nhiễm Vy đến tàu cứu hộ đã được chuẩn bị sẵn. Triệu Mộc Thi theo sau gương mặt cau có, thỉnh thoảng chỉ muốn rút súng bắn cô.

Khi bước xuống tàu, lúc này Trần Hàn cùng Triệu Mộc Thi mới sững. Con tàu cứu mà K chuẩn bị cho anh được thiết kế chỉ có đúng 2 chỗ dành cho 2 người. Loại tàu này khác với những tàu đã được chuẩn bị sẵn trên thuyền. Nó có động cơ như 1 chiếc cano, nhưng chỗ ngồi chỉ có 2. Nếu thêm 1 người thì chắc chắn tàu sẽ bị chìm.

Khựng lại một lúc, Triệu Mộc Thi liếc nhìn sang Trần Hàn

- Thiếu gia?

Triệu Mộc Thi trong lòng cũng muốn thử thách một lần rằng với tình huống như thế này thì anh sẽ cứu ai?

- Chết tiệt! Chẳng lẽ hần...

Buồng một câu bộc lộ sự tức giận. Con thuyền khổng lồ bắt đầu rung lắc dữ dội khiến Trần Hàn không vững suốt ngã xuống sàn.

Muốn nhanh không được, muốn chậm cũng không xong. Anh cảm giác bức bối đến khó tả trong lòng, đã không còn thời gian

- Cô... cùng cô ấy lên tàu cứu hộ đi.

Triệu Mộc Thi ngạc nhiên. Câu trả lời của Trần Hàn nằm ngoài dự liệu của cô ta.

- Thiếu gia! Anh... tôi không thể bỏ anh ở lại được!

- Đủ rồi! Cô nghe cho rõ đây. Cô mau đưa Tiểu Vy rời khỏi đây nhanh, đây là lệnh!

Triệu Mộc Thi không cam tâm nắm chặt bàn tay lại.

- Thiếu gia! Lúc nào anh cũng lo lắng cho cô ta, chính cô ta cũng không cảm kích mà hận anh! Tôi không thể nhìn anh vì cô ta mà gặp nguy hiểm được...

Vừa dứt lời, thân hình của Triệu Mộc Thi vụt đến chỗ Trần Hàn. Vì phải bế Lục Nhiễm Vy nên Trần Hàn chậm hơn 1 bước. Triệu Mộc Thi rút chiếc khăn thấm thuốc mê trong túi Trần Hàn vừa làm cho Lục Nhiễm Vy hôn mê, bịt miệng anh lại.

- Thiếu gia... dù anh có trách tôi thì tôi cũng sẽ không để anh gặp nguy hiểm.

Thuốc mê tác dụng ngay tức khắc, Trần Hàn lao đảo ôm Lục Nhiễm Vy ngã xuống sàn tàu.

Nhìn 2 người nằm bất tỉnh, Triệu Mộc Thi nhanh chóng đỡ Trần Hàn dậy, vòng tay anh qua vai mình dìu xuống tàu cứu hộ.

Khi đã yên vị trên tàu cứu hộ. Triệu Mộc Thi đưa mắt nhìn cô nằm bất tỉnh nhân sự trên boong tàu, đôi môi bất giác nhếch nụ cười nham hiểm

- Cô rồi cũng sẽ phải chết!

Đưa tay nhấn nút điều khiển, con tàu cứu hộ động cơ duy nhất được Triệu Mộc Thi điều khiển chạy nhanh vào trong màn đêm của đại dương bao la.

Đập bay cánh cửa phòng hoàng kim, Mặc Tử Thần nhanh chóng đi vào tìm Lục Nhiễm Vy.

Quan sát xung quanh 1 lượt, căn phòng trống trơn không lấy bóng người. Trong lòng Mặc Tử Thần ngày càng sốt ruột.

Cùng lúc đó, Tần Hào cùng Tiêu Trác chạy tới, hồn hển

- Lão đại! Tôi đã phát hiện ra được vị trí của Lục Nhiễm Vy.

Tiêu Triệu liên tục nhấn vào màn hình Ipad báo cáo

- Ở đâu?

- Trên boong tàu!

Vừa biết được đáp án, Mặc Tử Thần vụt đi. Tần Hào cùng Tiêu Trác theo sau

- Cậu làm gì ấn liên tục trên Ipad thế?- Vừa chạy Tần Hào vừa thắc mắc nhìn Tiêu Trác

- Gọi cứu hộ. Chúng ta không thể trông chờ vào mấy cái xuồng cứu hộ đó được!

- Bao lâu?

- 10 phút sẽ có trực thăng của Mặc thiếu gia tới!- Tiêu Trác trả lời dứt khoát.

Con tàu dần không ổn định, rung lắc dữ dội. Lục Nhiễm Vy nằm trên boong tàu, bỗng cả người nghiêng theo quán tính, không may đập đầu nhẹ vào thành tàu

Cũng may cú va chạm nhẹ đó làm cho cô tỉnh giấc. Xoa xoa cái đầu đau nhức, cô nhìn một khung cảnh trước mặt liên sững sờ không hiểu gì.

Định đứng dậy thì đột nhiên 1 thùng đồ gỗ to theo độ nghiêng của con tàu chọt lao về phía cô.

Không kịp phản ứng, cô nhắm nghiền mắt, che mặt lại.

Sự việc diễn ra trong phút chốc. Đợi lúc lâu mà vẫn chưa thấy mình làm sao, cô tò mò mở mắt ra.

Mặc Tử Thần dùng thân chắn ngang trước mặt cô, chắn thùng gỗ to.

- Thần???

Nhanh nhẹn đạp cái thùng gỗ sang một bên, Mặc Tử Thần không nói câu gì lập tức ôm cô vào lòng. Như cảm nhận được áp lực truyền đến từ cơ thể cô, hắn mới nhẹ nhõm một điều rằng cô không sao.

- Tại sao lại ra đây? Biết nguy hiểm thế nào không?

Lục Nhiễm Vy ngáp ngừng dụi mắt vào bờ ngực rắn chắc của Mặc Tử Thần

- Em...không biết... định đi dùng bữa cùng anh. Vừa ra khỏi cửa bỗng bị ngắt, tỉnh lại thấy mình nằm ở chỗ này...

Giọng nói của cô có phần lo lắng. Lúc này Mặc Tử Thần mới buông cô ra. Cúi xuống vuốt ve gương mặt trắng nõn của cô.

Lúc này Tần Hào và Tiêu Trác cũng chạy tới, theo sau là Tần Nhan và Tiêu Triệt

- Lão đại! Tôi đã gọi cho Mặc thiếu gia. Vài phút nữa sẽ có trực thăng tới đón chúng ta.- Tiêu Triệt nói

- Ừm

Tần Hào nhân cơ hội Mặc Tử Thần quay mặt đi chỗ khác, đi đến chỗ Lục Nhiễm Vy

- Cô trốn ở xó xỉnh nào vậy hả? Có biết lão đại lo lắng cho cô lắm không!? Đáng lẽ lão đại đã lên tàu cứu hộ rồi, nhưng vì cô mà ngài ấy đã quay lại...

Nghe xong Lục Nhiễm Vy cảm thấy bứt dứt. Cô đưa tay lay lay tay áo của Mặc Tử Thần.

- Chuyện gì?- Mặc Tử Thần nhíu mày

- Tại sao anh lại quay lại... chúng ta...

Chưa để cô nói hết câu, Mặc Tử Thần nắm chặt tay cô

- Đơn giản vì em là người phụ nữ của tôi!...

Chỉ vài phút sau, máy bay cứu hộ tới. Mặc Tử Khang đứng từ trên cao theo lệnh thả thang dây xuống.

- 4 người các anh lên trước đi! Tôi lên sau!

Đám Tần Hào nhìn nhau, rồi lại nhìn Mặc Tử Thần dò xét. Mặc Tử Thần gật đầu, cả 4 người lần lượt trèo thang dây lên trước.

- Tại sao không lên trước?

- Vì... em... sợ... độ cao... anh lên đi, em theo sau..

Lục Nhiễm Vy cảm thấy câu nói của mình hơi bị lố. Cứ tưởng Mặc Tử Thần không đồng ý, ai ngờ... Mặc Tử Thần lên trước thật.

Thở hắt ra một hơi, cô bắt đầu leo lên. Vì tâm lý hơi sợ nên cô leo rất chậm. Đến khi Mặc Tử Thần đã lên trực thăng rồi cô vẫn đang ở giữa chừng.

- Mặc Tử Khang, em cho người kéo dây lên để cô ấy đỡ phải leo...

Lục Nhiễm Vy túm chặt thang dây đang từ từ được kéo lên. Đến nơi, Mặc Tử Thần vươn tay ra để cô nắm lấy. Ai ngờ chưa kịp chạm tay thì bỗng 1 tiếng "Đoàng" vang vọng trong không trung....

Lục Nhiễm Vy đưa mắt nhìn Mặc Tử Thần. Miệng bắt đầu rí máu,.... mắt dần sức lực rơi xuống biển....

Như không thể tin vào mắt mình, Mặc Tử Thần hoảng loạn

- Vy nhi!

Nói rồi hắn cũng nhảy xuống theo.

Cả đám Tần Hào giật mình, Mặc Tử Khang cũng định nhảy xuống theo Mặc Tử Thần thì bị Tần Hào giữ lại...

- Mau thông báo cho người tìm kiếm anh hai tôi ngay!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lạc lõng trên đảo hoang

Bị ánh mặt trời chiếu vào mắt khiến Lục Nhiễm Vy dần tỉnh. Thân thể cô đau nhức gần như không có sức lực.

Nhìn xung quanh thấy mình đang nằm trên chiếc lá to ở 1 góc cây. Phía xa xa là tiếng rì rào của sóng biển.

Đưa tay xoa nhẹ đầu mình, cô cố nhớ lại sự việc xảy ra lúc trước. Khi đã gần nắm tay Mặc Tử Thần để lên trục thẳng, bỗng một tiếng súng vang lên... cô bị trúng đạn... và rồi ngã xuống biển... nhưng lúc đó, cô đã thấy Mặc Tử Thần cũng nhảy xuống..

Hồi suy nghĩ đến đây bỗng bị gián đoạn. Lục Nhiễm Vy vô thức đưa tay ôm đầu. Do cử động mạnh mà vết thương ở sau lưng hơi nhói đau.

Đến lúc này cô mới chợt nhận ra mình đang được băng bó vết thương rồi, áo cũng được thay. Viên đạn sau lưng chắc đã được lấy ra nên cô không còn cảm giác đau buốt nữa...

Định đứng dậy đi xung quanh xem xét một lượt, bỗng giọng nói từ phía sau khiến cô giật mình:

- Tỉnh rồi sao? Có thấy đỡ hơn chưa?

Mặc Tử Thần tiến lại gần, Lục Nhiễm Vy quay người lại

- Thần? Anh không sao???

Cô kinh ngạc khi nhìn thấy hắn. Trong lòng bỗng vui mừng, định chạy đến chỗ Mặc Tử Thần thì không may vấp phải hòn đá mà ngã xuống đất.

Mặc Tử Thần hoảng hốt chạy lại đỡ cô dậy, dìu cô đến gốc cây gần đó

- Em đúng là bất cẩn!

Nâng chân trái cô lên xem, thấy không có bị thương liền thở phào nhẹ nhõm

- Chúng... chúng ta vẫn còn sống sao?

Như không tin vào cảnh trước mắt, cô hỏi

- Vẫn còn! Không thấy vết thương đã được băng bó sao mà còn hỏi!

- Chính anh đã lấy viên đạn ra giúp em!?

- ù! Nhưng làm theo cách thông dụng, lấy dao rạch ra....

Câu nói của Mặc Tử Thần khiến cô rung mình. Rạch vết thương? Tại sao lúc đó cô không cảm thấy đau đớn gì nhỉ

- Mà dụng cụ ở đâu? Tại sao anh...

- Balo mini của em! Bên trong có tất cả những thứ đồ dùng y tế ngay đến thuốc tê cũng có nên em mới không cảm thấy đau...

Lục Nhiễm Vy ngớ người. Tại sao cô lại có thể quên chứ. Balo mini là Lam Lệ thiết kế cho cô, nó có thể chống nước, ngay cả những thứ cần thiết để đề phòng trường hợp cô bị thương cũng có cả.

- Khát không? Uống tạm nước dừa đi!

Mặc Tử Thần lấy 1 quả dừa ở bên đã được cắt phần đầu, hơ 1 khoảng nhỏ để có thể dễ dàng uống nước.

Nhận lấy quả dừa, mắt Lục Nhiễm Vy sáng lên. Từ hôm qua tới giờ cô còn chưa kịp ăn, đã vậy còn bị trúng đạn. Bờ môi khô khốc từ từ uống từng ngụm. Thường thức dòng nước mát xong, cô chợt nhớ ra điều gì đó

- Đây là hòn đảo nào thế?

- Tôi không biết! Tôi chưa từng thấy qua hòn đảo này xuất hiện trên bản đồ. Có lẽ em và tôi đã may mắn lạc vào 1 hoang đảo...còn thêm 2 người nữa!

- 2 người?

Lục Nhiễm Vy thắc mắc. Chưa kịp hỏi lại thì bỗng giọng nói trong trẻo phía sau vang lên

- Lục tiểu thư! Cô tỉnh rồi sao?

Niêm Mỹ hốt hờ chạy ngay đến chỗ cô. Còn 1 người nữa, không ai khác chính là cái tên Từ Bạch theo sau

- Niêm Mỹ? Tại sao cô lại ở đây? Cả anh nữa???

Nhìn 2 con người đang đứng trước mặt mình, Lục Nhiễm Vy vô cùng bàng hoàng.

-Phiền toái!

Mặc Từ Thần ngồi đó buông 1 câu lạnh lùng.

Niêm Mỹ ngồi xuống cạnh cô, thở dài

- Khi sắp lên được tàu cứu hộ thì tôi bị mấy người xô đẩy, không may ngã xuống biển. May mà gần đấy Từ Bạch phát hiện ra nên đã nhảy xuống cứu... thực ra tôi không biết bơi...

Niêm Mỹ ngập ngừng nói tiếp

- Khi tôi và Từ Bạch sắp bơi vào gần đến chỗ thuyền cứu hộ gần đấy thì bỗng 1 vụ nổ xảy ra khiến chúng tôi bị hất văng ra xa... khi tỉnh dậy thì thấy mình đã nằm trên hòn đảo này! Về sau mới biết được thì ra Mặc Lão đại đã kéo chúng tôi vào đất liền nếu không ở dưới biển lạnh cóng thì...

- Không biết những người còn lại ra sao! Chúng ta thì đang bị mắc kẹt ở đây! Đi một vòng quanh đây thì toàn là hoa cỏ dại... đen đui!- Từ Bạch tgan vẫn

Lục Nhiễm Vy cố gắng nhích người dậy, Mặc Từ Thần biết ý đến đỡ cô tránh để vết thương nứt ra..

- Chúng ta bây giờ phải làm sao???

Ngước lên nhìn Mặc Từ Thần một lượt, Lục Nhiễm Vy lo lắng.

- Có tôi đây, đừng lo!

Vừa nói ánh mắt hần lại liếc nhìn về phía Từ Bạch như muốn cảnh cáo phải tránh xa cô ra. Từ Bạch nhìn thấy ánh mắt đó, vờ quay đi như không biết.

- A! Vừa nãy tôi cùng Từ Bạch đi tìm đồ ăn. Vô tình tôi phát hiện được cái này!

Niêm Mỹ rút trong túi ra một viên đá nhỏ đưa cho mọi người xem. Vừa nhìn thấy viên đá 7 màu lấp lánh, Mặc Từ Thần bỗng chốc giật mình.

- Colored gourd!

- Ngọc Thạch 7 màu? Không ngờ Mặc Lão đại cũng biết đến nó!

Từ Bạch cũng giật mình không thôi. Mặc Từ Thần đưa tay cầm lấy viên đá quan sát một lượt.

- Chính nó! Không ngờ nó lại có thật trên đời!- Mặc Từ Thần khẳng định

- Ngọc Thạch 7 màu là gì?- Lục Nhiễm Vy và Niêm Mỹ thắc mắc

Từ Bạch đứng bên cạnh liền giải thích

- Ngọc thạch 7 màu hay còn gọi là Colored Gourd! Là loại đá quý hiếm nhất thế giới. Giá trị của nó có thể tương đương với cả 1 đất nước! Nhưng Colored Gourd chỉ xuất hiện trong truyền thuyết, hiện nay các nhà nghiên cứu đang tìm kiếm nó. Hợp chất của Colored Gourd có thể sản xuất ra vũ khí tốt hơn gấp 20 lần vũ khí của chính phủ Mỹ hiện nay. Có thể nói chúng ta đã gặp được " 1 kho châu báu vô tận" rồi!

Từ Bạch mỉm cười. Lục Nhiễm Vy và Niêm Mỹ hiểu ra, cả 2 như há hốc mồm. Trên đời này lại có thể có loại đá giá trị vậy sao??? Thật không thể tin nổi!!!

Mâm mê viên đá trong tay, đút vào túi áo. Mặc Từ Thần nói:

- Tôi cùng Từ Bạch sẽ đi vòng quanh hòn đảo này dò xét!
- Em cũng muốn đi! -Lục Nhiễm Vy lên tiếng.
- Vết thương của em chưa khỏi!
- Không sao đâu! Em sẽ cẩn thận mà! Em muốn được tận mắt chiêm ngưỡng " kho báu vô tận" một lần!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Em là đồ Ngốc!!!

Mặc Từ Thần thờ dài, không còn cách nào khác đành nghe theo lời Lục Nhiễm Vy. Hắn đi đến chỗ cô

- Mở balo mini của em ra!
- Tại sao? Anh tính làm gì hả?

Lục Nhiễm Vy có dự cảm chẳng lành, nghi hoặc ôm balo của mình khư khư.

Mặc Từ Thần thần nhiên

- Trong balo của em chắc phải có thiết bị phát tín hiệu chứ!
- Thì đương nhiên là có, sao vậy?

Định hỏi nữa thì Mặc Từ Thần bỗng búng nhẹ lên trán cô. Đôi mắt của cô mở to ngạc nhiên, xoa xoa cái trán

- Anh... sao lại búng trán em!
- Tôi nói em ngốc! Muốn rời khỏi hòn đảo này thì mau phát tín hiệu cho đám Tiêu Trác đi!

Lúc này Lục Nhiễm Vy mới hiểu ra vấn đề, cô xoa đầu cười trừ. Ngay lập tức mở balo mini ra, lục lọi một lúc thì tìm thấy thứ mình cần.

Cô cười nhẹ rồi lấy ra 1 chiếc ghim nhỏ xíu. Niêm Mỹ không hiểu gì, hỏi:

- Đó là cái gì vậy?
- Mini siêu sóng! Nó chuyên dùng để phát tín hiệu cầu cứu ngay cả khi chúng ta đang ở ngoài vùng phủ sóng. Là chị tôi đã chế tạo ra nó!
- Chị cô là ai thế? Thật tài giỏi!

Niêm Mỹ không giấu được sự ngưỡng mộ hỏi. Lục Nhiễm Vy chỉ lắc đầu, nháy mắt 1 cái không nói.

- Tôi không biết chị cô là ai nhưng để phát minh ra được những thứ này phải nói là rất tài giỏi!

Từ Bạch mở lời khen ngợi. Lục Nhiễm Vy lòng như mò cò thuận miệng đáp lại

- Cảm ơn!
- Hắn không khen em!

Mặc Từ Thần sa sầm nét mặt nhìn cô. Lúc nào chỉ cần Lục Nhiễm Vy nói chuyện với người khác thì hắn rất cảm thấy khó chịu. Chưa kể đến Từ Bạch...

Cô bấu môi. Ấn công tắc trên chiếc ghim đó rồi đút vào balo.

- Được rồi! Tín hiệu đã phát đi. Họ sẽ nhanh chóng tìm ra chúng ta!
- Đi thôi!

Từ Bạch dẫn đầu đi trước. Niêm Mỹ có chút vui đi theo sau. Lục Nhiễm Vy định đi lên thì bị Mặc Từ Thần ghim tay lại, ép cô đi bên cạnh mình.

- Em đang bị thương! Đi cùng tôi!

Ngước nhìn gương mặt của hấn, cô có chút ảm áp trong lòng. Sự ảm áp đó chưa được bao lâu thì Mặc Tử Thần nói

- Muốn biết làm sao lúc trước tôi phát hiện được em không?

Cô lắc đầu khó hiểu

- Là do em rất ngốc. Đeo balo mini bên mình, ngay đến khi trốn chạy cái trang rồi mà vẫn đeo nó!

Nghe được những lời này, Lục Nhiễm Vy mới ngó người. Quả thực hấn nói rất đúng, chẳng qua lúc trước Lam Lệ thường bắt cô đeo balo mini sát bên mình để phòng nguy. Ai ngờ đeo nhiều thành thói quen. Mà chính thói quen này nên cô mới bị bắt.... đúng là....

Cả 4 người từng bước thận trọng đi sâu vào trong đảo. Càng vào trong thì cây càng nhiều, xung quanh chẳng khác gì một khu rừng rộng lớn.

- Có chắc cô nhìn thấy Colored Gourd ở chỗ này? - Mặc Tử Thần quan sát xung quanh hỏi Niêm Mỹ

- Chắc! Tôi tìm thấy nó ở dưới đất mà!

A.... lại thêm viên nữa này!

Niêm Mỹ kinh ngạc ngồi xuống nhặt được 1 viên colored Gourd lên. Lục Nhiễm Vy cũng tò mò ngồi xuống bên cạnh.

Từ Bạch có vẻ không chắc chắn, bởi 1 điều gì đó khó hiểu

- Không thể nào! Colored Gourd là ngọc thạch nằm dưới lòng đất. Làm sao có thể rơi vãi lung tung để Niêm Mỹ nhặt được?

- Hay là nó còn sót lại... - Niêm Mỹ nói

Mặc Tử Thần cầm lấy viên ngọc thạch từ tay Niêm Mỹ quan sát tỉ mỉ, xong đưa ra kết luận của mình...

- Viên này đúng là Colored Gourd, nhưng nó lại không có gì là bị dính đất cả! Như vậy đã từng có người lấy chúng nhưng bị rơi...

- Làm sao có thể! Chẳng lẽ hòn đảo này ngoài chúng ta ra còn có người khác? - Lục Nhiễm Vy suy đoán

- Chưa chắc! Chúng ta đi tiếp!

Vừa nói dứt câu, Mặc Tử Thần nắm chặt tay cô tiến sâu vào khu rừng. Từ Bạch cùng Niêm Mỹ theo sau.

~~~~~

Tại một biệt thự xa hoa nằm ngay giữa thủ đô Pari- Pháp

Người đàn ông đang mải mê ly rượu, có thể nói từ góc độ người khác nhìn vào thì anh ta hiện lên với một vẻ đẹp góc cạnh hoàn hảo. Mái tóc hơi rũ xuống làm tôn lên vẻ nam tính vốn có của người đàn ông đó. Xung quanh cận vệ đứng nghiêm chỉnh xếp hàng. Đây không ai khác, chính là K...

Người phụ nữ trung niên tầm 60 tuổi ngồi đối diện với K có vẻ đang khó chịu...

- Chưa tìm ra tung tích của Mặc Tử Thần sao?

K nhếch mép. Uống ngụm rượu đỏ tươi trong ly

- Mẹ sốt ruột làm gì chứ! Phải từ từ!

Người phụ nữ đó cau mày, khước mắt bồng co lại, đi đến bên chỗ K ngồi xuống

- Điều mẹ lo nhất là Mặc Tử Thần vẫn còn sống! Nếu để đám Mặc Tử Khang hấn tìm ra hấn trước thì chẳng phải mẹ sai người bắn con nhỏ đó là công cốc sao? Mẹ không chấp nhận huyết thống của Mặc gia còn tồn tại...

- Chẳng phải Mặc Tử Thần và Mặc Tử Khang có quan hệ ý nghĩa với mẹ sao? Mẹ định....

- Mẹ đã nói rồi, huyết thống của Mặc Gia phải chết! 5 năm trước mẹ đã mất bao công sức để thủ tiêu 3 người có khả năng trở thành người thừa kế của Mặc gia! Không ngờ lão già đó lại trao quyền cho Mặc Tử Thần... khi nào chưa tiêu diệt Mặc Gia thì mẹ không cam lòng, mẹ phải trả thù cho ba con!

K tựa đầu ra sau ghế, hàng lông mi khép hờ về một mội

- Con sẽ cho người tìm ra Mặc Tử Thần trước em trai hấn. Mẹ yên tâm..

Chương 32: Bị bắt

Lục Nhiễm Vy theo sát Mặc Từ Thần. Ánh mắt cô chăm chú quan sát kỹ xung quanh.

Khu rừng mà 4 người họ đang đi càng ngày càng rậm rạp cây cối. Thỉnh thoảng cô nghe thấy 1 vài âm thanh lạ, nhưng cũng không bận tâm lắm, chắc là tiếng của mấy con chim hoang...

Mặc Từ Thần lấy tay rẽ qua các lùm cây để có thể đi mà không bị vướng. Đương nhiên Lục Nhiễm Vy chỉ cần an phận theo sau.

-Aaa.a.a.a..aa..a.a.a.a..a.....

Bống Niêm Mỹ hét lớn, nhảy lên ôm chặt lấy Từ Bạch đi bên cạnh. Gương mặt vui vào hõm cổ anh ta.

Từ Bạch bống khựng lại, chưa kịp hiểu chuyện gì xảy ra thì Mặc Từ Thần quay lại, Lục Nhiễm Vy đi đến bên cạnh khó hiểu

- Cô sao thế?

Niêm Mỹ có vẻ sợ hãi, không dám mở mắt, tay ôm chặt cổ Từ Bạch

- Em sắp làm gãy cổ anh rồi... sao thế?

Từ Bạch nói đùa nhưng lại vuốt lưng Niêm Mỹ như muốn trấn an.

- R.... rần....

Vừa nghe tên của một loài bò sát, Lục Nhiễm Vy xanh mặt, chân tay bủn rủn

-Ồ đâu?- Mặc Từ Thần hỏi

Tay Niêm Mỹ run rẩy, từ từ chỉ về hướng cái cây to gần đó. 3 người đưa mắt nhìn theo.... Một con rắn to cỡ cổ tay đang trườn xung quanh thân cây, thỉnh thoảng nó lè chiếc lưỡi đỏ đậm trông rất đáng sợ.

Thấy một màn trước mặt, Lục Nhiễm Vy gần như suýt ngã. Con rắn- loài bò sát cô sợ nhất thuở cha sinh mẹ đẻ tới giờ. Đã vậy, nó còn khủng như thế này... Ôi thần linh ơi...

- Airit! Loài rắn có kích thước to được xếp vào hàng loài động vật nguy hiểm với độc tố cực mạnh!- Từ Bạch phân tích

- Nó... gây chết người sao?- Lục Nhiễm Vy e dè

- ù!- Bị nó cắn thì chỉ có con đường chết!

Từ Bạch trong lòng có cảm giác hơi sợ hãi khi nhìn vào Airit. Anh ta để Niêm Mỹ xuống đất, song vẫn ôm cô để trấn tĩnh

Mặc Từ Thần bất chợt nhíu mày, hần nhìn chăm chú con rắn. Lúc lâu vẫn không lên tiếng

- Muốn đi tiếp phải đi qua cái cây đó! Mà cái cây đó lại có con rắn. Thôi chúng ta quay lại!

Cô đưa ra 1 kết luận nhanh chóng, định nhanh chân quay lại thì bị Mặc Từ Thần cầm tay giữ chặt lại. Đưa mắt nhìn hần, cô há hốc mồm

- Anh làm cái gì vậy? Nó to lắm, không đi ngay thì lát nữa nó bò qua đây, chúng ta nhất định sẽ làm điểm tâm cho nó mất....

Mặc Từ Thần nhìn cô, cương quyết không buông tay, cất giọng trầm khàn

- Không thể bỏ cuộc! Chẳng phải em muốn được chiêm ngưỡng kho báu vô tận sao?

- Không thích nữa! Em không muốn trở thành bữa ăn cho con rắn đó!

Đùa cô sao? Chuyện gì cô cũng có thể chấp nhận nhưng riêng việc trở thành đồ ăn cho con "rắn tinh" đó thì đừng hòng. Chỉ cần 1 giây nhìn thấy nó thôi cô đã cảm thấy buồn nôn rồi....

- Không được quay lại! -Mặc Từ Thần ra lệnh

Từ Bạch đứng bên cạnh, quan sát thấy vậy cũng lên tiếng

- Tòì thấy Lục Nhiễm Vy nói đúng! Tính mạng chúng ta là trên hết!

- Không phải việc của cậu!

Mặc Từ Thần gắng giọng. Hấn động tác nhanh nhẹn xoay người cô lại, thuận tiện mở balo mini của cô ra lục lọi tìm đồ.

Lục Nhiễm Vy chưa tiêu hóa được những gì Mặc Từ Thần làm, vẫn còn ngơ ngác thì hấn lòi từ trong balo mini của cô ra 1 khẩu súng gây mê nhỏ.

- Anh... định làm gì???

- Bắn nó!

Cô ngạc nhiên

- Nhưng... súng chỉ còn 3 viên gây mê...

- Thừa sức!

Lục Nhiễm Vy cầm nín. Mặc Từ Thần đứng là làm cô cảm thấy bất ngờ. Trong balo mini có súng gây mê, tại sao cô không nghĩ đến nhỉ?

Bước từng bước thận trọng lại gần gốc cây có con Airit đang trườn ở đó, Mặc Từ Thần nhẹ nhàng tiếp cận con rắn. Lúc này Lục Nhiễm Vy cảm thấy hô hấp khó khăn. Cô biết nhất định Mặc Từ Thần sẽ làm được lòng lại bòn chòn không yên...

Con rắn to thấy có tiếng động, có quay đầu lại, đôi mắt nhìn chăm vào Mặc Từ Thần, dường như đã xác định được con mồi. Trong tích tắc, nó lao nhanh về phía Mặc Từ Thần

- Cẩn thận!

Lục Nhiễm Vy buột miệng. Mặc Từ Thần phản ứng nhanh, lé sang bên trái, nhắm trúng đầu con rắn. "pắc" 1 phát trúng ngay mi tâm của con rắn. Airit "rè rè" vài tiếng lẩn lộn, dần dần nằm xuống không nhúc nhích. Có vẻ thuốc mê đã ngấm.

Lúc này, Lục Nhiễm Vy mới thở hắt ra 1 hơi, chạy đến chỗ Mặc Từ Thần

- May quá! Em cứ tưởng anh bị nó xoi tái!

- Tòì không yếu đến thế! Đi thôi!

Mặc Từ Thần đút khẩu súng gây mê vào túi quần, 1 tay vòng qua ôm cô đi tiếp. Khi đi qua con rắn đang nằm bất động, cô lại cảm giác muốn nôn... thật ghê tởm..

Vì Niêm Mỹ sợ quá mà cứ ôm Từ Bạch không chịu buông. Anh ta đành bắt đắc dĩ bế thốc Niêm Mỹ lên đi tiếp.

Đi được 1 đoạn, bỗng 1 âm thanh vụt qua. Lục Nhiễm Vy có cảm giác không ổn liền dừng lại. Ngay lập tức 1 cây lao phóng đến, sượt qua mặt cô ghim chặt vào cái cây đằng sau. Mặc Từ Thần phản ứng nhanh, đỡ cô lùi lại. Từ Bạch cùng Niêm Mỹ gần đó cũng không dám nhúc nhích.

- Nguy hiểm! Có người!

Quan sát xung quanh 1 lượt thấy không có động tĩnh gì, Mặc Từ Thần buông Lục Nhiễm Vy ra đi về phía cái cây vừa bị cây lao ghim trúng.

Rút cây lao ra khỏi cây thì thấy hiện ra 1 đường rẽ sâu. Để phi 1 cây lao dài đâm sâu vào cây không phải là chuyện dễ. Huống chi trên hòn đảo này lại không có ai... hay là có người...

Cái suy nghĩ trong đầu Mặc Từ Thần vừa lóe lên thì tiếng la của Lục Nhiễm Vy khiến Mặc Từ Thần phản ứng quay người lại. Cô đã biến mất!

Từ Bạch nằm xẹp xuống đám cỏ đưa tay xoa đầu. Mặc Từ Thần vội vàng chạy lại chỗ anh ta, kích động túm cổ áo Từ Bạch

- Chuyện gì vừa xảy ra! Vy nhi đâu rồi!

Bị con đầu đàn đập làm cho choáng váng, đã vậy còn bị Mặc Từ Thần lắc đi lắc lại, phải mất mấy giây sau Từ Bạch mới ý thức được khó nhọc

- Vừa... vừa nãy bỗng có mấy bóng đen vụt đến....Tòì đang ôm Niêm Mỹ thì bị ai đó dùng vật gì cứng đập vào đầu, chưa kịp định thần lại thì 2 người họ đã bị mấy bóng đen đó lôi đi...

Nghe vậy, Mặc Từ Thần đẩy Từ Bạch ra, gương mặt đen kịt, tay nắm chặt tức giận

- Chết tiệt!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Bộ lạc thổ dân

Lục Nhiễm Vy bị những tiếng ồn ào làm cho tỉnh giấc. Đôi mắt cô lơ mơ dần hiện rõ khung cảnh trước mắt mình. Định cử động, cô mới phát hiện tay mình đang bị trói đằng sau 1 cái cột to, cổ đứt ra nhưng không được. Cô nhớ mình bị bóng đen đánh ngất, xong rồi.... không thể nhớ gì cả... khi tỉnh giấc thì trong hoàn cảnh này.... thật xui xẻo...

Tiếng huyền não làm Lục Nhiễm Vy bây giờ bất chợt đề ý.

Trước mắt cô rất đông người, họ ăn mặc rất đơn giản. Trai quần 1 chiếc khố, gái cũng vậy nhưng trước ngực được che đậy lại bằng những tấm da thú. Đối diện cô là 1 bức tượng bằng gỗ ước chừng 3m, tuy không khắc tỉ mỉ lộ ra mặt mũi dễ nhìn nhưng hình như có vẻ tất cả những người này rất tôn thờ bức tượng.

Lại nói đến những điệu nhảy kiểu như điên rồ của họ xung quanh 1 đồng lửa to, thỉnh thoảng một ông già có vẻ lớn tuổi nhất hô to rồi nói điều gì đó. Mọi người đồng thanh hò hét theo rồi lại tiếp tục cuộc nhảy múa của mình...

Vừa mới quay được sang bên trái để quan sát, cô suýt nữa bị hù cho hết hồn. Là con rắn khổng lồ lần trước bị Mặc Tử Thần bắn súng gây mê, hiện tại nó đang được những người đàn ông da đen khỏe mạnh rút da. Lốp da nó rất dày, rút đến đâu phải dùng sức đến đấy, đã vậy còn chảy ra 1 dòng máu nhạt từ từ nhỏ xuống đất. Chỉ cần nhìn cách họ rút da rắn thôi cô lại cảm thấy muốn ói...

Thật ra bây giờ cô không biết mình đang ở chỗ nào nữa, cảm giác lo lắng bao trùm lấy cô khiến cô suýt bật khóc...

- Lục Tiểu Thư! Cô tỉnh rồi?

Lục Nhiễm Vy ngơ ngác, ngó xung quanh nhưng cũng không thấy ai, giọng nói này rất quen

- Lục tiểu thư! Cô đã tỉnh rồi sao? Tôi Niêm Mỹ đây.

- Cô ở đâu? Sao tôi không thấy?

- Tôi bị trói ở đằng sau cô!

Niêm Mỹ nói nhỏ nhẹ. Thình thoảng Lục Nhiễm Vy lại nghe thấy tiếng nấc, có lẽ Niêm Mỹ cũng giống cô, đang sợ hãi

- Bọn họ là ai chứ, cô biết không?- Cô hỏi

Vì mãi mê với công việc của mình nên chưa ai phát giác được Niêm Mỹ và cô đã tỉnh. Lục Nhiễm Vy cố gắng nói chuyện với Niêm Mỹ một cách nhỏ nhẹ đủ để 2 người nghe

- Theo như trong sách tôi đã từng đọc qua, có lẽ chúng ta đang ở trong 1 bộ tộc thổ dân bị cô lập trên hòn đảo này! Việc tiếp theo chúng ta sẽ bị làm sao thì tôi không dám chắc.

Được Niêm Mỹ thuật lại những gì mình biết, Lục Nhiễm Vy đắn đo

- Đừng bảo với tôi bọn họ định ăn thịt chúng ta đấy nhá!

- Tôi... không biết....

Niêm Mỹ đã sợ hãi rồi, lại nghe Lục Nhiễm Vy nói đến vấn đề này khiến chân tay cô nổi lên từng đợt run nhẹ.

Lục Nhiễm Vy định nói gì tiếp thì bỗng một cánh tay đen sì ở đâu bóp chặt mồm cô lại. Cô đưa mắt nhìn chăm tên thổ dân trước mặt, lại bị hán bóp đau suýt chảy nước mắt, cô đành liều há miệng cắn 1 phát thật sâu vào bàn tay hán

- Aaaaa.....aaaa.....aaa...a...

Tên thổ dân đó la to đưa tay còn lại tát mạnh vào má cô rồi rút tay lại. Những kẻ đằng sau nghe thấy vậy cũng đột ngột dừng nhảy múa, tất cả đều đưa mắt hàng loạt nhìn về phía cô.

- Lục tiểu thư, cô đừng gây chú ý!- Niêm Mỹ lo lắng nhỏ nhẹ nói phía sau.

- Không kịp rồi...

Lục Nhiễm Vy mấp máy mồm. Tình hình lúc này thật căng thẳng. Bỗng một người già nhất trong số những kẻ đó đứng dậy, tay cầm bát nước bằng vỏ dừa, chống gậy từ từ đi đến chỗ cô.

Ông ta bước từ từ, làn da nhăn nheo khiến ai nhìn vào cũng cảm giác như gặp phải quỷ. Đi đến chỗ cô, ông ta quay lại hô to với những người khác bằng ngôn ngữ kì lạ cô không hiểu. Xong cầm bát nữa đưa lên miệng rồi đột ngột phụt mạnh vào người cô.

Bị ông ta nhổ vào người, Lục Nhiễm Vy tức đến hộc máu. Thật ghê tởm!!! Từ nhỏ tới giờ, lần đầu tiên cô phả trái qua 1 sự tởm lợm đến vậy!

Từng giọt nước kèm theo chất nhớt từ miệng ông già đó khiến cô cảm thấy như muốn chết đi sống lại. Đã vậy, tất cả những kẻ khác đều hô to vỗ tay. Cái quái gì vậy???

Lão già đó nhìn cô chằm chằm bằng ánh mắt kì quái rồi gật đầu. Ngay lập tức 2 tên da đen đi tới cời trói cho cô dẫn đi. Lục Nhiễm Vy phản ứng kịch liệt nhưng lại bị bọn chúng ghì chặt tay lôi đi

Mặc Tử Thần chậm rãi cùng Tử Bạch rẽ các lùm cây tiến về phía trước. Bỗng phát hiện ra điều gì đó, Mặc Tử Thần khựng lại ngồi xuống quan sát

- Chuyện gì vậy? - Tử Bạch hỏi

- Dấu chân!

Mặc Tử Thần bình tĩnh, gạt 1 lớp lá bên trên, lúc này phát hiện ra rất nhiều dấu vết đi lại khác nhau. Thình thoảng lại có những cành cây khô bị gãy làm đôi, Mặc Tử Thần lại càng chắc chắn suy nghĩ của mình là đúng.

Tử Bạch đứng bên cạnh cũng quan sát theo. Mặc Tử Thần bỗng đứng dậy, không may bả vai va vào cằm của Tử Bạch. Ánh mắt sắc lạnh lập tức làm cho Tử Bạch nổi da gà.

Theo lí thì không bao giờ hắn đi cùng tên ẻo là Tử Bạch này. Do Lục Nhiễm Vy bị bắt nên hắn đành phải tạm chấp nhận cho Tử Bạch theo sau, có gì còn sai anh ta. Càng nghĩ Mặc Tử Thần lại càng bức bối trong người, không nói gì đi tiếp.

Khi 2 người vượt qua được 1 cái cây cổ thụ khổng lồ theo dấu vết, đang định đi tiếp thì vài tiếng "loạt xoạt" bước chân vang lên. Khoảng 4, 5 tên thổ dân đang cầm những ngọn giáo trên tay có vẻ đang đi săn.

- Biết ngay làm đám thổ dân trên đảo! - Tử Bạch đưa ra kết luận

Vừa dứt lời thì bị Mặc Tử Thần đâm 1 phát vào mặt, chỉ hướng bên trái rồi chạy thật nhanh. Tử Bạch chạy theo, định hỏi gì đó thì nhận được câu nói lạnh lùng của Mặc Tử Thần

- Ngu ngốc! Bọn chúng phát giác rồi! Chạy tìm chỗ nấp!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Giật mình....

Mặc Tử Thần cùng Tử Bạch chạy nhanh về phía trước.

Có lẽ mấy tên đằng sau rất hung tợn. Bọn chúng rượt đuổi theo, thình thoảng lại hú to như thú hoang. Tên nào tên nấy cũng cầm giáo và cung tên.

Một tiếng "phụt"! Mũi giáo sượt qua má Tử Bạch cắm mạnh vào gốc cây phía trước. Đang chạy thì suýt nữa bị đâm khiến Tử Bạch sợ hãi suýt bị trượt chân

- Con mẹ nó chứ! Suýt nữa thì! Cũng may mạng tôi vẫn còn lớn.

Mặc Tử Thần cảm thấy khó chịu trong lòng, vừa chạy ánh mắt khẽ liếc nhìn sang Tử Bạch khinh bỉ

- Phản ứng quá chậm, thân thủ quá kém! Vô dụng!

Nghe được những lời không muốn nghe, Từ Bạch quay sang

- Đừng đánh giá tôi như vậy chứ! Tôi không thể so bì với ngài về thể lực hay kỹ xảo nhưng tôi chắc chắn không thua ngài về khoản trên thương trường đâu!...

Vừa dứt lời thì "soạt" 1 tiếng. Từ Bạch bỗng bị thụt xuống cái hang sâu, cũng may anh ta nhanh nhẹn túm chặt vào rễ cây cổ thụ gần đó. Cả đám thổ dân nhao nhao phía sau, hùng hục như thấy được con mồi đã sắp bẫy.

Mặc Từ Thần nhanh chóng dừng lại, ngồi vuron tay ra, giọng nói lạnh nhạt

- Đưa tay đây!

Có vẻ Từ Bạch vẫn không chịu phục khi bị Mặc Từ Thần xem như đồ thảm hại, không nói quay mặt đi. Thấy như vậy, Mặc Từ Thần mất bình tĩnh

- Muốn chết sao? Bọn chúng sắp đuổi đến nơi rồi! Không phải vừa nãy cậu nói mạng mình lớn sao? Muốn chết ở chỗ này...

Nghe vậy, Từ Bạch cũng không nói gì, do dự một hồi rồi đưa tay cho Mặc Từ Thần. Khi đã xác định Từ Bạch đã đưa tay, hắn hơi dùng lực kéo Từ Bạch ra khỏi cái hang đất đó. Vừa định đứng dậy phủi bụi dính trên quần áo, một mũi tên vút đến, Từ Bạch giật mình xoay người tránh. Thật không ngờ lại là phải người của Mặc Từ Thần, cả 2 liền ngã xuống cái hang sâu.

Khi bọn thổ dân chạy đến nơi, đồng loạt nhìn xuống cái hang nhưng không thấy gì cả, chỉ là bóng tối đen xì. Tên cầm đầu trong số đó ra hiệu cho đồng bọn quay lại trở về...

Trên vùng đại dương mênh mông, hơn chục chiếc trực thăng MF72 tối tân nhất bay lượn quan sát.

- Chưa tìm thấy anh tôi sao?

Mặc Từ Khang sốt ruột quan sát màn hình lớn, Tiêu Trác ngồi trước chỗ điều khiển nhanh nhẹn nhấn liên tục trên bàn phím.

- Hiện tại thì chưa! Tôi đã quét mã 7 hải lý quanh đây nhưng vẫn chưa tìm thấy gì!- Tiêu Trác chăm chú trên màn hình nói

- Mở rộng khu vực ra!

Mặc Từ Khang ra lệnh. Thình thoảng đưa tay nhấn chiếc điện thoại dạn dò thuộc hạ tìm kỹ càng.

- Kiểu này không biết tìm đến bao giờ đây???

Tần Hào ngồi phía sau thở dài. Mặc Từ Thần cũng đã mất tích 1 ngày rồi. Nếu bọn họ vẫn chưa tìm ra Mặc Từ Thần sớm nhất thì có thể tin tức sẽ rò rỉ ra ngoài. Chắc chắn những kẻ thù sẽ lợi dụng cơ hội đó mà lật đổ Mặc Thị, không những thế trụ sở dưới mafia dưới lòng đất cũng sẽ bị phơi bày....

- Không được nản chí! Bằng mọi cách phải tìm ra anh trai tôi!

Mặc Từ Khang đưa mắt nhìn lướt qua đám Tần Hào, Tiêu Triệt, Tần Nhan. Không biết sao cả đám bọn họ giật thót trong lòng, im bất. Tần Nhanh lắc đầu nhìn Tiêu Triệt nói chuyện bằng ánh mắt. Anh em song sinh có phải giống đến như vậy không chứ? Ngay cả ánh mắt sắc lạnh cũng giống... thường ngày nói Mặc Thiệu gia có vẻ ăn chơi, khí chất không bao giờ giống với Mặc Lão đại, giờ thì... giống rồi....

- Đã phát hiện ra cường sóng ở vị trí Nam cách chỗ chúng ta 1 hải lý!

Tiêu Trác bất chợt nói lớn khiến ai nấy cũng vội vàng tập chung vào màn hình lớn. Quan sát 1 lượt, Mặc Từ Khang nhú mày

- Phóng to màn hình ra!

- Khang thiếu, hết cỡ rồi. Cường sóng này rất mạnh, có lẽ người phát ra chính là Lục Nhiễm Vy!- Tiêu Trác suy đoán

- Sao cậu biết?- Tần Hào hỏi

- Linh tính của các hacker bảo tôi thế!

Tiêu Trác thần nhiên trả lời. Tần Hào bó tay, nói với tên lạnh lùng này thà không nói cho xong

- Vậy thì mau đến đó nhanh!

- Mấy người..... thả tôi ra....

Lục Nhiễm Vy bị 2 tên thổ dân lôi đến một căn nhà lợp lá khô. Bọn chúng mở cửa rồi hất cô vào bên trong. Niêm Mỹ cũng bị mấy tên khác lôi đến đây vào.

Lão già thổ dân đi sau, ra hiệu cho đám đó đóng cửa lại, canh gác cẩn thận. Đứng bên trong nghe ngóng, Lục Nhiễm Vy ù đầu khi nghe bọn chúng nói những tiếng như kiểu đang hú.

- Mấy tên đó nói cái quái gì thế?- cô lẩm bẩm

- Lão già đó nói đêm nay là lúc thần linh thức giấc, đem chúng ta làm thịt tế thần linh!

Lục Nhiễm Vy kinh ngạc tròn tròn mắt. Quay sang Niêm Mỹ

- Sao cô hiểu bọn họ nói gì???

- Tôi cũng biết một chút thôi, hồi trước có đọc qua vài cuốn sách cổ nên nhớ 1 vài từ ngữ thông dụng của những thổ dân xa xưa

Nói đến đây, Niêm Mỹ đỏ lóp mờ hời hợt. Lục Nhiễm Vy cũng không kém, chân tay run rẩy lùi lại phía sau. Chân cô thoáng chốc giẫm phải cái gì đó, bị trượt ngã lăn xuống đất

- Ui...da.....

- Lục tiểu thư! Cô không sao chứ?

Niêm Mỹ vội vàng đến đỡ cô dậy. Lục Nhiễm Vy nhăn nhó thuận tay cầm cái thứ cô vừa giẫm lên.

-aaaaaa

Niêm Mỹ hét lớn. Lục Nhiễm Vy lúc này mới quan sát thứ mình đang cầm... là 1 khúc xương dài. Cả người cô như bị tê dại, từ từ quay lại phía sau... gần bức tường gỗ gồ ghề, 1 đống xương người cùng rất nhiều đầu nâu chôn chặt....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Colored Gourd

Lục Nhiễm Vy và Niêm Mỹ ngồi dựa lưng vào nhau ở chính giữa căn phòng. Nói gì thì nói ở cạnh mấy bức tường kia toàn là xương người, làm sao cô có đủ bình tĩnh mà không sợ hãi được....

Đưa mắt nhìn qua khe cửa có chút ánh sáng chiếu vào... bây giờ chắc cũng tầm chiều rồi. Chỉ còn vài tiếng nữa chắc cô sẽ phải trở thành đồ ăn của bọn thổ dân mất.

- Không được!

Niêm Mỹ giật mình, quay lại

- Cô sao thế?

Lục Nhiễm Vy tức khắc đứng dậy. Không thể ở đây... cuộc đời cô tuy từ trước đến nay tuy không có gì tốt đẹp nhưng vẫn phải sống.

- Chúng ta sẽ thoát khỏi đây....

- Nhưng...

Niêm Mỹ ngập ngừng đưa mắt về phía mấy tên thổ dân canh ngoài cửa. Lục Nhiễm Vy nhìn quanh, phát hiện ra 1 chiếc cửa sổ nhỏ tầm cỡ 1 người chui qua.

- Đi theo tôi! Nhớ... suyt....

Cái ý tưởng chợt lóe lên. Lục Nhiễm Vy làm động tác ý là giữ im lặng, xong bước đến chỗ chiếc cửa sổ nhỏ. Bỗng Niêm Mỹ sợ hãi nắm chặt tay cô, giọng run run

- Nhiễm Vy.... ở dưới... xương...

Lục Nhiễm Vy nhìn xuống có chút hơi giật mình. Mấy cái thứ này quả là đáng sợ, nhưng không còn nhiều thời gian. Cô đưa chân, đá bay mất bộ xương lớn chồm trước mặt qua 1 bên, trong lòng thầm cầu nguyện những người đã chết tại đây đừng ám mình... chỉ là bất đắc dĩ.

Đến bên chiếc cửa sổ nhỏ, Lục Nhiễm Vy cởi áo khoác ngoài, gạt những màn nệm dày cộp ra. Khi màn nệm đã được rũ sạch, lộ ra chiếc cửa sổ với những thanh gỗ mỏng chắn ngang. Quay lại ra hiệu cho Niêm Mỹ tránh sang 1 bên, Lục Nhiễm Vy hít 1 hơi sâu, đưa chân giáng 1 cú karate vào những thanh gỗ. Chỉ qua vài lần đập, những thanh gỗ đó văng ra xa. Quan sát thành quả của mình, cô gạt đầu hài lòng

- Cô ra trước đi!

Lấy tay chỉ vào chiếc cửa sổ đó, cô cười nhạt nhìn Niêm Mỹ. Như gặp được sự giải thoát, Niêm Mỹ nhanh nhẹn chui qua chiếc cửa sổ nhỏ ra bên ngoài. Xong đầu đấy Lục Nhiễm Vy mới ra theo sau.

- Vậy là qua được 1 ải. Bước tiếp theo chúng ta phải mau rời khỏi đây trước khi bọn chúng biết. Đặc biệt phải tìm Mặc Tử Thần và Tử Bạch.

- Ừ.

Gật đầu đồng ý, Niêm Mỹ nhanh chóng cùng Lục Nhiễm Vy đi vào trong khu rừng trước mặt. Vừa chạy được mấy bước, tiếng "hú" to đằng sau nổi lên.

- Bọn chúng đúng là thính như cầu! Nhanh chạy thôi!

Một tay cô nắm chặt lấy tay Niêm Mỹ, lao về phía trước. Do thể lực của Lục Nhiễm Vy tốt, đặc biệt lại biết karate nên chạy khá nhanh nhưng Niêm Mỹ thì ngược lại, chỉ là 1 tiểu thư sống trong bọc của gia tộc nên chỉ chạy vài bước cô đã thở dốc không chịu nổi.

- Tôi... tôi không thể chạy được nữa...

Mồ hôi ướt đầm lấm lên trên gương mặt của Niêm Mỹ, Lục Nhiễm Vy sốt ruột đỡ cô ấy dậy, từ từ đi tiếp

- Hay... cô chạy trước đi... tôi...

- Sao được! Chẳng phải cô nhận tôi là bạn rồi sao? Dù chạy thoát thì tôi cũng không thể ra rời khỏi hòn đảo này.

Lục Nhiễm Vy cười cười. Sự chân thành của 1 người không hà khắc gì họ thuộc tầng lớp nào. Những điều này cô quá hiểu khi phải lặn lội làm những nhiệm vụ nguy hiểm. Ngoài Lam Lệ ra thì Niêm Mỹ chính là người khiến cô cảm nhận thế nào là 1 người chị em tốt.

Một tiếng "Phục" lao đến, Lục Nhiễm Vy chỉ cảm thấy ý thức cuối cùng trước khi lịm đi chính là sự hốt hoảng hiện rõ lên gương mặt của Niêm Mỹ...

~~~~~

Mặt Trời đã lặn, những ánh lửa nhấp nhoe cùng những tiếng hò hét vang dội đánh thức cô dậy. Cả người cô mệt lử, bị trói vào chiếc cột, mới cử động chân tay lại tê dại. Đằng sau lưng cảm giác buồn buốt, thỉnh thoảng lại đau nhói. Có vẻ vết thương khi cô bị bắn lúc trước đã bị rách ra.

Nhìn khung cảnh nhộn nhịp của bọn thổ dân đang nhảy múa, cô thở dài. Lại bị bắt trở lại, lúc chạy ra khỏi căn nhà đó, cô cứ tưởng thoát rồi... ai ngờ.

- Tỉnh rồi?

Niêm Mỹ bị trói bên cạnh nhìn cô tỏ vẻ vui mừng

- Chúng ta.... không thể thoát sao?- Cô chậm rãi hỏi

- Xin lỗi... chỉ tại tôi...

- Không sao đâu!

Tuy nói vậy, nhưng trong lòng cô lại cảm thấy buồn. Ngược mắt lên nhìn bầu trời buổi tối, rất đẹp, có rất nhiều sao... có lẽ đây là lần cuối cô có thể ngắm chúng???

Trong đầu bỗng hiện lên gương mặt của Mặc Tử Thần...

Bọn thổ dân đang ca hát nhảy múa, bỗng có 6 tên khiêng 3 chiếc giỏ lớn lại gần bức tượng gỗ mà bọn chúng coi là thần linh. Lão già làng chậm rãi bước tới, hất tay, ngay lập tức bọn chúng đổ những viên đá bên trong ra. Lục Nhiễm Vy và Niêm Mỹ ngạc nhiên nhìn nhau

- Kia... chẳng phải là Colored Gourad sao???- Lục Nhiễm Vy kinh ngạc

- Nhiều quá! Nếu chúng ta mà gom được đồng này... sống mấy chục đời thảo hồ hưởng thụ cũng không hết...

Niêm Mỹ ca thán. Bỗng lão già tộc trưởng nói xì xào cái gì đó như đang dặn dò. Cô nghe mãi mà không hiểu...

- Hay quá! Ông ta nói hôm nay tìm thấy được kho báu của thần linh... nghi lễ sẽ tiến ra vào ngày mai...

Niềm Mỹ chăm chú nghe từng câu từ 1. Cũng may hồi trước chăm chỉ học những cuốn sách cổ nên bây giờ mới nghe loáng thoáng qua những gì bọn thổ dân kia nói.

Lục Nhiễm Vy vui vẻ, lần này thì thoát rồi. Bỗng tiếng lạch cạch phía sau cái cột cô bị khiến cô sững sờ. Chẳng lẽ bọn chúng lại đổi ý? Bàn tay nắm chặt tay cô từ phía sau. Bức quá, Lục Nhiễm Vy định la lên thì bàn tay đó lập tức bịt miệng cô lại. Do bọn thổ dân kia đang hô hào không để ý về phía này nên không phát hiện được sự tình.

Cô cau có giãy giụa. Nhưng khi nhận ra giọng nói quen thuộc thì ngừng lại bất động

- Vy nhi! Là tôi...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thoát rồi?

Lục Nhiễm Vy thở nhẹ lấy lại bình tĩnh. Có lẽ cô chưa bao giờ mong Mặc Tử Thần xuất hiện ngay lúc này

- Thần... em sắp bị bọn chúng làm thịt...

Cô cố gắng nhẹ giọng để không gây sự chú ý.

- Gắng gượng! Đến đêm nay khi bọn chúng ngủ, chúng ta sẽ rời khỏi hòn đảo này. Chắc đám Tiêu Trác cũng sắp tới rồi!

Cô nhẹ gật đầu. Bỗng 1 tên thổ dân đi ngang qua, Mặc Tử Thần nhanh chóng trốn vào bóng tối khuất dạng. Cũng may tên kia vẫn chưa biết động tĩnh gì. Cô thở phào. Chỉ mong đêm nay sẽ thoát khỏi cái nơi quỷ quái này..

~~~~~

Đêm đến, khi đã xác định tất cả bọn thổ dân ngủ hết, Mặc Tử Thần cùng Tử Bạch di chuyển nhẹ nhàng đến chỗ 2 người đang bị trói.

Mặc Tử Thần cời trói cho Lục Nhiễm Vy còn Tử Bạch giúp Niềm Mỹ.

Do bọn thổ dân nằm ngủ rải rác nên 4 người phải bước từng bước thận trọng để vượt qua bọn chúng. Đến chỗ an toàn, lúc này Mặc Tử Thần lôi chiếc áo đã buột các đầu sẵn thành 1 chiếc túi ra, đi nhanh về phía chỗ để đá quý

- Anh định làm gì???

- Thu gom đồng ngọc thạch 7 màu!

- Vậy anh hãy cẩn thận!

Lục Nhiễm chỉ biết nói vậy chứ cô thừa biết cái bản tính của Mặc Tử Thần là muốn làm gì cũng phải làm bằng được.

Lúc này cô chợt nhớ ra điều gì đó, quay sang Tử Bạch

- Anh... không muốn có chúng sao?

Tử Bạch phẩy tay, nhàn nhã ngồi xuống đợi.

- Gia tộc tôi không buôn bán vũ khí, dù gì cả Tử Gia cũng không bằng Mặc gia nên tôi không cần đến chúng! Và lại vừa nãy tìm lối ra dưới lòng đất cũng đã đủ khiến tôi mệt chết rồi....

Cô đỡ Niềm Mỹ ngồi xuống, thắc mắc

- 2 người bị làm sao à?

- Bị bọn thổ dân rượt đuổi, lại thêm ngã xuống hố sâu. Cũng may cái hố đó là 1 đường hầm sạt lở dẫn đến khu ở của bọn thổ dân này!

Vừa nói, Tử Bạch vừa xoa chân đang nhức mỏi.

Có thể nói, ngoài cô ra thì ở đây toàn thiên kim tiểu thư với thiếu gia của các gia tộc lớn. Gần 1 ngày phải trải qua vất vả mà mình chưa nghĩ tới thì quả

thật không thể chịu nổi...

- Có thể đâm lưng họ tôi 1 chút không?

Từ Bạch tỏ ra mệt mỏi nhìn Lục Nhiễm Vy. Thật sự anh ta rất mệt, nhưng chỉ cần cô giúp xoa bóp chắc chắn sẽ đỡ. Càng nghĩ Từ Bạch càng vui vẻ.

Niêm Mỹ nghe vậy trong lòng cũng có chút buồn nhưng không dám bộc lộ ra ngoài. Lục Nhiễm Vy gật đầu. Chuyện cũ lúc trước cô phải gạt qua 1 bên. Bây giờ cái chính là 4 người bọn cô phải giúp đỡ nhau để thoát khỏi cái nơi này.

Vòng ra đằng sau Từ Bạch. Lục Nhiễm Vy định đâm nhẹ giúp Từ Bạch thì bỗng anh ta bị 1 cú đập ngã về đằng trước.

Cô há hốc mồm Mặc Từ Thần với khuôn mặt đen sì nhìn chăm cô. Vai trái của hắn vác 1 túi to ngọc thạch 7 màu.

Bị đá bất ngờ, Từ Bạch ngồi dậy, xoa xoa vùng eo vừa bị đập

- Mặc Lão đại! Ngài làm gì vậy?

- Làm chuyện nên làm! Cô ấy là người phụ nữ của tôi!

Mặc Từ Thần bá đạo nói. Từ Bạch không chịu vẫn nhất quyết

- Thì sao chứ? Tôi chỉ nhờ cô ấy đâm bóp hộ 1 lúc thôi.

Lần này thì Mặc Từ Thần bỏ qua, không thèm nghe Từ Bạch nói, quay sang Lục Nhiễm Vy, nắm tay cô đứng dậy

- Đi thôi!

Bị làm ngơ, Từ Bạch ầm ức nhưng không làm gì được, đành dìu Niêm Mỹ theo sau....

Vượt qua khu rừng rậm rạp. 4 người dừng lại ở 1 vách đá cao, bên dưới nước biển vô tận.

- Liệu họ có tìm thấy chúng ta không?

Niêm Mỹ lo lắng hỏi

- Chấn chấn sẽ tìm ra thôi! Giờ chỉ còn cách là chờ!

Lục Nhiễm Vy khẳng định. Cô tháo chiếc balo mini xuống, mở ra kiểm tra thiết bị phát sóng. Vẫn ổn, đường truyền tốt nên cô không lo ngại.

Ánh mắt vô tình nhìn xuống cái túi đựng đầy đá quý, cô chợt thất sắc

- Sao anh không đợi lúc về hãy cho người xuống hòn đảo này khai thác có phải hơn không. Chỉ lấy được có mỗi 1 túi...

- Để theo tự nhiên thôi! Chúng ta không nên đụng chạm vào cuộc sống của những người thổ dân này nữa, nếu không cân bằng sẽ bị phá hủy!

Cô nghe mà chỉ hiểu được một nửa nhưng không dám hỏi lại. Dù gì thì Mặc Từ Thần quyết định như thế nào thì cô vẫn sẽ ủng hộ....

Đợi được 1 lúc lâu, bỗng trên trời xuất hiện vài chiếc trực thăng. Niêm Mỹ cùng Từ Bạch vui mừng. Một trong số chiếc trực thăng đó bay đến chỗ 4 người đang đứng, thả thang dây xuống.

Tần Hào, Tần Nhan, Tiêu Trác, Tiêu Triệt đáp xuống cung kính

- Lão đại!

- Chậm chạp!

Mặc Từ Thần nói xong, quăng cái túi cho Tần Hào. Khi thấy các viên đá lấp lánh bên trong, ai nấy cũng kinh ngạc

- Lão đại... đây chẳng phải... Colored Gourd trong truyền thuyết sao?

- Giờ không phải lúc kinh ngạc, chúng ta mau rời khỏi đây ngay!

Lục Nhiễm Vy nhắc nhở. Ai nấy mới giờ sức nhớ, lần lượt từng người leo lên thang dây. Để tránh sự cố như là trước, Mặc Từ Thần để Lục Nhiễm Vy leo lên trước mình...

Khi đã an vị trên trực thăng hết, Lúc này Mặc Từ Thần ra lệnh rời khỏi. Từ trên cửa kính nhìn xuống dưới, cô cảm thấy vui vẻ. Cuối cùng cũng đã thoát khỏi hòn đảo này... cô cứ ngỡ như vừa trải qua 1 giấc mơ vậy.

Mặc Từ Khang kêu thuộc hạ mang nước lên cho 4 người. Đúng là cả ngày hôm nay cô rất khát nước. Cầm chai nước uống sạch sẽ, cô cảm thấy sáng khoái cả người.

Vết thương sau lưng cô nhói đau khiến cô toát hết mồ hôi. Mặc Từ Thần để ý, thấy vậy liền vạch lưng cô lên. Vết thương ngày càng sưng tấy, có dấu hiệu nhiễm trùng.

Lục Nhiễm Vy vô thức ngất đi. Mặc Từ Thần vội ôm cô vào lòng. Ánh mắt sắc lạnh của hắn khiến nhiệt độ trong trực thăng giảm mạnh.

- Tần Hào! Kêu người chuẩn bị mọi thứ! Vết thương của cô ấy cần được chữa trị! Mặc Từ Khang! Nhanh chóng kêu người tăng tốc trở về Mặc Gia!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Đến Bắc Kinh- Trung Quốc

Mặc Từ Thần ôm cô chạy nhanh vào trong biệt thự.

Vì Tần Hào đã thông báo trước cho người chuẩn bị sẵn nên cũng không mất mấy thời gian, Mặc Từ Thần đặt cô xuống chiếc giường của gian phòng đã được chuẩn bị sẵn.

- Lão đại! Cậu có thể ra ngoài!

Tần Hào đang chuẩn bị tiến hành chữa trị, thấy Mặc Từ Thần đứng đó thì nhắc nhở.

- Không can hệ vào việc của cậu!

Mặc Từ Thần thản nhiên.

- Nhưng...

Định nói gì đó, thấy ánh mắt như muốn giết người của ai đó, Tần Hào lại thôi. Anh thở dài đeo găng tay, mở dụng cụ bắt đầu khám cho Lục Nhiễm Vy....

Khoảng 2 tiếng căng thẳng, cuối cùng Tần Hào cũng nhẹ nhõm.

- Đã xử lý xong! Cách 1 ngày thay băng 1 lần.

Mặc Từ Thần gật đầu. Trong lòng không biết đang nghĩ gì. Tần Hào cất đồ dùng, ra ngoài. Những người hộ tá cũng theo sau.

Trong phòng giờ đây chỉ còn Mặc Từ Thần và Lục Nhiễm Vy. Hắn bước đến bên giường, ngồi xuống, đưa tay vuốt nhẹ lên mái tóc cô.

Gương mặt hắn bỗng thay đổi sắc thái mà từ trước đến giờ chưa bao giờ để người khác thấy.... về mặt hiển dụ?

- Vy nhi! Em mau khỏe lại...

Giờ đây, trong lòng hắn không biết mình đang suy nghĩ thứ gì. Khi cô bị thương mà hắn lại cảm thấy đau? Tình yêu thật khó đoán.... Mặc Từ Thần hơi cúi, đặt lên trán cô 1 nụ hôn nhẹ

~~~~~

Sáng sớm

Khi Lục Nhiễm Vy tỉnh dậy thì mặt trời đã lên tới đỉnh.

- Cuối cùng cũng thức dậy, em đúng là con sâu lười

Tiếng nói từ phía bên trái vọng lại. Mặc Từ Thần ngồi trên chiếc ghế sofa rộng gần đấy, tay nhấn liên tục lên màn hình ipad

- Đến đây!

Đặt ipad xuống, Mặc Từ Thần hướng mắt về phía cô, ra lệnh

- Qua đây!

Do vẫn còn ngái ngủ, cô ngáp ngáp ngáp dài. Đi đến trước mặt hắn, bỗng Mặc Từ Thần vươn tay ra kéo cô ngồi lên đùi mình.

- Ưm... em đói...

Lục Nhiễm Vy lúc này như 1 đứa trẻ, cô dụi dụi vào vai anh mà than. Mặc Từ Thần xoa xoa đầu cô cưng chiều.

Chắc có lẽ, chỉ đối với mình Lục Nhiễm Vy thì Mặc Từ Thần mới ngoại lệ như vậy.

Lại nói đến lúc nhỏ, Mặc Từ Khang cũng làm nũng như vậy, lại bị Mặc Từ Thần phạt cho quỳ gối ở đại sảnh 1 tiếng đồng hồ... Bây giờ nếu Mặc Từ Khang mà nhìn thấy cảnh này, chắc chắn anh ta sẽ nhảy cẫng lên không chịu...

Bỗng tiếng gõ cửa từ ngoài vọng vào. Mặc Từ Thần vẫn thản nhiên mà ôm cô không chút e dè

- Vào!

Tần Hào, Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tần Nhan bước vào cung kính.

Đập vào mắt là 1 màn ôm ấp thế này khiến 4 người bọn họ mắt tự nhiên. Tần Nhan ho vài tiếng nói

- Lão... lão đại... tôi đã sắp xếp xong xuôi! 20 phút nữa chúng ta sẽ khởi hành sang Bắc Kinh Trung Quốc theo mời đề nghị của Dương thiếu!

Lục Nhiễm Vy dường như tỉnh ngủ, cô hào hứng

- Cho em đi với! Em cũng muốn sang Trung Quốc...

Không 1 chút suy nghĩ, Mặc Từ Thần gật đầu ngay. Đám Tần Hào suýt hộc máu. Lão... đại họ... thay đổi rồi??

- Em chuẩn bị đi! Để Tần Hào thay băng cho vết thương của em xong xuôi đâu đấy rồi chúng ta sẽ đi...

Dặn dò xong, Mặc Từ Thần để cô đứng dậy, bước ra khỏi phòng. Tần Hào bước đến hých vai cô 1 cái

- Không ngờ cô lại có thể khiến lão đại thay đổi... tôi bái phục... bái phục...

- Hôn anh là được!

Trong lòng Lục Nhiễm Vy vui vẻ bước vào phòng tắm làm vệ sinh cá nhân..

~~~~~

Dãy tòa nhà 2 của khu biệt thự

Lam Lệ sốt ruột đi lại trong phòng. Cửa phòng mở ra, Mặc Từ Khang bước vào. Lam Lệ nhanh chóng đi về phía anh dồn dập hỏi

- Tiểu Vy sao rồi? Có bị thương ở đâu không? Có nặng lắm không? Có....

Mặc Từ Khang thở dài, anh đi đến bên giường thả mình xuống

- Cô hỏi lắm thế? Đừng quên là cô đang bị giam giữ đây!

Mồm miệng nói thế chứ thực ra thì không phải. Thường ngày Mặc Từ Khang thường cho Lam Lệ ra ngoài nhưng dưới sự kiểm soát của anh.

Đặc biệt, lúc cô đi mua đồ thì... người phụ tá cầm 1 đồng hồ không ai khác lại chính là Mặc Từ Khang. Nhiều lúc anh có cảm giác mình giống 1 tên sai vật chứ không phải là người canh chừng Lam Lệ

- Không có gì đáng lo! Lục Nhiễm Vy không sao! lát nữa cô ta sẽ cùng anh trai tôi đến Bắc Kinh!

Lam Lệ đi đến, bất giác cô đá mạnh vào chân Mặc Từ Khang

- Aa.... cô.. cô bị làm sao vậy hả?... đau chết mất...

Mặc Từ Khang bỗng nhảy cẫng lên, xoa xoa chân của mình

- Tôi đá anh là đúng thôi! Canh chừng gì chứ! Giờ tôi muốn đi gặp Lục Nhiễm Vy!

Lam Lệ định đi ra ngoài thì bị Mặc Từ Khang lao đến chặn lại.

- Không được! Chưa có sự cho phép của anh hai thì cô không được gặp Lục Nhiễm Vy!

- Anh dám!

Cô giờ căng chân căng tay lên định đấm Mặc Từ Khang. Bỗng anh giờ vờ khúm núm, thờ dài

- Thôi được rồi... tôi sẽ cho người sắp xếp... chúng ta sẽ bí mật đi theo họ, nhân tiện tôi muốn đi chơi 1 chuyến... cô chuẩn bị đi...

Buông lại vài câu dăn dò, Mặc Từ Khang đứng dậy ra khỏi phòng.

Đứng trước cửa, anh lắc đầu cười thâm. Cô gái này đúng là cá tính... mình cũng thật là dễ dãi mà....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Mặc Từ Thần ghen

Chiếc trực thăng hãng Awin hoàng kim đáp xuống sân thượng tại tòa nhà cao ốc hành chính...

Mặc Từ Thần cùng Lục Nhiễm Vy bước xuống trước, theo sau là đám Tàn Hào, Tiêu Trác, Tiêu Triệt và Tàn Nhan

Vừa bước ra khỏi trực thăng, cô sững sờ. Nghênh đón họ là một người đàn ông, nói đúng hơn phải gọi là 1 mỹ nam mới đúng. Đứng sau anh ta là cả 1 đám thuộc hạ xếp thành 2 hàng chuẩn bị

Tuy Lục Nhiễm Vy kinh ngạc đến bao nhiêu nhưng Mặc Từ Thần lại không chút ý đến mấy. Điều anh luôn quan tâm, chỉ đến cô

Dương Trác Diện chính là tổng giám đốc trẻ nhất của tập đoàn US. Cũng là người sáng lập ra các dòng vũ khí tối tân để cung cấp cho chính phủ.

Việc Mặc Từ Thần gặp Dương Trác Diện hôm nay cũng chính là mời đề nghị của anh ta.

Sau khi Mặc Từ Thần sống sót trở về trên hòn đảo hoang thì không biết tin đồn từ đâu mà lan tỏa. Nói hắn đã tìm được 1 kho báu vô hạn, không những thế còn là 1 loại đá chế tạo ra những vũ khí có sức mạnh tâm cỡ lớn có thể hủy diệt mọi thứ. Mặc Từ Thần đã cho người chặn lại các đường thông tin đó, nhưng chắc có lẽ, Dương Trác Diện cũng vì việc này mà mời Mặc Từ Thần đến Trung Quốc

- Chào ngài! Rất vinh dự cho chúng tôi khi ngài tới Bắc Kinh này!

Dương Trác Diện chủ động bước lên, bắt tay với Mặc Từ Thần. Tuy có chút khó chịu nhưng Mặc Từ Thần vẫn miễn cưỡng đáp lại

- Dương thiếu! Đã lâu không gặp! Chắc anh vẫn vậy!

Giọng nói của Mặc Từ Thần mang đầy hàm ý. Có vẻ Dương Trác Diện đã biết được điều đó, anh ta hơi cười nhẹ.

- Mời!

Đối với Dương Trác Diện, kính khách chính là điều ưu tiên trong công việc nên anh ta như thường lệ, hơi khom người

Mặc Từ Thần khoan dung bước đi. Lục Nhiễm Vy theo sau, bỗng dưng không cẩn thận trượt chân. Theo đà, cả người cô ngã xuống đất.

Đúng lúc này Mặc Từ Thần phản xạ nhanh định tóm lấy tay của cô nhưng động tác lại nhanh quá không kịp.

Trong đầu xác định sẽ ngã 1 cú đau, cô nhắm nghiền mắt lại...

Nhưng...1 giây...2 giây... 3 giây....

Không cảm thấy bị đau, ngược lại, cô lại được ôm vào lòng người nào đó

Lục Nhiễm Vy mở mắt. Gương mặt của Dương Trác Diện tươi cười đập ngay vào mắt cô.

- Vị tiểu thư này có sao không?

Cô hơi ngáng người chưa kịp phản ứng thì bị bàn tay to lớn của ai đó kéo lại.

Không thể tả nổi gương mặt lúc này của Mặc Từ Thần ra sao. Nói chung là đen kịt....

Tay hắn vòng qua ôm sát cô lại người mình. Tuy hơi đau nhưng cô cũng không dám kêu 1 tiếng nào. Mặc Từ Thần khẽ khàn nhìn Dương Trác

Diện

- Cảm ơn Dương thiếu đã kịp thời đỡ cô ấy!

Ngoài mồm nói vậy nhưng trong lòng Mặc Từ Thần thì cực kì khó chịu. Lục Nhiễm Vy liếc qua, cô cũng hơi cảm thấy khó hiểu... nhưng suy nghĩ 1 hồi, cô mới chợt nhận ra: Mặc Từ Thần đang ghen!!

- Chuyện... chuyện nhỏ thôi! Mặc Lão đại không phải nói lời cảm ơn đâu!

Dương Trác Diện xoa tay. Anh ta khom người mời Mặc Từ Thần.

Toà nhà hành chính US nhìn sơ qua cũng phải hơn 60 tầng. Mặc Từ Thần, Lục Nhiễm Vy, Dương Trác Diện dùng thang máy thông dụng của chủ tịch. Còn những thuộc hạ phía sau thì đi thang máy thường xuống tầng trệt.

Vừa bước ra khỏi thang máy thì tất cả thuộc hạ đã có mặt sẵn ở đó nghênh đón. Lục Nhiễm Vy phải công nhận 1 điều là thuộc hạ ở đây toàn là những cao thủ....

Dù đã ra khỏi thang máy rồi nhưng tay Mặc Từ Thần vẫn đặt lên eo cô không chịu bỏ ra.

Hai người đi đến đâu thì những tiếng xì xào không ít, đặc biệt cô nghe loáng thoáng qua là trầm trồ khen ngợi vẻ đẹp của Mặc Từ Thần. Đúng! Cô phải công nhận là Mặc Từ Thần giống như nam thần hoàn mỹ trong phim nhưng khi tiếp xúc mới biết tính cách hần quái gở thế nào. Cô thờ dài lác đầu....

Đi ra đến cổng của tập đoàn, mấy chiếc siêu xe dạng thể thao đời mới nhất đã đỗ sẵn ở đó. Thấy Mặc Từ Thần cùng Dương Trác Diện đi đến, thuộc hạ liền cung kính mở cửa xe.

- Mặc Lão Đại! Có lẽ ngài đi đường xa đã mệt mỏi rồi. Tôi đã cho người chuẩn bị sẵn phòng thượng hạng dành cho ngài và vị tiểu thư đây! Người của tôi sẽ chờ ngài đến khách sạn ngay!

Mặc Từ Thần lạnh giọng

- 1 phòng là đủ!

Chưa kịp để Dương Trác Diện trả lời Mặc Từ Thần đã vào trong xe, kéo theo cô.

Dương Trác Diện hơi ngại. Anh ta nói qua cửa xe.

- Vậy ngài hãy nghỉ ngơi cho tốt! Ngày mai tôi sẽ kêu người đến đón ngài để bàn về dự án sắp tới..

- Người của tôi biết đường, không phải phiền đến thuộc hạ của Dương thiếu.

Nói rồi Mặc Từ Thần phẩy tay, chiếc xe lập tức phóng đi. Dương Trác Diện hơi ngơ ngác nhưng cũng đành lên chiếc xe còn lại trở về. Biết sao được, để hợp tác được với ông trùm mafia thì phải chịu đựng thôi....

Người của Dương Trác Diện dẫn Mặc Từ Thần và Lục Nhiễm Vy đến khách sạn Hoàng Gia đã chuẩn bị sẵn. Họ tỉ mỉ dẫn hai người lên tầng cao nhất- ở phòng thượng hạng.

Mặc Từ Thần cho bọn họ lui, tự mình dẫn dò Tân Hào, Tiêu Trác, Tiêu Triệt, Tân Nhan theo sau.

Xong hần lơi cô bước nhanh vào phòng đóng chặt cửa lại. Lục Nhiễm Vy chưa kịp hiểu thì bị Mặc Từ Thần ép sát vào tường hôn cuồng nhiệt đến nỗi đầu óc của cô mụ mị...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Sự trừng phạt ngọt ngào

Mặc Từ Thần hôn sâu khiến đầu óc Lục Nhiễm Vy mụ mị

- Ừm. ừ.... ừm...mmm.... Thần... anh

Cô cố gắng đẩy Mặc Từ ra thì anh lại càng ép chặt lại, không cho cô cơ hội nói.

Cái hành động ngông cuồng này chiếm hữu, Lục Nhiễm Vy đánh bất lực, tay cô bắt giắc vòng qua ôm lấy cổ hần

Mặc Từ Thần cứ nhiên lại dừng lại động tác. Hắn buông cô ra mà không quên nắm mạnh đôi môi đỏ mọng của cô khiến nó hơi sưng đỏ

Hắn cúi xuống, gục xuống vai cô, hơi thở hỗn loạn giọng khàn khàn

- Từ lần sau không cho phép em đụng chạm với người đàn ông khác!

Trong lòng Lục Nhiễm Vy không khỏi giật mình, hơi nhỏ giọng "mía"

- Nhưng... vừa nãy là sự cố ngoài ý muốn... nếu Dương thiếu không đỡ... em chẳng phải "hôn" đất à?

Lúc này, Lục Nhiễm Vy mới thực sự giật mình. Bàn tay Mặc Từ Thần đáng lẽ đã buông cô ra, nhưng lại bị câu nói này làm cho hắn càng thêm khó chịu. Ngay lập tức, hắn ôm cô thẳng đến chiếc giường lớn ngay chính giữa căn phòng

- Aaaa.....a.a.a.a.... em biết lỗi rồi.... tha cho em...

Lục Nhiễm Vy hét lớn. Gì chứ cái cảnh nóng lần đầu cô vẫn nhớ.... bị "giày vò" cả 1 đêm.

Còn Mặc Từ Thần thì không phải nói. Trong người hắn cảm thấy rất khó chịu, thêm nữa dục vọng lại bỗng nổi lên. Lần trước hắn không có hỏi cô có phải lần đầu không mà chỉ biết cô chắc chắn sẽ thuộc về hắn mà thôi.

Càng nghĩ Mặc Từ Thần càng muốn chửi thề, con ghen lại 1 lần nữa nổi lên

Hắn ném mạnh cô xuống chiếc giường to lớn. Cả thân hình nhanh chóng áp sát người cô.

Người ta thường nói 1 khi đàn ông ghen thì hậu quả rất thê thảm. Đến bây giờ cô mới hiểu câu nói đó là thế nào.

Chiếc áo mỏng manh trên người cô bỗng bị Mặc Từ Thần xé rách làm 2 mảnh không thương tiếc. Lục Nhiễm Vy cố gắng phản kháng thế nào cũng vô ích. Chuyện gì đến cũng sẽ đến.... có lẽ đây chính là sự trừng phạt ngọt ngào....

Sau 1 hồi triển miên dây dưa đến khi bầu trời qua khung cửa sổ đã tối, Mặc Từ Thần bước xuống giường bước vào nhà tắm ngâm mình trong dòng nước ấm. Đương nhiên Lục Nhiễm Vy vẫn nằm trợn trên giường, không nhúc nhích. Cơ thể cô giống như không còn sức sống, cử động 1 chút cũng đã thấy mệt.

Phải công nhận 1 điều Mặc Từ Thần đúng là tinh lực dồi dào. Trải qua hơn chục trận mà vẫn muốn đòi hỏi tiếp. Mặc Từ Thần giống như tân băng lớn, đến bây giờ tan chảy tạo thành dòng nước mạnh....

Cửa phòng tắm đột nhiên mở ra, Mặc Từ Thần bước ra, dưới thân quần lót khăn tắm để lộ ra bờ ngực rắn chắc.

Hắn đi đến bên giường, cúi xuống hôn nhẹ lên trán cô, ánh mắt cung chiêu

- Dậy thôi! Chúng ta đi ăn!

Lục Nhiễm Vy trở mình, lác đầu

- Không dậy! Em mệt muốn ngủ tiếp!

- Nếu em không dậy thì... đừng trách tôi ăn em ngay tức khắc!

Vừa nghe được câu nói này, Lục Nhiễm Vy như bừng tỉnh. Cô cố gắng lết xác 1 cách nhanh nhất vào trong phòng tắm, đóng chặt cửa lại. Trong lòng không khỏi than vãn. Mặc Từ Thần là đồ không lí lẽ, quá phức tạp, lưu manh!!!

Bật vòi nước lên, Lục Nhiễm Vy thả mình đắm chìm vào trong dòng nước ấm áp. Đúng là thoải mái!

Khoảng 20 phút sau, Lục Nhiễm Vy mới lớt thướt từ phòng tắm đi ra, người mặc bộ đồ tắm ngắn ngắn ngắn dài. Cô hơi ngạc nhiên vì Mặc Từ Thần ngồi trên ghế sofa gần đó, quần áo ăn mặc chỉnh tề nhấm nháp ly rượu vang đỏ

- Tắm xong rồi à? Tôi đã sai người mang quần áo lên cho em! Ở trên giường, thay nhanh rồi chúng ta sẽ đi ăn tối!

Lục Nhiễm Vy nhanh nhẹn cầm bộ quần áo ở trên giường, toan định quay vào nhà tắm thay thì bất chợt Mặc Từ Thần nói

- Thay luôn ở đây đi! Sao phải vào phòng tắm?

- Em... ngại...

- Những thứ cần nhìn tôi cũng đã thấy hết sao phải ngại?

Mặt cô hơi đỏ ửng. Nhưng vẫn kiên định đi vào phòng tắm thay quần áo. Trước khi vào không quên để lại 1 câu

- Anh tưởng ai cũng mặt dày như anh chắc? Da mặt em mỏng lắm!!!

Nhìn bóng hình khuất dạng sau cách cửa, miệng Mặc Tử Thần bỗng hơi nhếch lên ý cười....

Chiếc siêu xe dừng lại tại 1 nhà hàng kiểu Pháp sang trọng. Ở Bắc Kinh Trung Quốc thì có rất nhiều đồ ăn ngon. Cũng có lần Lục Nhiễm Vy cũng đến Trung Quốc, cô đã thử rất nhiều món đặc sản ở đây. Quả thực phải gọi là tuyệt hảo hạng mà mãi cô vẫn chưa quên hương vị của các món ăn đó.

- Dạ thưa ngài! Ngài đã đặt bàn trước chưa ạ?

Một nhân viên phục vụ nói tiếng Trung cung kính đi đến trước mặt cô và Mặc Tử Thần. Lúc này, Tần Hào mới vội bước lên, nói tiếng Trung thành thạo

- Tôi đã đặt chỗ trước rồi! Tầng 2 phòng Vip!

Rồi Tần Hào nhanh chóng đưa tấm thẻ hoàng kim ra. Lúc này, người phục vụ đó cúi xuống đứng sang bên

- Thì ra là khách Thượng Kim! Mời theo tôi!

Người phục vụ đó dẫn đường cho cô và Mặc Tử Thần.

- Thần! Phải công nhận là thuộc hạ của anh quả là xuất sắc! Tần Hào nói tiếng Trung rất thông thạo nha...

- Là thuộc hạ của tôi phải thông thạo 5 thứ tiếng! Đó là chuyện bình thường!

Lục Nhiễm Vy hơi phùng má. Quá tự cao tự đại rồi!!!

Khi cô và Mặc Tử Thần vừa bước lên cầu thang, bỗng 1 cô gái từ đâu chạy tới, thờ hồn hển thu hút bao nhiêu ánh mắt của mọi người.

Cô ta chạy đến chỗ Lục Nhiễm Vy và Mặc Tử Thần thì bị Tần Hào, Tần Nhan, Tiêu Trác, Tiêu Triệt ngăn lại.

- Mấy người tránh ra mau! Mặc Tử Thần, em muốn gặp anh! Em mang thai rồi! Anh phải có trách nhiệm với 2 mẹ con em!!!

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Mang thai con hấn?

Những ai có mặt ở đây không khỏi trở mắt. Đám Tần Hào như bị đóng băng, nhân cơ hội đó, cô gái lạ liền đẩy đám Tần Hào ra, nhanh chân chạy đến chỗ Mặc Tử Thần.

Nhìn thấy Lục Nhiễm Vy đứng bên cạnh hấn, cô ta không thèm để ý mà đẩy cô sang 1 bên, nắm tay Mặc Tử Thần

- Thần! Em có thai rồi, là con anh! Hai mẹ con em bây giờ không có nơi nào để đi...

Chưa kịp để cô ta nói hết câu, Mặc Tử Thần cau mày hất mạnh tay khiến cô ta ngã xuống đất

- Cút! Tôi không quen!

Sự lạnh nhạt của Mặc Tử Thần khiến cô ta càng thêm ý không bỏ cuộc

- Anh... sao anh lại có thể như vậy? Đứa bé chính là con anh... được... vậy anh xem đi!!!

Cô gái đó liền khó khăn đứng dậy, bỗng từ đâu rút trong túi ra 1 chiếc điện thoại, ấn vài lần rồi đưa ra trước mặt Mặc Tử Thần xem clip.

Lục Nhiễm Vy như bị hóa đá, cô như không thể tin vào mắt mình. Trong chiếc điện thoại đó là cảnh Mặc Tử Thần và cô gái trước mặt đang ân ái với nhau. Cả khung cảnh xung quanh dường như im lặng như tờ. Riêng Mặc Tử Thần thì hơi cau mày. Người trong điện thoại nhìn thoáng qua biết ngay là không phải hình ghép. Đương nhiên, ngoài Lục Nhiễm Vy ra thì Mặc Tử Thần chưa bao giờ đụng chạm với người phụ nữ nào. Vậy kết quả chỉ có thể là người trong hình chính là anh em sinh đôi của hấn, Mặc Tử Khang.

Đưa mắt nhìn liếc qua cô, không hiểu sao, trong lòng hấn lại muốn giải thích ngay. Mặc Tử Thần cầm lấy chiếc điện thoại trên tay cô gái trước mặt, không nhân nhượng mà ném mạnh xuống đất.

Lục Nhiễm Vy hơi giật mình. Trong đầu cô lúc này rất hỗn loạn khi nhìn clip đó. Cô cũng là 1 hacker, chỉ cần nhìn cũng biết không phải ghép. Cô không

thể tin nổi mình bị Mặc Tử Thần phản bội...

Cánh tay Mặc Tử Thần vội nắm lấy tay cô, để đối diện với ánh mắt mình

- Tôi không quen cô ta! Không cần biết mọi người có tin hay không, nhưng tôi cần em tin tôi!

Cả người Lục Nhiễm Vy như bị điện giật. Cô lập tức không suy nghĩ nhiều mà rút tay ra

- Xin lỗi... tôi không có bị mù! Thì ra... anh lại coi tôi như món đồ chơi vậy?!!!

Nước mắt cô chọt cứ thế rơi, giờ trong đầu cô chỉ là hình ảnh cảnh ân ái của hắn và cô gái đó mà không suy nghĩ gì khác.

- Thật thất vọng!

- Vy Nhi!!!!

Bỗng nhiên khóe miệng cô nhếch ý cười. Lục Nhiễm Vy xoay người, chạy nhanh ra ngoài. Lúc này tim của Mặc Tử Thần không hiểu sao như muốn thất lại. Hắn gầm lên

- Còn đứng đó à! Mau đuổi theo cô ấy ngay!

Đám Tàn Hào hơi giật mình. Tiêu Trác cùng Tàn Nhan đuổi theo cô. Còn Tiêu Triệt và Tàn Hào ở lại

- Lão đại! Còn cô ta?

Nhìn cô gái vừa gây rối, Tàn Nhan lên tiếng. Mặc Tử Thần đưa mắt nhìn chằm cô ta, trong lòng nổi giận lôi đình muốn bóp chết cô ở trước mặt. Nhưng hắn lại thôi vì cô ta đang mang thai...

- Dẫn cô ta đi! Tôi muốn hỏi cô ta vài chuyện! Tiêu Triệt, lập tức gọi cho Mặc Tử Khang đến Bắc Kinh ngay lập tức cho tôi!

- Dạ! Lão đại!

Mặc Tử Thần bực tức đi nhanh ra khỏi nhà hàng. Tàn Hào cùng Tiêu Triệt dẫn cô gái đó theo sau. Vậy là bữa ăn hắn chuẩn bị cho cô đã bị 1 cô gái lạ phá hủy! Lần này Mặc Tử Thần thế phải giải quyết việc này ngọn ngành vụ này mới được....

Cả nhà hàng sau vụ vừa rồi ai nấy vẫn còn hơi mất tự nhiên mặc dù đã trở lại bình thường. Người đàn ông từ Phòng Vip tầng 2 chứng kiến cảnh vừa rồi thì khóe miệng mỉm cười 1 cách tà mị vừa ý.

- Mẹ... mẹ thấy sao? Lan Ý được con sắp xếp làm rất tốt! Có vẻ như chúng ta còn phải cần con cò này dài dài...

Người đàn ông đó không ai khác ngoài K. Người phụ nữ trung niên cắt 1 miếng bít tết từ trên chiếc đĩa, thản nhiên cho vào miệng.

- Mẹ đã nói rồi! Chừng nào Mặc Gia sụp đổ hoàn toàn mẹ mới yên tâm!

K ngồi xuống nhâm nhi ly Coket xanh lục. Trong đầu lại hiện lên kế hoạch hoàn hảo tiếp theo...

Lục Nhiễm Vy cứ chạy mãi. Cô dường như không biết mệt. So với việc đau lòng vừa trải qua thì bây giờ chẳng còn gì nữa.

Vừa nãy Tàn Nhan và Tiêu Trác theo sau nhưng bị cô cắt đuôi được. Đưa tay quệt nước mắt đang chảy, Lục Nhiễm Vy mở chiếc balo mini đeo đằng sau, rút ra 1 thiết bị nhỏ sau đó đưa lên tai

Đầu dây bên kia bỗng vang lên giọng nói quen thuộc

- Lục Nhiễm Vy! Là em sao?

Lam Lệ hơi lo lắng. Lúc này, cô dường như không kiềm chế được những tiếng nấc giọng

- Em sao vậy? Mau nói chị nghe đã xảy ra chuyện gì???

Không hiểu sao cô không muốn nói ra nữa. Cứ nhắc lại chuyện đó là lòng lại cảm thấy đau.

Lục Nhiễm Vy thần thờ buông thõng tay. Lam Lệ cố gắng gọi nhưng vẫn không nhận được câu trả lời.

Tất máy, cô để thiết bị vào lại chiếc balo mini xong lại ngồi xụp xuống nền đường.

Không hiểu sao trời lại đột nhiên mưa to. Xe cộ đi lại tấp nập bên đường. Lục Nhiễm Vy vẫn ngồi đó... nước mưa cứ thế rơi khiến cả người cô ướt

sững...

Từ đầu 1 chiếc xe đen đi ngang qua, người bên trong xe dường như nhận ra cô. Chiếc xe tức khắc dừng lại, lùi về phía sau dừng lại trước mặt cô.

Cửa xe mở ra, 1 người đàn ông vội vàng cầm chiếc ô đi đến che mưa cho cô. Lục Nhiễm Vy như người mất hồn, không phản ứng. Dường như cô nhận ra người đàn ông trước mặt cô là Trần Hàn...

Thấy cô như vậy, Trần Hàn lo lắng, không chần chừ ôm chặt lấy cô

- Tiểu Vy! Em sao vậy? Nhanh... anh đưa em đi... người em ướt hết rồi...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Nhớ!

- Tình hình là tôi đã thiết lập toàn bộ chính sách cho các lô hàng vũ khí. Chúng ta có thể kết hợp vận chuyển buôn bán sang thị trường Châu Âu cũng như các Châu khác trên thế giới... Mà... Mặc lão đại... ngài vẫn nghe chứ?

Cả căn phòng mọi người đang chăm chú lắng nghe theo dõi trình chiếu của Dương Trác Diện, bất chợt nhìn sang Mặc Tử Thần.

Mặc Tử Thần vẫn ngồi đó, gật đầu. Kể từ khi người của hắn quay trở lại thông báo không tìm thấy cô thì Mặc Tử Thần dường như chẳng thể tập chung vào việc gì cả.

Có phải... đây gọi là nhớ???

Bỗng Mặc Tử Thần đứng dậy, vẻ mặt không chút biểu cảm

- Tôi về trước!

Chưa kịp để ai nói câu gì, hắn nhanh chóng rời khỏi phòng họp. Mọi người ai nấy cũng ngạc nhiên. Một người trong số đó lên tiếng

- Dương tổng! Chẳng phải chúng ta đang họp sao? Vậy mà Mặc lão đại lại bỏ dở giữa chừng như vậy?

Dương Trác Diện hơi khó xử, anh ngồi xuống giải thích

- Nếu Mặc Lão đại đã đi rồi thì cuộc họp dừng tại đây. Tôi sẽ liên hệ thảo luận với ngài ấy sau.... Giải tán!

Về đến khách sạn, Mặc Tử Thần nhanh chóng lên phòng mình. Khi hắn bước vào, Mặc Tử Khang cùng Lam Lệ đang ở đó. Dĩ nhiên, cũng có cả cô gái gây ra sự hiểu lầm cho hắn và Lục Nhiễm Vy.

Mặc Tử Thần không nói gì, ngồi xuống chiếc ghế da gần đó. Từ ngoài bỗng xuất hiện mười mấy tên mặc áo đen đi vào đứng sau hắn.

- Mặc Tử Khang! Nói cho anh biết, em có quen cô ta không?

Mặc Tử Khang đứng đó, nghe vậy liền nhìn Mặc Tử Thần. Quả thực anh chưa bao giờ thấy anh hai của mình lại giận như lúc này

- Em... có quen... cô ta trong 1 lần đi bar... rồi... qua đêm...

Mặc Tử Khang nhò giọng. Lúc này, Mặc Tử Thần không thể kiềm chế được mà đập mạnh tay xuống chiếc bàn gần đó.

- Em... dám giấu anh chuyện này? Có biết cô ta đã gây ra rắc rối gì không?

- Anh... hai... quả thực em không biết thật... em chỉ biết lúc đó mình uống say...

Mặc Tử Khang vẫn nhớ rõ ràng, lúc đó chỉ uống có vài ly. Xong không hiểu tại sao lại thiếp đi. Khi tỉnh dậy đã thấy người phụ nữ này nằm bên cạnh. Anh đã cho người sắp xếp ổn thỏa lại mọi thứ, vậy mà người phụ nữ này lại dám xuất hiện ở đây

Lan Ý liếc sang nhìn Mặc Tử Khang rồi lại là Mặc Tử Thần. Cô ta không thể ngờ họ lại là anh em sinh đôi. Tên áo đen hôm nọ cho cô biết chỗ của Mặc Tử Khang, cô ta muốn khơi gợi lại đêm đó để kiếm ít tiền, ai ngờ tên áo đen đó lại không nói cho cô ta biết Mặc Tử Khang có người anh em sinh đôi.

Riêng Lam Lê cũng không nói gì, chỉ im lặng lắng nghe. Cô không thể ngờ Mặc Tử Khang lại làm ra chuyện này. Vậy mà lúc trước cô lại nghĩ anh ta là người đáng hoàng. Hôm qua cô nhận được cuộc gọi của Lục Nhiễm Vy, nhưng không ngờ con bé lại không nói năng gì. Không biết giờ Lục Nhiễm Vy ra sao nữa...

Lam Lê đột nhiên chạy nhanh đi. Mặc Tử Thần cũng không bảo thuộc hạ ngăn lại. Mặc Tử Khang thấy vậy hơi kích động định chạy theo

- Lam Lê...

- Đứng lại. Anh đã cho phép em rời khỏi đây chưa?

Mặc Tử Thần lên tiếng. Mặc Tử Khang đành miễn cưỡng đứng lại. Bỗng dưng, anh nắm chặt tay lại, đi về phía Lan Ý, tóm cổ cô ta

- Cô... thực ra là muốn gì? Số tiền lúc trước tôi đưa cho cô không đủ sao?

Ánh mắt sắc lạnh của Mặc Tử Khang khiến Lan Ý hơi hoảng. Nhưng cô ta nhanh chóng che giấu, hơi nhếch miệng

- Anh... mau bỏ ra, em đang mang thai con của anh đấy!

Nghe vậy, Mặc Tử Khang cười lạnh, hất cô ta xuống đất.

- Con tôi? Ai mà biết được loại người như cô qua đêm với biết bao thằng rồi mang thai, bây giờ lại đổ là con của tôi? Nực cười!

- Anh... được thôi, nếu anh không muốn nhận đứa bé này...

Lan Ý nghe vậy thì khó chịu. Bỗng trong đầu cô ta nảy ra 1 ý. Nhân lúc mọi người lơ là, cô ta liền chạy nhanh đến bức tường gần đó.

Dường như Mặc Tử Thần hiểu ra ý đồ của cô ta, lạnh giọng

- Giữ chặt cô ta lại!

Đám thuộc hạ nghe vậy nhanh chóng đi đến ngăn Lan Ý lại, tóm cô ta dễ dàng.

Thuộc hạ của Mặc Tử Thần được huấn luyện nghiêm ngặt nhất, động tác lúc nào cũng nhanh nhẹn nên Lan Ý dù có muốn cũng không thể nào nhanh bằng bọn họ

- Thả tôi ra... mấy người...

Mặc Tử Khang thì vẫn đứng đó, chưa hiểu cái gì.

Đám thuộc hạ dẫn Lan Ý đến trước mặt của Mặc Tử Thần, đập chân bắt cô ta quỳ xuống.

Dường như ai trong đây cũng có thể cảm thấy cái ánh mắt như mắt như muốn giết người của Mặc Tử Thần. Thật là đáng sợ!

Nhận lấy tập hồ sơ từ tay thuộc hạ, Mặc Tử Thần vút xuống trước mặt của Lan Ý

- Muốn đâm đầu vào tường để Mặc Tử Khang cảm thấy day dứt mà thu nhận cô sao? Đúng là đồ ngu ngốc! Hồ sơ tài liệu cuộc đời của cô đang ở trong đó, cầm lên mà xem!

Lan Ý run run cầm tập hồ sơ dưới đất lên xem. Cô ta suýt nữa giật thót. Không ngờ Mặc Tử Thần lại có thể điều tra cận kề như vậy.

- Xem xong rồi chứ? Theo như tôi thấy thì... đứa bé trong bụng cô là của một người đàn ông làm việc tại 1 công ty tư nhân...

Mặc Tử Khang vừa nghe anh hai nói xong, tức giận

- Cô dám!

Anh định lao đến cho cô ta 1 bài học thì bị thuộc hạ giữ lại

Mặc Tử Thần nhếch miệng, rút từ đâu ra khẩu súng chìa thẳng vào mi tâm Lan Ý

- Nói! Ai sai khiến cô đến nhà hàng đó? Không nói! Chết!

Cả người Lan Ý toát mồ hôi lạnh. Mặc Tử Thần đứng như cái tên, giống hệt vị thần chết lấy đi mạng sống của người khác.....

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 42: Chúng ta có thể như ngày xưa được không?

Lan Ý run run, giọng lắp bắp

- Tôi... tôi... không biết... xin anh...

Bỗng 1 tiếng "Pằng", Lan Ý ngã ngay xuống nền gạch lạnh lẽo, máu bắt đầu chảy ồ ạt loang rộng. Mặc Tử Thần bóp cò, trúng giữa mi tâm của cô ta.

Căn phòng trở lên im lặng. Mặc Tử Khang cùng đám thuộc hạ cũng không có gì mà hoảng sợ bởi vì họ đã chứng kiến cảnh này rất nhiều lần rồi.

Mặc Tử Khang vẫn còn nhớ lúc trước anh hai nói: Đã là kẻ thù thì vẫn là kẻ thù! Không ai có thể cứu lấy mình, chỉ có mình tự cứu lấy bản thân. Chính vì vậy đừng bao giờ có cái suy nghĩ nhân nhượng với kẻ thù.

- Dọn dẹp lại chỗ này! Cho người sắp xếp cho tôi khách sạn khác!

- Dạ lão đại!

Mặc Tử Thần đứng dậy, phui bụi hai tay, xong vứt khẩu súng ngay cạnh xác của Lan Ý. Hắn điềm nhiên ra khỏi phòng, không quên để lại 1 câu

- Lần sau làm việc gì thì nên cẩn thận mà suy nghĩ! Anh không muốn sự việc này diễn ra thêm 1 lần nào nữa!

Mặc Tử Khang chỉ hơi cúi. Đợi Mặc Tử Thần đi rồi, Mặc Tử Khang cũng rời khỏi phòng. Anh muốn đi tìm Lam Lệ để giải thích. Tuy không hiểu sao mình lại hành động như vậy nhưng anh chắc chắn việc mình làm là đúng.

Lục Nhiễm Vy từ từ mở mắt, đầu cô đau nhức, thân thể dường như mất sức lực. Nhìn quanh, cô thấy mình đang ở trong một căn phòng lạ.

Cửa phòng bất chợt mở ra, Trần Hàn chậm rãi bê khay điểm tâm bước vào.

- Tiểu Vy, em tỉnh rồi, có cảm thấy khó chịu ở đâu không?

Nghe Trần Hàn hỏi, Lục Nhiễm Vy lắc đầu.

Đặt khay điểm tâm xuống, Trần Hàn nhẹ nhàng nắm lấy tay cô. Lục Nhiễm Vy hơi ngạc nhiên, định rút tay ra nhưng không hiểu tại sao lại thôi

- Tiểu Vy, anh biết lúc trước anh đã làm em tổn thương, không những vậy còn hành động không suy nghĩ... mấy năm qua em luôn tránh mặt anh... thật sự... bây giờ anh đã biết mình sai rồi... anh chỉ mong em tha thứ cho anh... chỉ như vậy thôi...

Giọng nói của Trần Hàn càng náo nức. Người con gái trước mắt là người đã khiến anh từng rung động, nhưng cũng chính anh là người nhẫn tâm làm tổn thương cô ấy. Từ khi Trần Hàn biết Lục Nhiễm Vy đã trốn đi, không ngày nào anh ngủ ngon giấc. Tình lại sau con ác mộng, anh biết mình thật sự đã mất cô thật rồi, không thể trở về như trước kia được nữa.

- Chuyện cũ em quên rồi! Lỗi cũng không phải hoàn toàn do anh... Bây giờ, thực sự em mệt mỏi lắm rồi... rất mệt mỏi...

Không kìm được cảm xúc, Trần Hàn lập tức ôm lấy Lục Nhiễm Vy.

- Tiểu Vy, anh không biết lúc trước đã xảy ra chuyện gì với em nhưng chỉ cần anh còn sống, anh nhất định sẽ luôn bên em...

Nước mắt của cô cứ thế chảy dài, cả người bất động để mặc Trần Hàn ôm lấy mình.

Từ trước cô đã từng tin vào Mặc Tử Thần chắc chắn sẽ là người đàn ông mà cô dành cả quãng đời để yêu. Nhưng giờ cô mới nhận ra rằng... mình thật sự đã sai rồi.

- Trần... Hàn... chúng ta có... thể như ngày xưa được không?

Ánh mắt Trần Hàn ngơ vác. Anh nhẹ nhàng buông cô ra, đưa tay lau những giọt nước mắt của cô.

Thật không ngờ có ngày Trần Hàn lại có thể nghe thấy được câu này của cô. Lúc trước anh làm tổn thương cô, chỉ duy nhất muốn một điều là cô có thể tha thứ cho mình. Nhưng giờ đây, chẳng phải Lục Nhiễm Vy đã mở lời thì anh đã có cơ hội rồi sao?

Khóe miệng Trần Hàn mở nụ cười ảm áp, anh nhẹ nhàng gập đầu. Không hiểu sao khi nhìn nụ cười này, Lục Nhiễm Vy không còn cảm giác rung động nữa. Đúng, Trần Hàn là một người đàn ông thanh lịch, đẹp trai mà cô đã từng mơ ước được ở bên cạnh anh, nhưng lúc này tại sao lại không còn cảm giác hồi hộp hay tim thổn thức như lúc trước? Lục Nhiễm Vy phải tự nhủ rằng, cần phải có thời gian. Chỉ cần sau này ở bên cạnh Trần Hàn, cô sẽ quên

đi Mặc Tử Thần, quên đi chuyện đã xảy ra

- Sắp tới anh còn có một số công việc cần phải giải quyết ở Pháp. Anh sẽ cho người đưa em trở về biệt thự hồi trước chúng ta ở Italy!....

Nghe vậy, Lục Nhiễm Vy tiếp lời ngay

- Em muốn đi cùng anh

Trần Hàn hơi ngạc nhiên. Tuy anh không hiểu tại sao nhưng cũng gật đầu. Chỉ cần cô có thể vui vẻ thì cái gì anh cũng chấp nhận.

Đặt tập hồ sơ trên bàn, Mặc Tử Thần cơ hồ cảm thấy đầu đau nhức. Tần Hào đứng bên cạnh thấy vậy liền bước lên

- Lão đại! Ngài.... không sao chứ?

Mặc Tử Thần lắc đầu. Quả thực, bây giờ hắn đang rất mệt mỏi. Vừa phải làm việc xem xét những lô hàng mới chuyển đi, vừa phải điều động thuộc hạ tìm tung tích của Lục Nhiễm Vy.

- Tin tức lúc trước tôi bảo cậu điều tra vụ Vy nhi bị thương tại hội nghị lần trước thế nào rồi?

Tần Hào lúc này mới nhớ ra, anh vội mở tập hồ sơ trên tay đưa cho Mặc Tử Thần

- Hệ thống camera an ninh ở đó đã quay lại được cảnh Diệp Như tiểu thư lúc đó đã đụng độ với Lục Nhiễm Vy. Có vẻ tình hình lúc đó Diệp Như rất muốn giết Lục Nhiễm Vy...

Mặc Tử Thần nghe vậy thì tức giận, đập mạnh tay xuống bàn

- Cô ta dám sao? Đến người của tôi cũng dám động tới! Với tình hình này thì bá tước William sẽ phải cho 1 lời giải thích!

Tần Hào cũng đồng ý. Anh lại đưa cho Mặc Tử Thần một tập tài liệu khác, trong lòng có chút miễn cưỡng. Nhận lấy tập tài liệu cuối cùng, gương mặt của Mặc Tử Thần đen kịt, sa sầm tức giận. Hắn trong cơn tức giận ném ngay tập hồ sơ xuống bàn. Tần Hào nhỏ giọng báo cáo.

- Tài liệu cuối cùng... Người đàn ông đó là Trần Hàn - bá chủ hắc đạo. Lúc trước, có thể nói là thanh mai trúc mã với Lục Nhiễm Vy...

Bạn đang đọc truyện *Gài Bẫy Vợ Yêu! Lão Đại Rất Nguy Hiểm!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.